

ಕ್ರೈಸ್ತರ ಐಕ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಪೌಲನು ಅನ್ಯಜನರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸೇವೆ

ಅಧ್ಯಾಯದ ಮೊದಲ ಭಾಗವು (15:1-13) ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಂಬಂಧಿತ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಇತರ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕುರಿತ 14ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತದೆ. ಅಧ್ಯಾಯದ ಎರಡನೆಯ ಭಾಗವು (15:14-33) ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮುಕ್ತಾಯದ ಆರಂಭಿಕ ಭಾಗವನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಐಕ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು (15:1-13)

ಈ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿನ ಐಕ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒತ್ತು ಕೊಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ದೇವರಿಗೆ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಘನವನ್ನು ತರುವಂಥದ್ದು. ಈ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಯೇಸುವಿನ ಹೆಜ್ಜೆಬಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಮೂಲಕವಷ್ಟೇ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗಿರುವುದು (15:1-6)

¹ದೃಢವಾದ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ದೃಢವಿಲ್ಲದವರ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ²ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ನರೆಯವನ ಹಿತವನ್ನೂ ಭಕ್ತಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವನಾಗಿ ಅವನ ಸುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ³ಯಾಕೆಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಹ ತನ್ನ ಸುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ದೇವರೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ದೂಷಿಸಿದವರ ದೂಷಣೆಗಳು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಂದವು ಎಂಬುದಾಗಿ ಬರೆದಿರುವಂತೆ ಆತನಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿತಲ್ಲಾ. ⁴ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬರೆದದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ನಾವು ಓದಿ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಆದರಣೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿ ರಕ್ಷಣೆಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುವಂತೆ ಆ ಗ್ರಂಥಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವು. ⁵ಆ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಆದರಣೆಯನ್ನೂ ಕೊಡುವ ದೇವರು ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗಿರುವಂತೆ ನಿಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಲಿ. ⁶ಹೀಗೆ ನೀವು ಏಕ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಮ್ಮುಖವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವಿರಿ.

ವಚನ 1. ಆಂಗ್ಲ ಬೈಬಲಿನಲ್ಲಿ ಈ ಅಧ್ಯಾಯವು ಆದ್ದರಿಂದ ಎಂದು ಆರಂಭಗೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ, ಪೌಲನು 14ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಂಬಂಧಿತ ವಿಚಾರಗಳ ಕುರಿತ ತನ್ನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ದೃಢವಾದ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ದೃಢವಿಲ್ಲದವರ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. “ದೃಢವಾದ” ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರು ಯಾರೆಂದರೆ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನುವದು ಅಂಗೀಕಾರವಾದದ್ದೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಂಡವರು, ಮತ್ತು ಪೌಲನು ತನ್ನನ್ನು ಆ ಗುಂಪಿನೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ: “ದೃಢವಾದ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳ ನಾವು.”

ಈ ಮುಂಚೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಕಾರ, ಪೌಲನು ಹೆಚ್ಚು ಭಾರವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು “ದೃಢವಿರುವ”ವರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬಹುಶಃ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ನೋವುಂಟು ಮಾಡದೆಯೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು “ದೃಢವಿಲ್ಲದ”ವರಿಗಿಂತಲೂ “ದೃಢವಿರುವ” ಸಹೋದರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸುಲಭವಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಆತನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. “. . . ಬೇಕು” ಎಂಬ ಪದವು *οφειλῶ* (*opheilō*) ಎಂಬದರಿಂದ ಅನುವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಅದರರ್ಥವು “ಋಣಿಯಾಗಿರು.” ಅದು ಋಣಿಯಾಗಿರುವದನ್ನು, ಸಾಲವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. NASBಯು ಸಂಬಂಧಿತ ನಾಮಪದವಾದ *οφειλεταις* (*opheiletēs*) ಎಂಬುದನ್ನು 1:14 ಮತ್ತು 8:12ರಲ್ಲಿ “ನಿರ್ಬಂಧದಲ್ಲಿ” ಎಂಬದಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ KJVಯು ಆ ವಾಕ್ಯಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ “ಸಾಲಗಾರ” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಳಸಿರುತ್ತದೆ. ಪೌಲನು ತಾನು ಸ್ಥೂಲಚಿತ್ರಣ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಐಚ್ಛಿಕವಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. “ದೃಢವಿರುವ”ವರು ಕರ್ತನಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುವದಾದರೆ, ಅವರು ಆತನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು.

“ದೃಢವಿರುವವರು” “ದೃಢವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ” ಯಾವ ಸಾಲಗಳನ್ನು ತೀರಿಸುವ ಋಣದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ? ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, “ದೃಢವಿಲ್ಲದವರ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ” ಋಣದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ, “ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು” (*βαστάζω*, *bastazō* ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಬಂದದ್ದು) ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು “ಸೈರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ” (ಸೈರಣೆ) ಎಂದಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ “ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವ, ಬೆಂಬಲಿಸುವ” ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವದು ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ² (ನೋಡಿರಿ ಗಲಾತ್ಯ 6:2). ಅದು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಮಗನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಇಳಿಯುವಂತೆ ನಡಿಸುತ್ತಾ ಆತನು ಬೀಳದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವೆಂದರೆ ಬೆಳೆದಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ವಯಸ್ಸಾಗಿರುವ ಹತ್ತವರ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಭೆಯ ಕಟ್ಟಡದೊಳಗೆ ನಡಿಸುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ದೃಢವಿರುವವರು ತಮ್ಮನ್ನೇ ಮೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲಾಗಿ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ದೃಢವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಮಾಡುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ತಮ್ಮನ್ನು “ದೃಢವಿರುವವರು” ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲವರು ತಾವು ಯಾರನ್ನು “ದೃಢವಿಲ್ಲದವರು” ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. “ದೃಢವಿಲ್ಲದವರು” ಅವರಿಗೆ ಮುನ್ನಡೆಯಲು ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ,

ಅವರನ್ನು ನಿಧಾನಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೃಢವಿರುವವರು ದೇವರು ತಮಗೆ ಆ ಬಲವನ್ನು ದೃಢವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಅವರು ದಾಪುಗಾಲು ಹಾಕುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೃಢವಿಲ್ಲದ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅವರ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಾರೆ.

“ದೃಢವಿರುವವರು” “ದೃಢವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ” ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಸಾಲಗಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. “ದೃಢವಾದ” ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರು ತಮ್ಮ ಸುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರಲಿ ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳಿದನು. ಮಾನವರಲ್ಲಿರು ಅತ್ಯಂಥ ಬಲವಾದ ವಿಶೇಷ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಎಂದರೆ ತನ್ನನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು—ತಾನು ಬಯಸುವದನ್ನು ತಿನ್ನುವದು, ತಾನು ಇಚ್ಛಿಸಿದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವದು, ತಾನಿಚ್ಛಿಸುವದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವದು. ಲೌಕಿಕ ಮನಸ್ಸಿನವರ ಗುರಿಯು ತಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗುವದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಪೌಲನು ಯಾರನ್ನು “ದೃಢವಾದ”ವರು ಎಂದು ಕರೆದನೋ ಅವರ ಗುರಿಯು ಇದಾಗಿರಬಾರದು. ದೃಢವಿರುವವರು ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಇತರರ ಹಿತಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಭೋಗಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೂಸು ಅಳುತ್ತದೆ. ಹತ್ತವರು ಕೂಸಿನ ಅಳುವನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಪುನಃ ನಿದ್ರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೋ? ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಪೋಷಕರಾಗಿದ್ದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸುಖವನ್ನು (ರಾತ್ರಿಯ ಒಂದು ಹಿತಕರ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು) ತ್ಯಜಿಸಿದವರಾಗಿ ಕೂಸಿನ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಸಂಧಿಸುವದಕ್ಕೆ ಎದ್ದೇಳುವರು. ದೃಢವಿರುವವರು ಅದನ್ನೇ ದೃಢವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಮಾಡುವರು.

ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನಮಗೆ ಸಂತೋಷವುಂಟು ಮಾಡುವ ಯಾವದನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಇದರರ್ಥವೋ? ಇಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಇತರರ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆಯೇ ನಾವು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಂಬುದು ಅದರ ಅರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರರ್ಥವೇನೆಂದರೆ ನಾವು ಹೀಗೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವೆವು ಎಂದರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಏನೆಂದರೆ “ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸುಖವನ್ನು ಹುಡುಕುವದರಿಂದ ಅದು ಇತರರ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ?”

ವಚನ 2. ಪೌಲನು ಅದನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ನೆರೆಯವನ . . . ಸುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ, “ನೆರೆಯವನು” ಎಂಬುದು “ದೃಢವಿಲ್ಲದ” ಸಹೋದರನನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.³ ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಫಲಿತವೇನಾಗಿರುವದು? “ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ನೆರೆಯವನ” ಹಿತವನ್ನೂ ಭಕ್ತಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವರಾಗಿ “ಅವನ ಸುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ” ಎಂಬದೆ. “ಹಿತವನ್ನೂ” (ἀγαθόν, *agathos*) ಎಂಬುದು ಆತ್ಮಿಕ ಹಿತಕ್ಕೆ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. “ಭಕ್ತಿವೃದ್ಧಿ” ಎಂಬುದು 14:19 ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ “ಭಕ್ತಿವೃದ್ಧಿ” (ಆತ್ಮೋನ್ನತಿ) ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಅದೇ ಪದದಿಂದ ಬಂದದ್ದಾಗಿದೆ: οἰκοδόμη (oikodomē). ನಾವು ಜೊತೆ ಕೈಸ್ತರ ಹಿತದ ಕುರಿತಾಗಿ ನಿಷ್ಪಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಳಕಳಿಯುಳ್ಳವರು ಆಗಿರಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರನ ಭಕ್ತಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ABಯು ಈ ವಿಧದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ: “ಆತನನ್ನು ಆತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಬಲಪಡಿಸುವದಕ್ಕೂ ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವದಕ್ಕೂ.” ನಾವು “ದೃಢವಾದ

ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ['ದೃಢವಿಲ್ಲದ' ಸಹೋದರರಿಗೆ] ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು JB ತರ್ಜುಮೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ.⁴

“ಇತರರನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸುವದು” ಮತ್ತು “ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವವರಾಗಿರುವದು” ನಡುವೆ ಒಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ತಾನು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವವನಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರಬೇಕೆಂದು ಪೌಲನು ಬಯಸಿದ್ದನು. ಆತನು ಗಲಾತ್ಯಾದಲ್ಲಿನ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ, “ನಾನೀಗ ಯಾರನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ? ಮನುಷ್ಯರನ್ನೋ? ದೇವರನ್ನೋ? ನಾನು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೋ? ಇನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವವನಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದಾಸನಲ್ಲ” (ಗಲಾತ್ಯ 1:10). ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಆತನು ಇತರರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವದಕ್ಕೆ ಶ್ರಮಿಸಿದನೆಂಬುದು ನಿಜವೇ. ಆತನು ಹೀಗೆ ಬರೆದನು, “ನಾನಂತೂ ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತಿಸದೆ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ರಕ್ಷಣೆಹೊಂದಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿಸುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ” (1 ಕೊರಿಂಥ 10:33). ಇವರಡರಲ್ಲಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು? ಒಬ್ಬ “ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವವನು” ಯಾರೆಂದರೆ ಆತನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಗುರಿಯು ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯರ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನು—ಅದಕ್ಕೆ ಮುಖಸ್ತುತಿ ಮತ್ತು ದೋಷದೊಂದಿಗೆ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೂ ಸರಿಯೇ—ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, “ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವದು” ಎಂದರೆ ಇತರರ ಆತ್ಮಿಕ ಅಗತ್ಯತೆಗಳಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತುವದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ನಾವು ಸತ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲವೋ ನಾವು ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

ವಚನ 3. ನಾವು ಏಕೆ ನಿನ್ನಾಧಿಗಳಾಗಿರಬೇಕು? ಯಾಕೆಂದರೆ ಯೇಸುವು ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದನು: ಯಾಕೆಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಹ ತನ್ನ ಸುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಉದ್ದೇಶವು ತಂದೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, “ನಾನು ಆತನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾದದ್ದನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾಡುವದರಿಂದ” (ಯೋಹಾನ್ 8:29). ಹೇಗೂ, ಅದರೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟವಾಗಿ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಿರುವದೇನೆಂದರೆ ಆತನು ಮಾನವರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಭಕ್ತಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿಯೂ ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸುಖವನ್ನು ಮತ್ತು ಆನಂದವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಬಿಡುವದು ಆಗಿತ್ತು (ನೋಡಿರಿ ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 2:6-8).

ಪೌಲನು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕಾರವೇ, ಆತನು ಚರ್ಚೆಯೊಳಗೆ ಒಂದು ಸೂಕ್ತವಾದ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ: ದೇವರೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ದೂಷಿಸಿದವರ ದೂಷಣೆಗಳು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಂದವು ಎಂಬುದಾಗಿ ಬರೆದಿರುವಂತೆ ಆತನಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿತಲ್ಲಾ. ಈ ಉಲ್ಲೇಖನವು ಕೀರ್ತನೆ 69:9ರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಆ ಕೀರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ದಾವೀದನು ತಾನು ಕರ್ತನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ್ದರೆ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಅವನು ಹೇಗೆ ಇತರರಿಂದ ದುರ್ವರ್ತನೆಗೆ ಗುರಿಯಾದನೆಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ: “ನಿನ್ನನ್ನು [ದೇವರು] ದೂಷಿಸುವವರ ದೂಷಣೆಗಳು [ಅವಹೇಳನಗಳು; NIV] ನನ್ನ [ದಾವೀದ] ಮೇಲೆ ಬಂದಿವೆ.” ಪ್ರೇರಿತ ಕ್ರೈಸ್ತ

ಉಪದೇಶಕರು ಮತ್ತು ಬೋಧಕರು ಈ ಕೀರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ, “ದಾವೀದ ಕುಮಾರನಾದ” (ಮತ್ತಾಯ 1:1)⁵ ಯೇಸುವಿನ ಒಂದು ಪೂರ್ವಭಾಯಿಯನ್ನು ಕಂಡರು. ಮೆಸ್ಸಿಯನು ದೇವರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಆತನು ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿ ನಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುವನೆಂಬುದನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪೌಲನು ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಬಳಸಿದನು. MSGಯು ಆ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ: ಯೇಸುವು ಬಂದಾಗ, ಆತನು “ಕಷ್ಟಕ್ಕೊಳಗಾದವರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡನು.” ಇಲ್ಲಿರುವ ಸೂಚ್ಯಾರ್ಥವು ನಾವು ಸಹ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮ್ಮ ಮಾದರಿ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ಎರಡೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ.⁶

ವಚನ 4. ಪೌಲನು ಚರ್ಚೆಗೆ ವಿರಾಮ ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಬಳಸುವದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ರೋಮಾಪುರಂದರಿಗೆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ತನ್ನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ದೃಢೀಕರಿಸಲು, ಅಥವಾ ದೃಷ್ಟಾಂತೀಕರಿಸಲು ಸತತವಾಗಿ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ. 15:1-13ರಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ಕೀರ್ತನೆ 69ರಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖನ ಮಾಡಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಇತರ ನಾಲ್ಕು ವಾಕ್ಯಭಾಗಗಳನ್ನು ಸಹ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು 4ನೇ ವಚನವು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ: ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬರೆದದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಆದರಣೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿ ರಕ್ಷಣೆಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುವಂತೆ ಆ ಗ್ರಂಥಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವು.

“ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬರೆದದ್ದೆಲ್ಲಾ” ಎಂಬುದು ನಾವು ಕರೆಯುವಂಥ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. 7:6ರಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು “ಈಗಲಾದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾಲಿಗೆ ನಾವು ಸತ್ತ ಕಾರಣ ಆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಹೇಗೂ, ಇದರರ್ಥವು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ್ದೆಂದು ಆಗಿದೆಯೋ? ಪೌಲನ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು “ನಮ್ಮನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು,” ನಮ್ಮ ಕಲಿಕೆಗಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಬೆಲೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು, ನಾವು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡಿರುವ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ.

ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಿಂದ ನಾವು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಪಾರವೆಂದರೆ ಅದು “ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತ” (“ನೈರಣೆ”; NIV). ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ನಮಗೆ “ಸೋತು ಹೋಗದ ಜನರು ಹೇಗೆ ದೇವರಿಂದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟರೆಂದು” ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ (JB). ನಂಬಿಗಸ್ತರು ದೇವರಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮತ್ತು “ಆದರಣೆಯನ್ನೂ” ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕುರಿತಾಗಿ ಓದುತ್ತೇವೆ. ಅದರ ಫಲಿತವಾಗಿ, ಏನೇ ಸಂಭವಿಸಿದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ನಾವು ದೃಢವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು “ನಿರೀಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ” ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಾಗುತ್ತೇವೆ.

ವಚನ 5. ಈ ವಚನ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ವಚನದಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯತೆಗೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಉದ್ಧಾರವನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತಾನೆ: ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತವನ್ನೂ ಆದರಣೆಯನ್ನೂ ಕೊಡುವ ದೇವರು ಎಂದು ಸಂಬೋಧಿಸುವ

ಮೂಲಕ ಆರಂಭಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ದೇವರು ನಮಗೆ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತದಿಂದಿರುವಂತೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾನೆ; ಆದರೆ, ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ, ದೇವರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತ ಮತ್ತು ಆದರಣೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವದರ ಕುರಿತಾಗಿ ಪೌಲನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಪೌಲನು ತನ್ನ ವಾಚಕರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿರುವ ದೇವರು, ಅವರಿಗೆ ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳರಾಗಿರುವಂತೆ . . . ದಯಪಾಲಿಸಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. NIV ಯಲ್ಲಿ “ದೇವರು . . . ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಐಕ್ಯತೆಯ ಆತ್ಮವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ” ಎಂದಿರುತ್ತದೆ. RSVಯಲ್ಲಿ ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ, “ದೇವರು . . . ನಿಮಗೆ ಪರಸ್ಪರರ ಸಂಗಡ ಅಂತಹ ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ.” ನಾವು ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಹೃದಯವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಇರಬೇಕೆಂಬುದು ದೇವರ ಬಯಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

“ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗುವಂತೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ನಿಖರವಾಗಿ ಪೌಲನ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಏನಾಗಿತ್ತು? ಅದು ಒಂದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರುವಂತಹ ಒಂದೇ ಉಪದೇಶದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಬೋಧಿಸುವಿಕೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆ ಪದಗುಚ್ಛವು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿರಬಹುದಾಗಿದೆ (ನೋಡಿರಿ ಎಫೆಸ 4:4-6). ಹೇಗೂ, ಪೌಲನು ಈಗಲೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಂಬಂಧಿತ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೇ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಅಪೊಸ್ತಲನು ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿದ್ದಾಗ್ಯೂ “ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗಿರುವಂತೆ” ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಕಲಿಯುವ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಒಂದು ಪಾಠವು ಇಲ್ಲಿದೆ: ನಾವು “ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವ ರಾಗಿರುವಂತೆ” ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಒಮ್ಮತ ಹೊಂದಿರಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವಾಂಶದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಒಮ್ಮತ ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂದರೆ ಐಕ್ಯತೆಯು ಅಸಾಧ್ಯದ ಮಾತಾಗುತ್ತದೆ. (ಯಾವದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಭೇದಗಳನ್ನೇ ಹೊಂದಿರದಿದ್ದ ಗುಂಪನ್ನು ನಾನು ಎಂದೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ.)

ನಾವು ಹೇಗೆ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರಡೆಗೆ “ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗಿರುವದಕ್ಕೆ” ಸಾಧ್ಯವಿರುತ್ತದೆ (KJV)? ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಜಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯು ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ. 5ನೇ ವಚನವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಯೇಸುವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಈ ಪದಗುಚ್ಛಕ್ಕೆ ವೈವಿಧ್ಯವಾದ ಅರ್ಥಗಳಿರಬಹುದಾಗಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ “ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ [ಉಪದೇಶಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ]” ಅಥವಾ “ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ [ಬಯಕೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ]” ಎಂಬವುಗಳೂ ಸೇರಿವೆ (ನೋಡಿರಿ ಯೋಹಾನ್ 17:20-23). ಹೇಗಿದ್ದರೂ, ಅದು ಬಹುಶಃ “ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ [ಮಾದರಿಗೆ] ಅನುಸಾರವಾಗಿ” ಎಂಬಂತೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. “ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗಿ” ಇರುವದಕ್ಕೆ ದಾರಿಯೆಂದರೆ, ತನ್ನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇತರರಿಗಾಗಿ ಚಿಂತೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದ ಯೇಸುವಿನ ಮಾದರಿಯನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅನುಸರಿಸುವ ಮೂಲಕವೇ ಆಗಿದೆ.

ವಚನ 6. “ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗಿರುವದು” ಏಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ? ಹೀಗೆ ನೀವು ಏಕೆ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಮ್ಮುಖವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವಿರಿ. NEBಯಲ್ಲಿ “ಹೀಗೆ ನೀವು ಏಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಏಕೆ

ದನಿಯಿಂದ ದೇವರನ್ನು ಮತ್ತು ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ತಂದೆಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಬಹುದು” ಎಂದಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಆರಾಧಿಸತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆರಾಧಿಸುವದಕ್ಕೆ ಏಕ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗಿರುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆರಾಧಕರ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ವೈಷಮ್ಯದಂತೆ ಬೇರೆ ಯಾವದೂ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ.

ದೇವರ ಮಹಿಮೆಗೋಸ್ಕರ ಐಕ್ಯತೆ (15:7-13)

⁷ಆದದರಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ನೀವು ಸಹ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವರನ್ನು ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿರಿ. ⁸ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು ಹೇಳುವದೇನಂದರೆ – ಕ್ರಿಸ್ತನು ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಉಂಟಾದ ದೇವರ ವಾಗ್ಧಾನಗಳನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿ ಆತನ ಸತ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸುನ್ನತಿಯೆಂಬ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದನು. ⁹ಜನಾಂಗಗಳಾದರೆ ಕಾರುಣ್ಯದ ನಿಮಿತ್ತ ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾ ರೆಂಬದೇ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಬರೆದಿದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ –

ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅನ್ಯಜನಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವೆನು;
ನಿನ್ನ ನಾಮವನ್ನು ಸಂಕೀರ್ತಿಸುವೆನು ಎಂದೂ

¹⁰ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ –

ಜನಾಂಗಗಳಿರಾ, ದೇವರ ಜನರೊಡನೆ ಉಲ್ಲಾಸಪಡಿದಿರಿ ಎಂದೂ

¹¹ಬೇರೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ –

ಸರ್ವಜನಾಂಗಗಳೇ, ಕರ್ತನನ್ನು ಕೀರ್ತಿಸಿರಿ, ಸಮಸ್ತಪ್ರಜೆಗಳೂ ಆತನನ್ನು
ಸಂಕೀರ್ತಿಸಲಿ ಎಂದೂ

ಬರೆದಿದೆ. ¹²ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಯೆಶಾಯನು ಹೇಳುವದೇನಂದರೆ –

ಇಷಯನ ಅಂಕುರದವನು
ಅಂದರೆ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ಆಳತಕ್ಕವನು ಬರುತ್ತಾನೆ;
ಜನಾಂಗಗಳು ಆತನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವರು.

¹³ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಮೂಲನಾದ ದೇವರು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಂಟಾಗುವ ಸಂತೋಷವನ್ನೂ ಮನಶ್ಯಾಂತಿಯನ್ನೂ ನಿಮಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದಯಪಾಲಿಸಿ ನೀವು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಬಲಗೂಡಿದವರಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ.

ವಚನ 7. ಈ ಚರ್ಚೆಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ, “ದೃಢವಿರುವ”ವರಿಗೆ “ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ದೃಢವಿಲ್ಲದವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ” ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳಿದನು (14:1). ಇಲ್ಲಿ, ಆತನು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಇರಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮುಂಚೆ ಗಮನಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ, “ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ” ಎಂಬುದು “ಇಡೀ ಹೃದಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವೀಕಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು”⁹—ಲೂಕ 15ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ನೀಡಿದಂತಹ ಸ್ವಾಗತದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ—ಎಂಬರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ. (ತಪ್ಪಿಹೋದ ಮಗನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಬದಲಾಗಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತಿತ್ತು? ಬಹುಶಃ ಆತನು ಹಿಂದಿರುಗಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಹಳೆಯ

ಹಂದಿಗಳ ಗೂಡಿಗೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ನಾವು ಎಂದಾದರೂ ಜೊತೆ ಕೈಸ್ತರಿಗೆ “ಅಣ್ಣನ ರೀತಿಯ ಸ್ವಾಗತ” ಕೋರಿರುವ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದ್ದೇವೋ?)

ಯೇಸುವಿನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಇತರರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಲಿಯುವದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪೌಲನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ “ನೀವು ಸಹ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ.”¹⁰ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಯೇಸು ನಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆತನು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಲು ಮಾಡಿದನು, ನಮ್ಮ ದೇವರು ಎಷ್ಟು ಕರುಣೆಯುಳ್ಳವನೆಂಬುದನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಿದನು (ನೋಡಿರಿ 15:9). ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ, ನಾವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಅದು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಗೋಸ್ಕರವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿನ ಸೂಚ್ಯಾರ್ಥದ ಮುಕ್ತಾಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿರಿ: ನಾವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲವಾದರೆ, ದೇವರು ಮಹಿಮೆ ಹೊಂದುವದಿಲ್ಲ.

ವಚನ 8. ಪೌಲನು “ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಆತನು ಯೆಹೂದ್ಯರು ಮತ್ತು ಅನ್ಯಜನರು ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದರ ಕುರಿತು ತನ್ನ ಮುಂದುವರೆದ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ “ದೃಢವಿರುವ” ಮತ್ತು “ದೃಢವಿಲ್ಲದ” ಸಹೋದರರನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಮಾತಾಡುವದಿಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ ಆತನು ಯೆಹೂದ್ಯರು ಹಾಗೂ ಅನ್ಯಜನಾಂಗದ ವರನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ವಿವಾದಾಂಶದ ಕುರಿತು ಯಾವ ಗುಂಪು ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ “ದೃಢವಿದ್ದಾರೆ” ಅಥವಾ ಯಾವ ಗುಂಪು “ದೃಢವಿಲ್ಲ” ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಅವರು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆತನ ಬಯಕೆಯಾಗಿತ್ತು. 8ರಿಂದ 11 ವಚನಗಳಲ್ಲಿ, ಹಾಗೆ ಮಾಡುವದು ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಚಿತ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಆತನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಪೌಲನು ಮೊದಲು ಯೆಹೂದ್ಯರ ಸ್ವೀಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿದನು: ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು ಹೇಳುವದೇನೆಂದರೆ – ಕ್ರಿಸ್ತನು . . . ಸುನ್ನತಿಯೆಂಬ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದನು. “ಮನುಷ್ಯಕುಮಾರನು ಸೇವೆಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಸೇವೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೂ . . . ಬಂದನು” (ಮತ್ತಾಯ 20:28). ಆತನ ಭೂಲೋಕದ ಸೇವೆಯು ಆತನ ಜೊತೆ ಯೆಹೂದ್ಯರ ಮೇಲೆ ಮುಖ್ಯ ಗಮನ ಹೊಂದಿತ್ತು (ಮತ್ತಾಯ 10:5, 6). ಆತನ ಸೇವೆಯು ದೇವರ ಸತ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ (ὑπερ, *huper*) ಆಗಿತ್ತು—ಅಂದರೆ, “ದೇವರ ವಾಗ್ದಾನಗಳು ಸತ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ.”¹¹ ಯೇಸು ಪಿತೃಗಳಿಗೆ [ಅಬ್ರಹಾಮ, ಇಸಾಕ, ಮತ್ತು ಯಾಕೋಬ] ಉಂಟಾದ ದೇವರ ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅವುಗಳನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬಂದನು.

ವಚನ 9. ಬಳಿಕ, ಪೌಲನು ಅನ್ಯಜನಾಂಗದವರ ಸ್ವೀಕಾರದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಯೇಸು ಭೂಮಿಗೆ ಬರುವದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಅನ್ಯಜನರು ಕಾರುಣ್ಯದ ನಿಮಿತ್ತ ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾರೆಂಬದೇ. ಅನ್ಯಜನರಿಗೆ ಯೆಹೂದ್ಯರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಖಿತ ವಾಗ್ದಾನಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ; ಹೇಗಿದ್ದರೂ, ದೇವರು ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಕೃಪಾಭರಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವರಲ್ಲಿ

“ಕಾರುಣ್ಯದ ನಿಮಿತ್ತ ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವದಕ್ಕೆ” ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿದ್ದವು.

ಒಂದು ದಿನ ಯೆಹೂದ್ಯರು ಮತ್ತು ಅನ್ಯಜನಾಂಗದವರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕೂಡಿ “ಒಮ್ಮುಖವಾಗಿ” “ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವರು” ಎಂಬುದು ಯಾವಾಗಲೂ ದೇವರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಪೌಲನು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಿಂದ ನಾಲ್ಕು ವಾಕ್ಯಭಾಗಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.¹² ಆತನು ಕೀರ್ತನೆ 18:49ನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖನ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ,¹³ ಅದು ಅನ್ಯಜನಾಂಗದವರ ಮಧ್ಯದೊಳಗಿಂದ ಒಬ್ಬ ಇಸ್ರಾಯೇಲಿನವನು ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವ ಕುರಿತು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತದೆ: ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರೆದದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ – ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅನ್ಯಜನಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವೆನು; ನಿನ್ನ ನಾಮವನ್ನು ಸಂಕೀರ್ತಿಸುವೆನು.¹⁴

ವಚನ 10. ಬಳಿಕ ಪೌಲನು ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 32:43ರಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅಲ್ಲಿ ಮೋಶೆಯು ಅನ್ಯಜನಾಂಗಗಳು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಸಂಭ್ರಮಿಸುವ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತಾನೆ: ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ – ಜನಾಂಗಗಳಿರಾ, ದೇವರ ಜನರೊಡನೆ ಉಲ್ಲಾಸಪಡೆರಿ.

ವಚನ 11. ಅಪೊಸ್ತಲನು ನಂತರ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ವಾಕ್ಯಭಾಗವೆಂದರೆ ಕೀರ್ತನೆ 117:1, ಅದು ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು—ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಜನಾಂಗಗಳು—ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ: ಬೇರೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ – ಸರ್ವಜನಾಂಗಗಳೇ, ಕರ್ತನನ್ನು ಕೀರ್ತಿಸಿರಿ, ಸಮಸ್ತಪ್ರಜೆಗಳೂ ಆತನನ್ನು ಸಂಕೀರ್ತಿಸಲಿ.¹⁵

ವಚನ 12. ಕಡೇ ಉಲ್ಲೇಖನವು ಯೆಶಾಯ 11:10ರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿದೆ, ಅದು ಅನ್ಯಜನಾಂಗಗಳ ಮೇಲೆ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡಲಿದ್ದ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದವುಂಟು ಮಾಡಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಇಸ್ರಾಯೇಲನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತದೆ: ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಯೆಶಾಯನು ಹೇಳುವದೇನೆಂದರೆ – ಇಷಯನ ಅಂಕುರದವನು ಅಂದರೆ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ಆಳತಕ್ಕವನು ಬರುತ್ತಾನೆ; ಜನಾಂಗಗಳು ಆತನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಯೆಶಾಯ ಮತ್ತು ಪೌಲನಿಂದ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಕಾರ, “ಇಷಯನ ಅಂಕುರದವನು” ಎಂಬುದು “ಇಷಯನಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುವವನನ್ನು, ಯಾವಾತನಿಗೆ ಇಷಯನು ಮೂಲವಾಗಿರುತ್ತಾನೋ ಆತನನ್ನು” ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.¹⁶ ಇಷಯನು ದಾವೀದನ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದನು (1 ಸಮು 16:5-13; ಮತ್ತು ಯೆ 1:6), ದಾವೀದನು ಯೇಸುವಿಗೆ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ ಮೂಲದ ಪಿತೃವಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಮತ್ತಾಯ 1:1; 21:9). ಯೇಸುವು ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವ ಅನ್ಯಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಕರ್ತನೂ ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವ ಯೆಹೂದ್ಯರಿಗೆ ಮಸ್ಸೀಯನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ನಮಗೆ ನಿರೀಕ್ಷೆಯು ಇರುವದು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಿದೆ.

“ಪೌಲನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೇ ಎಲ್ಲಾ ವಾಗ್ವಾದಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯ ಎಂಬಂತೆ ಕಂಡನು.”¹⁷ ಯೆಹೂದ್ಯರು ತಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಮೂರು ವಿಭಜನೆಗಳಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಿದ್ದರು: ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ (Torah), ಪ್ರವಾದಿಗಳು, ಮತ್ತು ಗ್ರಂಥಗಳು. ಪೌಲನ ಉಲ್ಲೇಖನಗಳಲ್ಲೊಂದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ (ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 32), ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಂದ (ಯೆಶಾಯ 11), ಮತ್ತು ಎರಡು ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ (ಕೀರ್ತನೆ 18; 117) ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಈ ವೈವಿಧ್ಯವಾದ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮೂಲಕ,

ಅಪೊಸ್ತಲನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಯೆಹೂದ್ಯರು ಮತ್ತು ಅನ್ಯಜನಾಂಗದವರು ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ದೇವರು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು. ಆದುದರಿಂದ ಕ್ರೈಸ್ತ ಯೆಹೂದ್ಯರು ಕ್ರೈಸ್ತ ಅನ್ಯಜನಾಂಗದವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತ ಅನ್ಯಜನಾಂಗದವರು ಕ್ರೈಸ್ತ ಯೆಹೂದ್ಯರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಚರ್ಚೆಯು ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಹಾರೈಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಪೌಲನು ಯೆಶಾಯನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಉಲ್ಲೇಖನವನ್ನು ಈ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ “ಜನಾಂಗಗಳು ಆತನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವರು.”

ವಚನ 13. ಬಳಿಕ, “ನಿರೀಕ್ಷೆ” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಮೂಲನಾದ ದೇವರು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಂಟಾಗುವ ಸಂತೋಷವನ್ನೂ ಮನಶ್ಯಾಂತಿಯನ್ನೂ ನಿಮಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದಯಪಾಲಿಸಿ ನೀವು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಬಲಗೂಡಿದವರಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ. 14:17ರಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ತನ್ನ ವಾಚಕರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಆದ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆತನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ತಿನ್ನುವದೂ ಕುಡಿಯುವದೂ ದೇವರ ರಾಜ್ಯವಲ್ಲ; ನೀತಿಯೂ ಸಮಾಧಾನವೂ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದಾಗುವ ಆನಂದವೂ ಆಗಿದೆ” (ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು). 14:17ರಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ಮುಖ್ಯ ಪದಗಳು 15:13ರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ: “ದೇವರು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಂಟಾ ಗುವ ಸಂತೋಷವನ್ನೂ ಮನಶ್ಯಾಂತಿಯನ್ನೂ . . . ನೀವು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಬಲಗೂಡಿದವರಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ” (ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು). ಪೌಲನು ತನ್ನ ವಾಚಕರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಆಗಿತ್ತು: ಸಂತೋಷ, ಮನಶ್ಯಾಂತಿ, ಮತ್ತು ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದ.

ಅಷ್ಟಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅವರು “ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ” ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. “ಅಭಿವೃದ್ಧಿ” ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಪದವು *perisseuō* (perisseuō) ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಬಂದದ್ದಾಗಿದ್ದು, ಅದರರ್ಥವು “ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದಿರುವುದು,” “ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿ ಐಶ್ವರ್ಯಭರಿತವಾಗಿರುವುದು,” ಅಥವಾ “ತುಂಬಿ ಹರಿಯುವುದು” ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ.¹⁸ ABಯಲ್ಲಿ “ನೀವು . . . ನಿರೀಕ್ಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಮೃದ್ಧಿಗೊಂಡು ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುವಂತಾಗಲಿ (ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿರಿ)” ಎಂದಿರುತ್ತದೆ.

ಪುನಃ, ಪೌಲನು ದೈವಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆರಡನ್ನೂ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಯುಕ್ತಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ದೇವರ ಬಲದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಲ್ಪಡುವದೆಂಬುದನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ: ದೇವರು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಂಟಾಗುವ ಸಂತೋಷವನ್ನೂ ಮನಶ್ಯಾಂತಿಯನ್ನೂ ನಿಮಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದಯಪಾಲಿಸಿ” (ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು). R. C. Bell ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಸಾರಾಂಶಗೊಳಿಸಿದನು: “ಎಲ್ಲವೂ ‘ನಂಬುವುದರ’ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಕ್ರೈಸ್ತತ್ವದ ಮಾನವ ಮಗ್ಗಲು ಆಧಾರಗೊಂಡು ನಿಂತಿರುವ ಆಳವಾದ, ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ ಬೆಣಚು ಕಲ್ಲಿನ ಸಾಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

‘ನಂಬುವವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಆಗುವದು’ [ಮಾರ್ಕ 9:23; KJV], ಅದರ ಆತನು ನಂಬುವ ತನಕ
 . . . ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವೂ ಸಾಧ್ಯವಿರುವದಿಲ್ಲ.”¹⁹

ಬಳಿಕ ಪೌಲನು ದೇವರ ಮೇಲೆ ಒತ್ತು ಕೊಡುವ ಮೂಲಕ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ:
 “ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಬಲಗೂಡಿದವರಾಗಿ”—ಅಂದರೆ, ಕ್ರೈಸ್ತರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಅವರನ್ನು
 ಬಲಪಡಿಸುವ ದೇವರಾತ್ಮನ ಮೂಲಕ (8:9, 26). ದೇವರ ಸಹಾಯದಿಂದ, ನಾವು ಈ
 ಜೀವದನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ, ಮನಶ್ಯಾಂತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ನಾಳೆಗಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು
 ಹೊಂದಿದವರಾಗಿರ ಬಲ್ಲೆವು.

ಪೌಲನು ಅನ್ಯಜನರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಸೇವೆ (15:14-33)

15:1-13ರ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳು ಪೌಲನು ರೋಮಾಪುರದವರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಿಕೆಯ
 ಮುಖ್ಯಭಾಗದ ಮೇಲಿನ ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ
 ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ, ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮಿಕ್ಕ ಭಾಗವು (15:14-16:27) ಕೇವಲ “ಮುಕ್ತಾಯ” ಎಂದಷ್ಟೆ
 ಹೆಸರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಪೌಲನ ಅತಿ ಉದ್ದವಾದ ಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೆ ಸರಿಹೊಂದುವಂತೆಯೇ, ಇದು
 ಆತನ ಯಾವದೇ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿರುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತ್ಯಂಥ ಸುದೀರ್ಘವಾದ ಮುಕ್ತಾಯ
 ಭಾಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೇಗೂ, ಆ ಮುಕ್ತಾಯದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅವು ಕೇವಲ
 ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದವುಗಳಾಗಿದ್ದು ಇಂದು ನಮಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದವುಗಳು
 ಎಂಬದಾಗಿ ತಳ್ಳಿಹಾಕದಿರುವಂತೆ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು. ಪೌಲನು ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ
 ಬರೆದವುಗಳಿಂದ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಏನಾದರೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ರೋಮಾ 15:14-33 ಭಾಗವು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮುಕ್ತಾಯದ ಮೊದಲ
 ಭಾಗವನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ತಾನು ಅನ್ಯಜನರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
 ಮಾಡಿದ ಸೇವೆಯ ಕುರಿತು ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ಗತಕಾಲದ ಪರಿಶ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು
 ಮುಂದಿನ ಯೋಜನೆಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ತೆರೆದಿಡುತ್ತಾನೆ.

ಯೆರೂಸಲೇಮ್‌ನಿಂದ ಇಲ್ಲುರಿಕ ಸೀಮೆಯ ಪರ್ಯಂತರಕ್ಕೂ ಪೌಲನು ಯಶಸ್ಸು ಸಾಧಿಸಿದ್ದು (15:14-21)

¹⁴ನನ್ನ ಸಹೋದರರೇ, ನೀವಂತೂ ಒಳ್ಳೇತನದಿಂದ ಭರಿತರಾಗಿಯೂ ಸಕಲ
 ಜ್ಞಾನದಿಂದ ತುಂಬಿದವರಾಗಿಯೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಬುದ್ಧಿಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಾಗಿಯೂ
 ಇದ್ದೀರೆಂದು ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ¹⁵⁻¹⁶ಆದರೂ ನಿಮಗೆ
 ಜ್ಞಾಪಕಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ದೈರ್ಯದಿಂದ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು
 ಅನ್ಯಜನರಿಗೋಸ್ಕರ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸೇವಕನಾಗುವದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ದೇವರ
 ಅನುಗ್ರಹವಾಯಿತು. ನಾನು ದೇವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಯಾಜಕಸೇವೆ ಎಂಬಂತೆ ನಡಿಸಿ
 ಅನ್ಯದೇಶಸ್ಥರಂಥ ಕಾಣಿಕೆಯು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಪವಿತ್ರವಾಗಿದ್ದು ದೇವರಿಗೆ
 ಸಮರ್ಪಕವಾಗುವಂತೆ ಯತ್ನಿಸುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ¹⁷ದೇವರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ
 ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕಾರಣವುಂಟು. ¹⁸ಕ್ರಿಸ್ತನು
 ಅನ್ಯಜನಗಳನ್ನು ತನಗೆ ಅಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೂ

ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸೂಚಕಕಾರ್ಯ ಅದ್ಭುತಕಾರ್ಯಗಳ ಬಲದಿಂದಲೂ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಬಲದಿಂದಲೂ ಮಾಡಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ. ¹⁹ನಾನು ಯೆರೂಸಲೇಮ್ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಇಲ್ಲರಿಗೂ ಸೀಮೆಯ ಪರ್ಯಂತರಕ್ಕೂ ಸುತ್ತಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಸಾರೋಣವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ²⁰ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಹಾಕಿದ ಅಸ್ತಿವಾರದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಬಾರದೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನಸಿ ಇತರರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವದಿಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡಿಕೊಂಡೆನು.

²¹ಯಾರಿಗೆ ಆತನ ಸಮಾಚಾರ ಬಂದಿಲ್ಲವೋ ಅವರೇ ಆತನನ್ನು ನೋಡುವರು; ಯಾರು ಆತನ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೋ ಅವರೇ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು ಎಂಬದಾಗಿ ಬರೆದಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ವಚನ 14. 1:8ರಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ರೋಮಾಪುರದಲ್ಲಿನ ಸಭೆಗೆ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದನು: “ಮೊದಲನೇದು, ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯು ಲೋಕದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.” ಆ ಹೇಳಿಕೆಯ ನಂತರದಲ್ಲಿ, ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಆದಿ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಿ ಪೌಲನು ಉಪದೇಶ ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳುವದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಅವರ ನಂಬಿಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂತೃಪ್ತನಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ಅವರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಬಹುದೆಂಬದರ ಅರಿವು ಆತನಿಗೆ ಇತ್ತು. ಆತನು ತನ್ನ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಅಂತ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ತಾನು ಈಗಲೂ ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮರ್ಯಾದೆಯು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ತನ್ನ ವಾಚಕರಿಗೆ ಆತನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಿಶ್ಚಯಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ: ನನ್ನ ಸಹೋದರರೇ, ನೀವಂತೂ ಒಳ್ಳೇತನದಿಂದ ಭರಿತರಾಗಿಯೂ ಸಕಲ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ತುಂಬಿದವರಾಗಿಯೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಬುದ್ಧಿಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದೀರೆಂದು ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ಮಾತುಗಳು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಾರಾಂಶವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕರು ಸಂತೋಷ ಪಡುವೆವು.

“ಒಳ್ಳೇತನದಿಂದ ಭರಿತರಾಗಿಯೂ” ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು ಅವರು ಪಾಪರಹಿತರಾಗಿದ್ದರು ಎಂದರ್ಥವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ (ನೋಡಿರಿ 3:23), ಆದರೆ ಅವರು ಮೂಲತಃ ಒಳ್ಳೇವರಾಗಿದ್ದರು ಎಂದರ್ಥವಾಗಿದೆ. “ಸಕಲ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಭರಿತರಾಗಿಯೂ” ಎಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಮಸ್ತವೂ ತಿಳಿದಿತ್ತು (ಸರ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದರು) ಎಂಬುದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಮೂಲಭೂತ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ದೃಢವಾದ ಗ್ರಹಿಕೆಯು ಇತ್ತು ಎಂದರ್ಥವಾಗಿದೆ. “. . . ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಾಗಿಯೂ” ಎಂಬುದು ದೇವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕಗೊಳಿಸುವ ನೈವುಣ್ಯತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಪೌಲನು ರೋಮಾಪುರದಲ್ಲಿನ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಕುರಿತಾದ ಈ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದನು? ಆತನಿಗೆ ಸಭೆಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು (1:8; 16:19), ಮತ್ತು ಸಭೆಯ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ತಿಳಿದವನಾಗಿದ್ದನು (16:3-15). ಇದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ, ಆತನಿಗೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ಪರಿಜ್ಞಾನ ದೊರಕಿತ್ತು.

ವಚನಗಳು 15, 16. ಪೌಲನು ಮುಂದುವರೆಸಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಆದರೂ . . . ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಪೌಲನ ಮೇರುಕೃತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಂಥಾ ಅದ್ಭುತವಾದ ನ್ಯೂನೋಕ್ತಿ: "ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ . . . ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ"! ಪೌಲನು ಅವರಿಗೆ ಆ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ "ಹೆಚ್ಚಾದ ಧೈರ್ಯದಿಂದ" ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. "ಹೆಚ್ಚಾದ ಧೈರ್ಯದಿಂದ" ಎಂಬುದು *τολμαῖ* (*tolmaō*) ಎಂಬುದರ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಣ ರೂಪವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದರರ್ಥವು "ಸಾಹಸ ಮಾಡು, ಧೈರ್ಯಮಾಡು."²⁰ *Tolmaō* ಎಂಬುದು 15:18ರಲ್ಲಿ "ಧೈರ್ಯಸಾಲದು" ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ರೋಮಾಪುರದಲ್ಲಿನ ಕ್ರೈಸ್ತರು "ಸಕಲ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ತುಂಬಿದವರಾಗಿಯೂ ಒಬ್ಬರಿಬೊಬ್ಬರು ಬುದ್ಧಿಹೇಳುವವರಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಾಗಿಯೂ" ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಪೌಲನು ಏಕೆ ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಬರೆದನು? ಆತನು ಎರಡು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಮೊದಲನೆಯದು [ಅವರಿಗೆ] ಜ್ಞಾಪಕಕೊಡಬೇಕೆಂದು. ಬಹುಶಃ ಅವರು ಈ ಮುಂಚೆ ಪೌಲನು ವಿವರಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿಖರವಾಗಿ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಕೇಳಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಈ ಮೂಲಭೂತ ಸತ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿರಬಹುದಾಗಿತ್ತು:

ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪಾಪಿಗಳಾಗಿದ್ದು ದೇವರ ಕೃಪೆಯ ಅಗತ್ಯತೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮರಣವು ನಮಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸಿತು.

ನಾವು ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದಿದ ಬಳಿಕ, ನಾವು ಬೇರೆ ವಿಧದ ಜೀವಿತವನ್ನು ನಡಿಸಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಎದುರುನೋಡುತ್ತಾನೆ.

ದೇವರು ನಮಗೋಸ್ಕರ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

ಪೌಲನು ಅವರಿಗೆ ಈ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು "ಜ್ಞಾಪಕ ಪಡಿಸುತ್ತಾ," ಆತನು ಅವರನ್ನು ಜ್ಞಾನದ ಹೊಸ ಆಳಗಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ.

ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಆಗಾಗ ಬೈಬಲಿನ ಮೂಲಭೂತ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕಪಡಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾಪಕಗೊಳಿಸುವುದು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾದ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು (ನೋಡಿರಿ 2 ಪೇತ್ರ 1:12-15; 3:1). ಸುವಾರ್ತೆಯ ಬೋಧಕರು ತಮ್ಮ ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದಿಗೂ ಕ್ಷಮೆಯಾಚಿಸಬಾರದು,²¹ ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತರು ಎಂದಿಗೂ "ನಾವು ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಂಚೆ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ನಮಗೆ ಏನಾದರೂ ಹೊಸತು ಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳುವ ದೋಷಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಬಾರದು (ನೋಡಿರಿ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 17:21; 2 ತಿಮೊಥೆ 4:3).

ಪೌಲನು ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡನೆಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಆತನು ಅನ್ಯಜನರಿಗೋಸ್ಕರ ಅಪೊಸ್ತಲನಾಗಿ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದನು ಎಂಬುದು. ಆತನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಬರೆದಿದ್ದನು ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು ಅನ್ಯಜನರಿಗೋಸ್ಕರ ಸೇವಕನಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹವಾಯಿತು ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ

(ನೋಡಿರಿ 1:5; 11:13). ರೋಮಾಪುರವು ಅನ್ಯಜನಾಂಗದ ಜಗತ್ತಿನ ರಾಜಕೀಯದ ಹೃದಯಭಾಗವಾಗಿತ್ತಾದ್ದರಿಂದ, ಆತನು ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ "ಸೇವಕ" ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಹಜವಾಗಿದ್ದ ಗ್ರೀಕ್ ಪದವನ್ನು ಬಳಸಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ *leitourgos* (*leitourgos*) ಎಂಬುದನ್ನು ಬಳಸಿದನು— ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಯಾಜಕನಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವವರನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಪದವಾಗಿರುತ್ತದೆ (13:6ರ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ).

ಪೌಲನು ಅನ್ಯಜನರಿಗೆ ತಾನು ಮಾಡುವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಯಾಜಕನು ಯಜ್ಞಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುವ ಸಾಧ್ಯಶ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿ ವಿವರಿಸುವವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾನೆ: ನಾನು ದೇವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಯಾಜಕಸೇವೆ ಎಂಬಂತೆ ನಡಿಸಿ ಅನ್ಯದೇವಸ್ಥರೇಬ ಕಾಣಿಕೆಯು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಪವಿತ್ರವಾಗಿದ್ದು ದೇವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗುವಂತೆ ಯತ್ನಿಸುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಪೌಲನು ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಸಾರುವ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಜನರನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ತನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಯಾಜಕನು ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿದನು (12:1ರ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ). ಅನ್ಯಜನರು ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ, ಅವರು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 2:38) ಮತ್ತು ಅವರು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು ಅಥವಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು (6:3, 4, 17, 18, 22). ಈ ವಿಧದಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ "ಕಾಣಿಕೆ" ಯು "ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಪವಿತ್ರವಾಗಿ [ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು]" ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ನಾವು ಕರ್ತನಿಗೋಸ್ಕರ ಮಾಡುವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಬೇಕಾದ ಒಂದು ಕೆಲಸವೆಂಬಂತೆ ಕಾಣಬಾರದು, ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರೀತಿಯ ಕಾಣಿಕೆ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣಬೇಕು. ನಾವು ಕೈಸ್ತರಾಗುವಾಗ, ನಾವು "ರಾಜವಂಶಸ್ಥರಾದ ಯಾಜಕರು" ಆಗುತ್ತೇವೆ (1 ಪೇತ್ರ 2:9).

ವಚನ 17. ಪೌಲನು ಅನ್ಯಜನಾಂಗದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸುವಾರ್ತೆಯಿಂದ ಸಂಧಿಸುವಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಯಶಸ್ಸು ಆತನನ್ನು ಗರ್ವದಿಂದ ತುಂಬಿಸಿರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು, ಆದರೆ ಆತನು ಯಾವಾಗಲೂ ದೇವರಿಗೆ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ನಿಷ್ಕರ್ಷಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ದೇವರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕಾರಣವುಂಟು. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಧನೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಳಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಬೈಬಲ್ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವದಿಲ್ಲ (ಗಲಾತ್ಯ 6:14), ಆದರೆ "ದೇವರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ [ದೇವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವುಗಳಲ್ಲಿ]" ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಯಾವಾಗಲೂ ಸೂಕ್ತವಾದದ್ದು.

ವಚನ 18. ಪೌಲನು ಮುಂದುವರೆದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನು ಅನ್ಯಜನಗಳನ್ನು ತನಗೆ ಅಧೀನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ . . . ಮಾಡಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಧೈರ್ಯಸಾಲದು. ನಾವು ಕೈಕೊಂಡ ಒಂದು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ಸಾಧಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಗರ್ವದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವ ದುಷ್ಪ್ರೇರಣೆಯು ಇರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಕೈಗೊಂಡ ಕೆಲಸವು ಫಲದಾಯಕ ಮತ್ತು ಹಿತಕರವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿ, ನಾವು ಆ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಮತ್ತು

ಆ ಸಂದರ್ಭದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ್ದು ಕರ್ತನೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಪೌಲನು ತಾನೇನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಬದಲಾಗಿ ಆತನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಕರ್ತನು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂಬುದರ ಕುರಿತಾಗಿಯೇ ಮಾತಾಡಿದನು (ನೋಡಿರಿ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 14:27).

ಕ್ರಿಸ್ತನು ಪೌಲನ ಮುಖಾಂತರ ಏನನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದನು? ಕರ್ತನ ಬಲದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಪೌಲನ ಪರಿಶ್ರಮಗಳ ಫಲಿತವಾಗಿ ಅನ್ಯಜನಗಳನ್ನು . . . ಅಧೀನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಲ್ಲಟ್ಟಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಇಲ್ಲಿ “ಅಧೀನ” (ವಿಧೇಯತೆ) ಎಂಬ ಪದವು ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ “ನಂಬಿಕೆ” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾನೆಂದು ಎದುರುನೋಡಿರುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೂ, ರಕ್ಷಣೆಗೆ ನಡಿಸುವ ನಂಬಿಕೆಯು ವಿಧೇಯತೆಯುಳ್ಳ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡವರಿಗೆ ಈ ಪದಗುಚ್ಛವು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ತರುವುದಿಲ್ಲ (ನೋಡಿರಿ 1:5; 16:26).

ಈ “ಅನ್ಯಜನಗಳನ್ನು ಅಧೀನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು” ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅಂದರೆ, ಅದು ಸುವಾರ್ತೆಯ ಸಾರುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ನುಡಿದ ಮತ್ತು ತಾನು ಸಾರಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಜೀವಿಸುವವನಾಗಿ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯದ ಫಲಿತವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸಿತ್ತು. NIVಯಲ್ಲಿ “ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮತ್ತು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯದ ಮೂಲಕ ಅನ್ಯಜನಗಳನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವಂತೆ ನಡಿಸಿದೆನು” ಎಂದಿರುತ್ತದೆ.

ವಚನ 19. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಪೌಲನನ್ನು ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಗೊಳಿಸಿದ್ದನು, ಏನೆಂದರೆ ಸೂಚಕಕಾರ್ಯ ಅದ್ಭುತಕಾರ್ಯಗಳ ಬಲದಿಂದಲೂ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಬಲದಿಂದಲೂ ಮುನ್ನಡೆಯುವದೇ.²² ಈ ಮೂರು ಪದಗಳು ಮೊದಲ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿನ ಅದ್ಭುತಗಳಿಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ಮೂರು ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ: “ಬಲದಿಂದಲೂ” (δύναμις, *dunamis* ಎಂಬದರಿಂದ), “ಸೂಚಕಕಾರ್ಯಗಳು” (σημείον, *sēmeion* ಎಂಬುದರ ಬಹುವಚನ), ಮತ್ತು “ಅದ್ಭುತಕಾರ್ಯಗಳು” (τέρας, *teras* ಎಂಬುದರ ಬಹುವಚನ). 2 ಕೊರಿಂಥ 12:12ರಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು “ಸೂಚಕಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ [*sēmeion*] ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನೂ [*teras*] ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ [*dunamis*] ನಡಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅಪೊಸ್ತಲನಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಲಕ್ಷಣಗಳು . . . ತೋರಿದವು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಸೂಚಕಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವನ ಸಂಗಡ ದೇವರು ಇದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುವ ಅದ್ಭುತಗಳೇ “ಸೂಚಕಕಾರ್ಯಗಳು” ಆಗಿದ್ದವು (ಇಬ್ರಿಯ 2:3, 4). ಅದ್ಭುತಗಳು “ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಗಳು” ಆಗಿದ್ದವು ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದವರು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಬೆರಗಾಗುತ್ತಿದ್ದರು (ನೋಡಿರಿ ಮಾರ್ಕ 2:12). “ಬಲದಿಂದಲೂ” ಎಂಬ ಪದವು ಅದ್ಭುತಗಳು ಕರ್ತನ ಬಲದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಕೆ ಆಗಿತ್ತು. W. E. Vine ಹೀಗೆ ಬರೆದನು, “ಒಂದು ಸೂಚಕಕಾರ್ಯವು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೆ, ಒಂದು ‘ಅದ್ಭುತವು’ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಟ್ಟುವದಕ್ಕೆ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು, ಒಂದು ಬಲವು . . . ಅದರ ಮೂಲವು ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವಾದದ್ದೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂಥದ್ದು ಆಗಿದೆ.”²³

“ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಬಲದಿಂದಲೂ” ಎಂಬ ಪದಗುಚ್ಛವು ಬಹುಶಃ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು

ನಡಿಸುವಂತೆ ತನ್ನನ್ನು ಶಕ್ತಗೊಳಿಸಿದವನು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪೌಲನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವದಷ್ಟೆ ಆಗಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅದೊಂದು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಆಲೋಚನೆಯಾಗಿ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳಿಸಿರುವದಾಗಿದೆ. ಅದು ಪೌಲನು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಸಾರುವದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪೌಲನು ತನ್ನ ಸಾಧನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಯಾವದೇ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಹ ದೇವರು ಆತನಲ್ಲಿ ಶ್ರಿಯ ಮಾಡಿದ್ದರ ಫಲಿತವಾಗಿತ್ತು.

ಪತ್ರಿಕೆಯ ಆರಂಭಿಕ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ರೋಮಾಪುರದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, “ಸಹೋದರರೇ, ನನ್ನ ಕೆಲಸವು ಅನ್ಯಜನಗಳಲ್ಲಿ ಸಫಲವಾದಂತೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಸಫಲವಾದೀತೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುವದಕ್ಕೆ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಅಡ್ಡಿಯಾಯಿತೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆ” (1:13). ಆತನು ತನ್ನ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಅಂತ್ಯದ ಸಮೀಪ ಬಂದಂತೆ, ಆತನಿಗೆ ಯಾವದು ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ 15:22ನ್ನು ನೋಡೋಣ: “ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುವದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಅಭ್ಯಂತರವಾಯಿತು.”

ಪೌಲನಿಗಿದ್ದ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಕಾರಣವೇನಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಆತನು ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸುವ ಮುನ್ನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೇವಾಧ್ಯೇಯವನ್ನು (ಮಿಶನ್) ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಕಡೆಗೂ, ತನ್ನ ಮೂರನೆಯ ಸುವಾರ್ತಾ ಪ್ರಯಾಣದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ, ಆ ಮುಗಿಸಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವು ಪೂರ್ತಿಯಾಯಿತೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದನು. ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಯೆರೂಸಲೇಮ್ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಇಲ್ಲುರಿಕ ಸೀಮೆಯ ಪರ್ಯಂತರಕ್ಕೂ ಸುತ್ತಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಸಾರೋಣವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿ ಪೌಲನ ಕೆಲಸವು ಸಿಮೀತವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಆತನ ಕಾರ್ಯಸ್ಥಾನವು ಅಂತಿಯೋಕ್ಯ ಆಗಿತ್ತಾದ್ದರಿಂದ ಆತನು ಏಕೆ “ಯೆರೂಸಲೇಮ್” ಎಂದು ಬಳಸಿದನೆಂದು ಕೆಲವರು ಚಕಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪೌಲನು ಬಹುಶಃ, ತನ್ನ ವಾಚಕರಿಗೆ ಪರಿಚಿತವಾಗಿದ್ದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ತನ್ನ ಸೇವೆಯ ಮೇರೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

“ಇಲ್ಲುರಿಕ”ವು ಆದ್ರಿಯ ಸಮುದ್ರದ ತಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ರೋಮನ್ ಸಂಸ್ಥಾನವಾಗಿತ್ತು. ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಮಕೆದೋನ್ಯದ ಗಡಿಭಾಗವಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ದಲಾತ್ಯ ಪ್ರಾಂತವೂ ಸೇರಿತ್ತು (ನೋಡಿರಿ 2 ತಿಮೊಥೆ 4:10).²⁴ ಪೌಲನು ಇಲ್ಲುರಿಕದಲ್ಲಿ ಸುವಾರ್ತೆ ಸಾರಿದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಯಾವದೇ ದಾಖಲೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳ ಲೇಖಕನಾಗಿರುವ ಲೂಕನು, ಪೌಲನ ಸೇವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುವಾಗ ಕೆಲವು ಆಯ್ದ ಘಟನೆಗಳನ್ನಷ್ಟೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಅಂತಹ ಪರಿಶ್ರಮವು ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 20:1, 2ರಲ್ಲಿನ ಪರಿಭಾಷೆಗೆ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಸರಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ, “ಇಲ್ಲುರಿಕ ಪರ್ಯಂತರಕ್ಕೂ” ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಕೇವಲ “ಇಲ್ಲುರಿಕ ಗಡಿಭಾಗಗಳ ವರೆಗೆ” ಎಂದು ಸಹ ಅರ್ಥವಾಗಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪೌಲನ

ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಇಷ್ಟೇ ಆಗಿತ್ತು, ಏನೆಂದರೆ “ನಾನು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಪರ್ಯಂತರಕ್ಕೂ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಸಾರಿದ್ದೇನೆ” ಎಂಬದೇ. ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ, “ನಾನು Los Angeles ದಿಂದ New York ವರೆಗೂ ಸಾರಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ನಾವು ಸಹ ಅದೇ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ತಾನು “ಸುವಾರ್ತೆಯ ಸಾರೋಣವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಪೌಲನ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಏನಾಗಿತ್ತು? ಆತನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪುರುಷ, ಸ್ತ್ರೀ, ಹುಡುಗ, ಮತ್ತು ಹುಡುಗಿಗೆ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಸಾರಿದ್ದಾನೆಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಆತನ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಏನಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ, ಸುವಾರ್ತೆಯ ಸಾರೋಣದ ಮೂಲಕ, ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಜನಸಂದಣಿಯ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುತ್ತೇನೆ ಎಂಬದೇ. ಬಳಿಕ ಆತನು ಆ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಸುತ್ತಲಿನ ಚಿಕ್ಕ ಪಟ್ಟಣಗಳು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಸುವಾರ್ತಿಕರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆ ಸಭೆಗಳವರಿಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದನು.

ವಚನಗಳು 20, 21. ಈ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ತನ್ನ “ಸೇವಾರ್ಯೆಯದ ವಿಧಾನ”ದ ಕುರಿತು ತನ್ನ ಒಳನೋಟವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾನೆ: ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಹಾಕಿದ ಅಸ್ತಿವಾರದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಬಾರದೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನಸಿ ಇತರರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವದಿಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡಿ ಕೊಂಡನು. “ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನಸಿ” ಎಂಬುದು φιλοτιμóματι (philotimeomai) ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಬಂದದ್ದು, ಅದು φιλος (philos, “ಪ್ರೀತಿ”) ಎಂಬುದನ್ನು τιμή (timē, “ಗೌರವಿಸು”) ಎಂಬದರೊಂದಿಗೆ ಸಂಯೋಜಿಸುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ತರ್ಜುಮೆಗಳು “ಮಹದಾಶೆ” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತವೆ. ಆ ಪದವನ್ನು “ಗುರಿ” ಎಂದು ಸಹ ಅನುವಾದಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಜನರಿಗೆ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಮಹದಾಶೆಗಳು ಮತ್ತು ಹೆಗ್ಗುರಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಪೌಲನಿಗೆ ಒಂದೇ ಮಹದಾಶೆಯಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಅದು ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಸಾರಬೇಕೆಂಬುದೇ ಆಗಿತ್ತು.²⁵ ಆತನ ಗುರಿಯು ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಸಾರುವದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗ (ಪ್ರವರ್ತಕ) ಆಗಿರಬೇಕೆಂಬುದು, ಈಗಾಗಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಸಭೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವದರ ಬದಲಾಗಿ ಹೊಸ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಆಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಟಿಪ್ಪಣಿಯು ಅಥವಾ ಸಿನಿಮಾ ಸರಣಿಗಳ ಒಂದು ದಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವದಾದರೆ, ಯಾವ ಸುವಾರ್ತಾ ಬೋಧಕನೂ ಈ ಮುಂಚೆ ಹೋಗಿರದಂತಹ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೋಗುವುದು ಆತನ ಮಹದಾಶೆಯಾಗಿತ್ತು.²⁶

ಪೌಲನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಮಾಡಿದ ವಾಕ್ಯಭಾಗವು—ರೋಮಾಪುರದವರಿಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಡೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ—ಯೆಶಾಯ 52:15ರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಯಾರಿಗೆ ಆತನ ಸಮಾಚಾರ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲವೋ ಅವರೇ ಆತನನ್ನು ನೋಡುವರು; ಯಾರು ಆತನ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೋ ಅವರೇ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು ಎಂಬದಾಗಿ ಬರೆದಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಯೆಶಾಯ 52ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ಶ್ರಮೆಗಳನ್ನು ನುಭವಿಸುವ ಸೇವಕನ ಒಂದು ಕೀರ್ತನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶ್ರಮೆಗಳನ್ನು ನುಭವಿಸುವ ಸೇವಕನು (ಕ್ರಿಸ್ತನು)

ಉನ್ನತಕ್ಕೆ ಏರಿಸಲ್ಪಡುವದನ್ನು ಕಂಡ ಜನಾಂಗಗಳು ಮತ್ತು ಅರಸುಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮಾತುಗಳು “ಯಾರಿಗೆ ಆತನ ಸಮಾಚಾರವು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲವೋ” ಮತ್ತು “ಯಾರು ಆತನ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೋ” ಅಂಥವರಿಗೆ ಶುಭವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬೇಕೆಂಬ ಪೌಲನ ಗುರಿಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಬೋಧಕನು ಸಹ ತನ್ನ ಸೇವಾಧ್ಯೇಯದ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ಪೌಲನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜನರಿಗೆ ದೇವರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವರಗಳಿರುತ್ತವೆ (ನೋಡಿರಿ 12:4-6). 1 ಕೊರಿಂಥ 3:6ರಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಸೇವೆಯ ಹೇಗೆ ಬೇರೆಯವರಿಗಿಂತ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿ ರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪೌಲನು ಕೃಷಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿತ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾನೆ. ತಾನು ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಮತ್ತು ಅಪೊಲ್ಲೋಸನು ನೀರುಹೋಯಿದನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. 1 ಕೊರಿಂಥ 3:10ರಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ರೋಮಾ 15:20ರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಅದೇ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿತ ಸಾದೃಶ್ಯವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾನೆ: “ನಾನು ಪ್ರವೀಣತೆಲ್ಲಿಯಂತೆ ಅನಿವಾರ ಹಾಕಿದೆನು, ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಾನೆ.” ಅನೇಕ ಬೋಧಕರು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಭೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಆತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವಂತೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಸೂಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗಿದ್ದರೂ, ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ದಿಗಂತದ ಮೇಲಿಟ್ಟು ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ಹೊಸ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತುವದಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಹೊಲಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವಂತಹ “ಪೌಲರ” ಅಗತ್ಯವು ಈಗಲೂ ನಮಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, Reuel Lemmons ಹೀಗೆ ಬರೆದನು, “ಓ ಸ್ಥಾಪಿಸ್ಪಟ್ಟ ಮತ್ತು ನೆಲೆ ನಿಂತಿರುವ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುವ 10,000 ಜನರು ತಮ್ಮ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಸುಮಾರ್ತೆಯು ಅಪರಿಚಿತವಾಗಿರುವ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋದರೆ ದೇವದೂತರು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಂಭ್ರಮ ಪಡುವರು!”²⁷

ಸ್ವೇನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಪೌಲನ ಮುಂದಿನ ಯೋಜನೆ (15:22-29)

²²ಈಕಾರಣದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುವದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಅಭ್ಯಂತರವಾಯಿತು. ²³ಆದರೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದರಿಂದಲೂ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುವದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ವರುಷಗಳಿಂದ ಅಭಿಲಾಷೆ ಇರುವದರಿಂದಲೂ ²⁴ನಾನು ಸ್ವೇನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ನನ್ನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಉಂಟು. ತರುವಾಯ ನಿಮ್ಮ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಾದ ಮೇಲೆ ನೀವು ಆ ದೇಶಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವಿರೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ²⁵ಆದರೆ ಈಗ ನಾನು ದೇವಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಧರ್ಮಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವವನಾಗಿ ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ²⁶ಯಾಕೆಂದರೆ ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿರುವ ದೇವಜನರೊಳಗೆ ಬಡವರಿಗೋಸ್ಕರ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ಮಕದೋನ್ಯ ಅಖಾಯ ಸೀಮೆಗಳವರು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ²⁷ಇದನ್ನು

ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಇವರು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟದ್ದಲ್ಲದೆ ಇವರು ಅವರ ಹಂಗಿನವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಗಂದರೆ ಅನ್ಯಜನರು ಅವರ ಆತ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಪಾಲುದಾರರಾದ ಮೇಲೆ ಲೋಕಸಂಬಂಧವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಹಂಗಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ. ²⁸ನಾನು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಪ್ರೀತಿಯ ಫಲವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯವರ ವಶಕ್ಕೆ ಯಥಾಕ್ರಮವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಸ್ವೇನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆನು. ²⁹ಇದಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದಾಗುವ ವರಗಳನ್ನು ಹೇರಳವಾಗಿ ತರುವೆನೆಂದು ಬಲ್ಲೆನು.

ವಚನ 22. ಪೌಲನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಿದನು, ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುವದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಅಭ್ಯಂತರವಾಯಿತು. ಬೇರೆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವದಾದರೆ, ಆತನು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಕರ್ತನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಹೊಸ ಹೊಸ ಸ್ಥಳಗಳು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಇದ್ದವಾದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಆತನು ರೋಮಾಪುರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ವಚನ 23. ಪೌಲನು ತಾನು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಏಕೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದನು ಎಂದು ಹಂಚಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ, ಈಗ ಆತನು ಮುಂದೆ ಏನು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಆ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಾಚಕರು ಹೇಗೆ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಹೀಗೆ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ. “ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ” ಎಂಬುದು ಯೆರೂಸಲೇಮ್ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಇಲ್ಲುರಿಕ ನಡುವಿನ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ತನಗೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಾರುವದಕ್ಕೆ ಇನ್ನಾವ ಸ್ಥಳವೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾದವನು ಒಬ್ಬನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ತನ್ನ ಅನನ್ಯವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನ ಮೆಡಿಟರೇನಿಯನ್ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಸಿದ್ದೇನೆಂದಷ್ಟೇ ಆತನ ತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಪೌಲನು ಮುಂದೆ ತನ್ನ ವಾಚಕರಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ತನ್ನ ಅಭಿಲಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುವದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ವರುಷಗಳಿಂದ ಅಭಿಲಾಸೆ ಇರುವದರಿಂದಲೂ. “ಅಭಿಲಾಷೆ” (ἐπιποθία, *epipothia*) ಎಂಬುದು ಒಂದು ಉತ್ಕಟವಾದ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿತ ಕ್ರಿಯಾವದವು ἐπιποθεῖν (*epipothēō*) 1:11ರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅಪೊಸ್ತಲನು “ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಬರೆದನು.

ಈ ಮುಂಚೆ, ಪೌಲನು ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ “ನಿಮಗೆ ಆಚೆ ಇರುವ ಸೀಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಸಾರುವೆವೆಂಬ” ಬಯಕೆಯುಂಟು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (2 ಕೊರಿಂಥ 10:16). ಎಫೆಸದಲ್ಲಿರುವ ವೇಳೆ, ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನು, “ನಾನು ರೋಮಾಪುರವನ್ನು ಸಹ ನೋಡಬೇಕು” (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 19:20). ಈಗ, ಕಡೆಗೂ, ಆತನು ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸುವದಕ್ಕೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ವಚನ 24. ಪೌಲನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ನಾನು ಸ್ವೇನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ನನ್ನ

ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಉಂಟು. ತರುವಾಯ ನಿಮ್ಮ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂತ್ಯಜಿಯಾದ ಮೇಲೆ ನೀವು ಆ ದೇಶಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವಿರೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಪೌಲನಿಗೆ ಸ್ವೇನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಯೋಜನೆಗಳಿದ್ದವು, ಆದರೆ ಮೊದಲು ಆತನು ಒಂದು ಭೇಟಿಗಾಗಿ ರೋಮಾಪುರದಲ್ಲಿ ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಚ್ಛಿಸಿದನು. ಆತನ ಕಾರ್ಯಸ್ಥಾನವು ಈ ತನಕ ಸಿರಿಯಾದಲ್ಲಿನ ಅಂತಿಯೋಕ್ಯ ಆಗಿತ್ತು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 13:1-3; 14:26-28), ಆದರೆ ಅಂತಿಯೋಕ್ಯದಿಂದ ಸ್ವೇನ್ ಹಾಗೂ ಇತರ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನ ಮೆಡಿಟರೇನಿಯನ್ ಜಗತ್ತಿನ ದೇಶಗಳು ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದವು. ಪೌಲನು ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಸಾರುವದಕ್ಕೆ ರೋಮಾಪುರವನ್ನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಸ್ಥಾನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನೆಂದು ಬಹುತೇಕ ಬರಹಗಾರರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ.

ರೋಮಾಪುರದಲ್ಲಿನ ಸಭೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದರ ನಂಬಿಕೆಯು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು (1:8). ಪೌಲನಿಗೆ “ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಹಾಕಿದ ಅಸ್ತಿವಾರದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಬಾರದೆಂಬ” ಇಚ್ಛೆಯಿತ್ತಾದ್ದರಿಂದ (15:20), ಆತನಿಗೆ ರೋಮಾಪುರದಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಯೋಜನೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಬದಲಾಗಿ “ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ” ಅಲ್ಲಿನ ಕ್ರೈಸ್ತರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ ಇತ್ತಷ್ಟೆ. ಹೇಗೂ, ಇದರರ್ಥವು ಆತನು ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯಷ್ಟೆ ರೋಮಾಪುರದಲ್ಲಿ ಇರಲಿದ್ದನೆಂದು ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆತನು ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ತನ್ನ ಸಹೋದರರು ಮತ್ತು ಸಹೋದರಿಯರ “ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ . . . ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ” ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು—ಅವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೆಮಾಡಿ ಅವರ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ತಾನು ಸಹ ಪೂಜ್ಯಾತ್ಮಾಹೋಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದನು (1:11, 12).

ಪೌಲನು ಸ್ವೇನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ರೋಮಾಪುರದ ಕ್ರೈಸ್ತರು “[ಆತನ] ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವರೆಂದು” ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದನು. “ನನ್ನ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವಿರೆಂದು” ಎಂಬುದು *προπεμπω* (*propempō*) ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಬಂದದ್ದಾಗಿದ್ದು, ಅದು *πρό* (*pro*, “ಮುಂದೆ”) ಮತ್ತು *πέμπω* (*pempō*, “ಕಳುಹಿಸುವುದು”) ಎಂಬ ಪದಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರರ್ಥವು “ಮುಂದೆ ಕಳುಹಿಸು” ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಪೌಲನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, *propempō* ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಅರ್ಥವಿರುತ್ತಿತ್ತು:

ಕ್ರಿಯಾಪದವು . . . ಮಿಶನರಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಒಂದು ತಾಂತ್ರಿಕವಾದ ಕ್ರೈಸ್ತ ಪದವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಕೇವಲ ಶುಭ ಕೋರುವಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಒಂದು . . . ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಎಂಬುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅರ್ಥವಿತ್ತು. ಬಹುಪಾಲು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಅವರಿಗೆ ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವಿಕೆ ಸಹ ಸೇರಿರುತ್ತಿತ್ತು [ತೀತನಿಗೆ 3:13; 3 ಯೋಹಾನ್ 6, 7], ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಕನಿಷ್ಠ ಮಾರ್ಗದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದ ತನಕವಾದರೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬೆಂಗಾವಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಬರುವುದು ಸಹ ಸೇರಿರುತ್ತಿತ್ತು [ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 20:38; 21:5].²⁸

Bauer ಶಬ್ದಕೋಶವು *propempō* ಎಂಬುದನ್ನು “ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸುವದು” ಎಂದು ಅರ್ಥನಿರೂಪನೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಸಹಾಯದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ “ಆಹಾರ,” “ಹಣ,” ಅಥವಾ “ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಜೊತೆಗಾರರನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸುವದು” ಮತ್ತು “ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ದಾರಿಗಳನ್ನು” ಒದಗಿಸುವದು ಆಗಿರಬಹುದಾಗಿತ್ತು.²⁹

ವಚನಗಳು 25, 26. ಪೌಲನು ಕೊರಿಂಥದಿಂದ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು, ಕೊರಿಂಥವು ಇಟಲಿಯಿಂದ ಕೇವಲ ಆದ್ರಿಯ ಸಮುದ್ರದ ಆಚೆ ದಡದಲ್ಲಿತ್ತಷ್ಟೆ. ಆತನಿಗೆ ರೋಮಾಪುರವನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಬಲವಾದ ಬಯಕೆಯಿತ್ತಾದ್ದರಿಂದ, ಬಹುಶಃ ಆತನಿಗೆ, “ನಿನ್ನ ಕೆಲಸವು ಅಲ್ಲಿ ಮುಗಿದಿರುವುದಾದರೆ, ನೀನು ಏಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ?” ಎಂದು ಕೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. (ಪೌಲನ ಪತ್ರಿಕೆಯು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪುವದಕ್ಕೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಅಷ್ಟೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಪೌಲನು ರೋಮಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಬಹುದಿತ್ತು.) ಹೇಗೂ, ತಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ರೋಮಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಬದಲಾಗಿ, ಪೌಲನು ಮೊದಲು ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸುವದಕ್ಕೆ—ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ—ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದನು, ಅದರಿಂದ ಆತನ ಪ್ರಯಾಣದ ದೂರಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಮೈಲುಗಳನ್ನು ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳಿಸುವದಾಗಿತ್ತು. ತಾನು ಏನು ಮಾಡಲಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಏಕೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ಪೌಲನು ವಿವರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬಯಸಿದ್ದನು. ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಈಗ ನಾನು ದೇವಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಧರ್ಮಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವವನಾಗಿ ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.³⁰ ಯಾಕೆಂದರೆ ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿರುವ ದೇವಜನರೊಂದಿಗೆ ಬಡವರಿಗೋಸ್ಕರ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ³¹ ಮಕೆದೋನ್ಯ ಅಖಾಯ ಸೀಮೆಗಳವರು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಪೌಲನ ಮೂರನೆಯ ಸುವಾರ್ತಾ ಪ್ರಯಾಣದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ, ಆತನು ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು ಹಣದ ದೇಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ವರ್ಷಗಳ ಮುಂಚೆ, ಆತನು ಅಂತಿಯೋಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ಹಣ ಸಹಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಯೂದಾಯದಲ್ಲಿನ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಕೊಡುವದರಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದನು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 11:27-30; 12:25). ಈಗ, ಆತನು “ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿರುವ ದೇವಜನರೊಳಗೆ ಬಡವರಿಗೋಸ್ಕರ” ಹಣದ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಯೆರೂಸಲೇಮ್ ಪಟ್ಟಣವು ಅದರ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಬಹುಶಃ ಸಾಧಾರಣ ನಾಗರಿಕರಿಗಿಂತಲೂ ಬಡವರಾಗಿದ್ದರು. ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿನ ಸಭೆಯ ಆರಂಭಿಕ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಕ್ರೈಸ್ತರು ತೋರಿದ ಅಸಹಜವಾದ ದಾರಾಳತನದಿಂದಾಗಿ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 2:44, 45) ಅಲ್ಲಿನ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು ಎಂಬದಾಗಿ ಕೆಲವು ಬರಹಗಾರರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೂ, ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಬಹುತೇಕ ಮೂಲ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ ಸಲ್ವಟ್ಟಿದ್ದರಾದ್ದರಿಂದ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 8:1), ಮುಂಚಿನ ಕೃತ್ಯವು ಹೇಗೆ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿತೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವದು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೇ, “ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತನಾಗಿರುವದು ಮತ್ತು ಬಡವನಾಗಿರುವದು

ಜೊತೆಜೊತೆಯಾಗಿ ಸಾಗುವದಾಗಿತ್ತು³² ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿರುವ ದೇವಜನರಿಗೋಸ್ಕರ ಹಣ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡುವ ಆಲೋಚನೆಯು ಯಾವಾಗ, ಎಲ್ಲಿ, ಅಥವಾ ಹೇಗೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ. ಪೌಲ ಹಾಗೂ ಬಾರ್ನಬರು ಯಾಕೋಬನನ್ನು, ಪೇತ್ರ, ಮತ್ತು ಯೋಹಾನರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ಬೀಜವು ಬಿತ್ತಲ್ಪಟ್ಟಿತೋ? ಆ ಯೆರೂಸಲೇಮಿನ ನಾಯಕರು ಪೌಲ ಮತ್ತು ಬಾರ್ನಬರಿಗೆ “ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿರುವ ಬಡವರನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ” ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಪೌಲನು “ಇದನ್ನು ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಆಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದೆನು” ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ (ಗಲಾತ್ಯ 2:10). ಪೌಲನು ಅನ್ಯಜನಾಂಗದ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಹಾಗೂ ಯೆಹೂದಿ ಕ್ರೈಸ್ತರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸುಧಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಆತನಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರವು ಹೊಳೆದಿರಬಹುದೋ? ಈ ಯೋಚನೆಯು ಹೇಗೆ ರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೇ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿರುವ ದೇವಜನರಿಗೋಸ್ಕರದ ಈ ಹಣ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವದೆಲ್ಲವೂ 1 ಕೊರಿಂಥ 16:1-4 ಮತ್ತು 2 ಕೊರಿಂಥ 8:1-9:15, ಜೊತೆಗೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಿಂದ ಸಹ ದೊರೆತಿರುವ ಮಾಹಿತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿದೆ. ಈ ಮುಂಚಿನ ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ತನ್ನ ಮೂರನೆಯ ಸುವಾರ್ತಾ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದಂತೆಲ್ಲಾ, ಹಣವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ್ದನು (ಈಗ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಅದು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು), ಆತನು ಅಷ್ಟು ಕಾಲದಿಂದ ಈ ದೇಣಿಗೆಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದನು. ರೋಮಾ 15:26ರಲ್ಲಿ, ಆತನು ಮೆಕದೋನ್ಯ ಮತ್ತು ಅಖಾಯವದರು³³ ನೀಡಿದ ದೇಣಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳು ಆತನು ಇತ್ತೀಚೆಗಷ್ಟೇ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಟ್ಟಂಥ ಸ್ಥಳಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ, ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಗಲಾತ್ಯದಲ್ಲಿನ ಸಭೆಗಳವರು ಸೇರಿದ್ದರು (1 ಕೊರಿಂಥ 16:1), ಮತ್ತು ಆಸ್ಯ ಸೀಮೆಯ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಸಹ ಬಹುಶಃ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದಿರಬೇಕು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 20:4).³⁴

ವಚನ 27. “ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿರುವ ದೇವಜನರೊಳಗೆ ಬಡವರಿಗೋಸ್ಕರ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ಮೆಕದೋನ್ಯ ಅಖಾಯ ಸೀಮೆಗಳವರು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಬಳಿಕ (15:26), ಪೌಲನು ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾನೆ, ಇದನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಇವರು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಇವರು ಅವರ ಹಂಗಿನವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅನ್ಯಜನಾಂಗದ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಯೆಹೂದಿ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಹಂಗಿನವರಾಗಿದ್ದರು? ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಪೌಲನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಹೇಗೆಂದರೆ ಅನ್ಯಜನರು ಅವರ ಆತ್ಮ ಸಂಬಂಧವಾದ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಪಾಲುದಾರರಾದ³⁵ ಮೇಲೆ ಲೋಕಸಂಬಂಧವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಹಂಗಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ. ಸುವಾರ್ತೆಯು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಾಗಿ ಯೆಹೂದ್ಯರಿಗೆ ಸಾರಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 2:5, 14-36). ಅನ್ಯಜನರೊಂದಿಗೆ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡವರು ಯೆಹೂದ್ಯ ಬೋಧಕರೇ ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರೊಳಗೆ

ವೇತ್ರನು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 10:1-11:18) ಮತ್ತು ಪೌಲ ಸೇರಿದ್ದರು. ಪೌಲನ ತರ್ಕವೇನಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ, ಯೆಹೂದ್ಯರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಿಕ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಅನ್ಯಜನರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರಾದ್ದರಿಂದ, ಅನ್ಯಜನರು ತಮ್ಮ ಲೋಕಸಂಬಂಧವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಯೆಹೂದ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹು ಸೂಕ್ತವಾದದ್ದು ಎಂಬದೇ.

ಪೌಲನು ಈ ದೇಣಿಗೆಯನ್ನು ಅನ್ಯಜನಾಂಗದ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ("ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು") ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹಂಗಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಸಹ (ಯೆಹೂದ್ಯ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ "ಸಾಲಗಾರರು" ಆಗಿದ್ದಾರೆ) ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಕಾರ್ಯವು ಹೇಗೆ ಒಂದು ಕರ್ತವ್ಯ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಮಾಡುವಂತದ್ದು ಎರಡೂ ಆಗಿರುವದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ? Douglas J. Moo ನು ಮಾತ್ರ ಅಥವಾ ಪಿತೃತ್ವದ ದೃಷ್ಟಾಂತದ³⁶ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬ ತಂದೆ ಅಥವಾ ತಾಯಿಯಾಗಿ, ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪೋಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೇವರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ; ಆದರೆ, ನಾನು ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನಾದ್ದರಿಂದ, ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದು ನನಗೆ ಆನಂದವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ (ಅದನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ನಾನು "ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ").

ರೋಮಾ 15:26, 27 ವಚನಗಳನ್ನು ಪೌಲನು ಕೆಲವು ವಚನಗಳ ಮುಂಚೆ ಯೆಹೂದ್ಯರು ಹಾಗೂ ಅನ್ಯಜನರು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕುರಿತಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಓದತಕ್ಕದ್ದು (15:7-13). ಆತನು ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ಹಣದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವದರ ಉದ್ದೇಶವು ಕೇವಲ ಮಾನವ ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಉಪಶಮನ ಒದಗಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಯೆಹೂದಿ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಜನಾಂಗದ ಕ್ರೈಸ್ತರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬಯಸಿದ್ದನು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿನ ಆ ಎರಡು ಗುಂಪುಗಳೊಳಗೆ ಪರಸ್ಪರರಿಂದ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರರಡೆಗೆ ಪ್ರೀತಿಯು ಹರಿದಾಡುವದನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ ಆತನಲ್ಲಿತ್ತು (ನೋಡಿರಿ 2 ಕೊರಿಂಥ 9:12-14).

ವಚನ 28. ಪೌಲನಿಗೆ ರೋಮಾಪುರದಲ್ಲಿನ ಸಹೋದರರನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟು ಆಶೆಯಿತ್ತೋ, ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿನ ಯೆಹೂದಿ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗಾಗಿನ ಹಣ ಸಹಾಯದ ವಿಷಯವು ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು, ಆತನು ಆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದನು. ಅದು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತೆಂದರೆ, ಆಗ ಆತನು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ರೋಮಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದಿತ್ತು. ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ನಾನು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಪ್ರೀತಿಯ ಫಲವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯವರ ವಶಕ್ಕೆ ಯಥಾಕ್ರಮವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಸ್ಪೇನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆನು.

ಪೌಲನ ಯೆರೂಸಲೇಮಿನ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಆತನ ಸಂಗಡ ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಜೊತೆಯಾಗಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 20:4ರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ (ಬಹುಶಃ ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಸಭೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು; ನೋಡಿರಿ 2 ಕೊರಿಂಥ 8:23). ಪೌಲನು ಸ್ವತಃ ರೋಮಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವನಾಗಿ ಆ ಹಣವನ್ನು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಲಿಲ್ಲವೇಕೆ? ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವು ಈ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ

ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ “ನಾನು . . . ಫಲವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯವರ ವಶಕ್ಕೆ ಯಥಾಕ್ರಮವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು.” ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ “ಅಲ್ಲಿಯವರ ವಶಕ್ಕೆ ಯಥಾಕ್ರಮವಾಗಿ” ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಯಸಿದ್ದನು.³⁷ ಆ ಹಣ ಸಹಾಯವು ಸರಿಯಾದವರ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಆತನ ಮೇಲಿತ್ತು (ನೋಡಿರಿ 2 ಕೊರಿಂಥ 8:19, 20). ಅಷ್ಟುಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿನ ಸಭೆಯ ಕೆಲವು ನಾಯಕರೊಂದಿದ್ದ (ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಯಾಕೋಬ; ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 21:18; ಗಲಾತ್ಯ 1:19; 2:9) ಸಂಬಂಧವು ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಯೆಹೂದ್ಯ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವದಾಗಿತ್ತು.

ಕಡೆಗೂ ಯೆಹೂದ್ಯರಿಗಾಗಿ ಅನ್ಯಜನಾಂಗದಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ “ಪ್ರೀತಿಯ ಕಾಣಿಕೆ” ಅವರ ವಶಕ್ಕೆ “ಯಥಾಕ್ರಮವಾಗಿ” ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮೇಲೆ, ಪೌಲನು “[ರೋಮಾಪುರದ] ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಸ್ವೇನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆನು” ಎಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಸ್ವೇನ್ ದೇಶವು “ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಅತ್ಯಂಥ ಹಳೆಯ ರೋಮನ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನ ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ರೋಮನ್ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಸುಭದ್ರ ನೆಲೆಯಾಗಿತ್ತು.”³⁸ (ಇದು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ “ತಾರ್ಷೀಷ್” ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿರುವ ಪ್ರಾಂತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ.³⁹) ಪೌಲನು ಮಾಡಿದ್ದ ಯೋಜನೆಯ ಆಗಾಧತೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ನಮಗೆ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೊರಿಂಥದಿಂದ, ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ 800 ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕ ಮೈಲುಗಳಷ್ಟು ದೂರ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸ್ವೇನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ 700 ಅಥವಾ ಅಧಿಕ ಮೈಲುಗಳಷ್ಟು ದೂರದ ಪ್ರಯಾಣವಾಗಿರಲಿತ್ತು. ಪೌಲನು ಮೂರು ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕ ಮೈಲುಗಳಷ್ಟು ದೂರದ ಪ್ರಯಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಪೌಲನು (ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಅಚಿಂತಿತನಾಗಿ) ಘೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಾದರೆ, ಆತನ ಉದ್ದೇಶಿತ ಪ್ರಯಾಣದ ಹಾದಿಯು ನಿಜಕ್ಕೂ ನಿಬ್ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವಂಥದ್ದು. ಹೇಗೂ, ಪೌಲನು ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮುಖ್ಯ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಯಾಣದಿಂದಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಗಮನ ಹೊಂದಿದ್ದನು.

ಆತನಿಗೆ [ಪೌಲನು] ಯಾವಾಗಲೂ “ಆಚೆ ಕಡೆಯ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ” ಕುರಿತ ಚಿಂತೆಯು ಪದೇ ಪದೇ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆತನು ಲಂಗರಿನ ಬಳಿ ಯಾವದೇ ದೋಣಿಯನ್ನು ಕಾಣಲೇ ಇಲ್ಲ ಆದರೆ ಆತನು ಅದನ್ನು ಎರಿ ಸಮುದ್ರ ಆಚೆಯ ದಡಕ್ಕೆ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು ಬಯಸಿದನು. ಆತನು ಎಂದಿಗೂ ಪರ್ವತ ಶ್ರೇಣಿಗಳನ್ನು, ದೂರದಲ್ಲಿ ನೀಲಿ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತನು ಅವುಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು, ಮತ್ತು ಶಿಲುಬೆಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಕೇಳಿರದ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹಾರೈಸಿದನು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪೌಲನನ್ನು ಸ್ವೇನ್ ದೇಶವು ಬೆನ್ನು ಬಿಡದೆ ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು.⁴⁰

ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವೇನ್ ದೇಶದವರು ಪ್ರಭಾವಿತ ಜನರಾಗಿದ್ದರು. ಸ್ವೇನ್ ದೇಶವು ಸುವಾರ್ತೆಯಿಂದ ಸಂಧಿಸಲ್ಪಡುವದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಾಂತ್ಯವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ದಿನೇ ದಿನೇ ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತಲಿದ್ದದರಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುವಾರ್ತಾ ಸೇವೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯಸ್ಥಾನ ಆಗಬಹುದಿತ್ತು.

Merrill C. Tenneyನು ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ “ಪೌಲನು ಮಿಶನರಿ ಸುವಾರ್ತಾ ಸೇವೆಯ ಒಂದು ಮುತ್ಸದ್ಧಿ ರೀತಿಯ ದಂಡಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಹಿಂದಟ್ಟಿದನು. ಆತನು ರೋಮಾಪುರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸ್ಟೇನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ ಯೋಜನೆಗಳು ಆತನು ಸಾರ್ವಭೌಮ ಸಮಾಜದೊಂದಿಗೆ ಸಾರ್ವಭೌಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಸರಿಸಾಟಿಗೊಳಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬಯಸಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ.”⁴¹

ವಚನ 29. ಹೇಗೂ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಪೌಲನು ರೋಮಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವದನ್ನು ಎದುರು ನೋಡಿದನು. ಆತನು ಅಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಇದಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಕ್ರೈಸ್ತನಿಂದಾಗುವ⁴² ವರಗಳನ್ನು ಹೇರಳವಾಗಿ ತರುವೆನೆಂದು ಬಲ್ಲೆನು [ಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆ ನನಗುಂಟು].⁴³ ಅವರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕಳೆಯುವ ಸಮಯವನ್ನು ಯೇಸು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವನೆಂದು ಆತನ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು (ನೋಡಿರಿ 1:11, 12). ಈ ವಿಧದಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ರೋಮಾಪುರದಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಸಹೋದರರನ್ನು ಮತ್ತು ಸಹೋದರಿಯರನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ತನ್ನ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

ರೋಮಾಪುರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂಬ ಪೌಲನ ಬಯಕೆ ಮತ್ತು ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗಾಗಿ ಹಣದ ಸಹಾಯ (15:30-33)

³⁰ಸಹೋದರರೇ, ನೀವು ನನಗೋಸ್ಕರ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಲೀಯವಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿಯೂ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದಾಗುವ ಪ್ರೀತಿಯ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ³¹ದೇವರು ನನ್ನನ್ನು ಯೂದಾಯದಲ್ಲಿರುವ ಅವಿಧೇಯರ ಕೈಗೆ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೋಸ್ಕರ ನಾನು ಮಾಡುವಂಥ ಈ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯವು ಅಲ್ಲಿರುವ ದೇವಜನರಿಗೆ ಹಿತಕರವಾಗಿ ತೋರಬೇಕೆಂತಲೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ. ³²ಹೀಗೆ ನಾನು ದೇವರ ಚಿತ್ತಾನುಸಾರ ಆನಂದವುಳ್ಳವನಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಹೊಂದಲಾಗುವದು. ³³ಶಾಂತಿದಾಯಕನಾದ ದೇವರು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರೊಂದಿಗಿರಲಿ. ಆಮೆನ್.

15:22-29ರಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣ ಯೋಜನೆಗಳ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಿದನು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಆತನು “ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿರುವ ದೇವಜನರೊಳಗೆ ಬದವರಿಗೋಸ್ಕರ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣದ ಸಹಾಯವನ್ನು” ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ಹೋಗುವನು (15:26). ನಂತರ ಆತನು ರೋಮಾಪುರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸಲಿದ್ದನು, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸ್ಟೇನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು (15:24, 28). ಆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ, ತಾನು ತನ್ನ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಶಕ್ತನಾಗುವಂತೆ ಮತ್ತು ತಾನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಂತಾಗಲು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ವಾಚಕರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.⁴⁴

ವಚನ 30. ಪೌಲನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಸಹೋದರರೇ, ನೀವು ನನಗೋಸ್ಕರ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಲೀಯವಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿಯೂ

ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದಾಗುವ ಪ್ರೀತಿಯ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.⁴⁵ ಆತನ ವಿನಂತಿಯು ಭಾವನೆ ಮತ್ತು ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. “ನಾನು . . . ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ [παρακαλέω, *parakaleō*]” ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು “ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಯಾಚಿಸುತ್ತೇನೆ” (JB), “ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” (KJV), “ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಂಗಲಾಚಿಸುತ್ತೇನೆ” (NEB) (12:1, 2ರ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ). ಆತನು ಅವರನ್ನು “ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ [ಅಧಿಕಾರದ] ನಿಮಿತ್ತದಿಂದಲೂ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದಾಗುವ [ಪ್ರೀತಿಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ] ಪ್ರೀತಿಯ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದಲೂ” ಅಂಗಲಾಚಿಸಿದನು.⁴⁶

ಅವರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಾಗ, ಅವರು ಏನೋ ಸುಮ್ಮನೆ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ, ಪರಿಶ್ರಮವಿಲ್ಲದ “ಪೌಲನ ಸಂಗಡ ಇರು” ಎಂದಷ್ಟೆ ಹೇಳುವುದು ಅವೊಸ್ತಲನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ; ಆತನು ಅವರನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ “ಬಲೀಯವಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು” ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. “ಬಲೀಯವಾಗಿ” ಎಂಬುದು συναγωγιζομαι (*sunagōnizomai*) ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಬಂದದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಯೋಜನ ಪದವು *sun* (sun, “ಯೊಂದಿಗೆ”) ಮತ್ತು *ἀγωνίζομαι* (*agōnizomai*, “ಸೆಣಸಾಡು”) ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಒಂದೆಗೂಡಿಸುತ್ತದೆ. *Agōnizomai* ಎಂಬ ಪದದಿಂದಲೇ *agonize* ಎಂಬ ಪದವು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ತಂಡವು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವವರಾಗಿ ಗೆಲ್ಲುವದಕ್ಕೆ ಬಹುವಾದ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ಹೊರಹಾಕಬೇಕಾದಂಥ ಒಂದು ಕ್ರೀಡಾ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವದಕ್ಕೆ *Sunagōnizomai* ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.⁴⁷ ಪೌಲನು ತನ್ನ ವಾಚಕರಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ತಂಡದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಾಗಿರುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ವಚನಗಳು 31, 32. ಈ ವಚನಗಳು ಪೌಲನ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ನಾವು ಈ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲಿದ್ದೇವೆ. ಪೌಲನು ಏನು ಅಭಿಲಾಷಿಸಿದನು ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಪಡೆದುಕೊಂಡನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಲಿದ್ದೇವೆ. ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನವಿಯು “ಹೌದು” ಎಂಬ ಉತ್ತರವು ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು—ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು “ಹೌದು” ಎಂಬುದು ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಅರ್ಹತೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಥವಾ ಅರ್ಹತೆಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೇ, ಪೌಲನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವೂ “ಉತ್ತರಿಸಲ್ಪಡದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು” ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆವು.

ಪೌಲನು ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೋಸ್ಕರ ನಾನು ಮಾಡುವಂಥ ಈ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯವು ಅಲ್ಲಿರುವ ದೇವಜನರಿಗೆ ಹಿತಕರವಾಗಿ ತೋರಬೇಕೆಂತಲೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕೆಂದು ರೋಮಾಪುರದ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆತನು “ಯೆರೂಸಲೇಮಿ ಗೋಸ್ಕರ . . . ಮಾಡುವಂಥ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯವು” ಅಲ್ಲಿರುವ ಬಡ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಒದಗಿಸಲಿದ್ದ ಹಣ ಸಹಾಯವಾಗಿತ್ತು (15:25, 26). ಆ ಹಣದ ಸಂಗ್ರಹವು ಅಲ್ಲಿನ ಯೆಹೂದ್ಯ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಜನಾಂಗದ ಕ್ರೈಸ್ತರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವದೆಂಬುದು ಪೌಲನ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಾಗಿತ್ತು. ಹೇಗೂ, ಯೆಹೂದ್ಯ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಅನ್ಯಜನಾಂಗದವರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ

ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹದಗೆಡುವದಾಗಿತ್ತು. ನೀವು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಒಂದು ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು (ಉಡುಗೋರೆ) ನೀಡಿದಾಗ, ಅವನು ಅಥವಾ ಅವಳು ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ?

ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿನ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಆ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಏಕೆ ಸ್ವೀಕರಿಸದಿರಬಹುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿದ್ದವು. ಅದಕ್ಕೊಂದು ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಅಹಂಕಾರ ಆಗಿತ್ತು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಹಾಯದ ಅಗತ್ಯವು ಬಹಳವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದಷ್ಟು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಕೃಪಾಭರಿತರಾಗಿ ಕೊಡುವವರಾಗಿರುವ ಅಗತ್ಯವಿರುವದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ನಾವು ಕೃಪಾಭರಿತರಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಸಹ ಆಗಿರಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಪುನಃ, ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಪೌಲನ ಹಾಗೂ ಆತನ ಸೇವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮೋದನೆ ಇರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಆ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿತ್ತು. ಪೌಲನು ಇದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಯೂದಾಯದ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಂದ ವಿರೋಧವನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ್ದನು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 15:1, 2). ಅವರು ಪೌಲನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವವರಾಗಿ ಕಾಣಿಸದಿರುವದಕ್ಕಾಗಿ ಹರಮಾರಿತನದಿಂದ ಹಣದ ಸಹಾಯವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಅನ್ಯಜನಾಂಗದ ಸಭೆಗಳಿಂದ ಒದಗಿಸಲಾದ ಸಹಾಯವು ನಿರಾಕರಿಸಲ್ಪಡುವದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿರುತ್ತದೆಂಬುದು ಪೌಲನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಡುವಂತಾಗಲು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ವಾಚಕರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಕಾಣಿಕೆಯು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿತೋ? ನಾವು ಅದನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುವದಕ್ಕಾಗದು.⁴⁸ ಹೇಗೂ, ಯೆರೂಸಲೇಮನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ ಸ್ವತಃ ಪೌಲನು ಅಲ್ಲಿನ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಮತ್ತು ನಾಯಕರಿಂದ ಸೌಜನ್ಯಯುತವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಲ್ಪಟ್ಟನೆಂಬ ದಂತೂ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 21:17-20a). ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ರೋಮನ್ ದೇಶಾಧಿಪತಿಯಾದ ಫೇಲಿಕ್ಸನಿಗೆ “ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ [ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ] ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬಂದೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 24:17). “ಕಾಣಿಕೆಗಳು” ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿನ ದೇವಜನರಿಗೆ ಅಂಗೀಕಾರವಾದವೆಂಬುದನ್ನು ಸಾಭಿತುಪಡಿಸುತ್ತದೆಂದು ಬಹುತೇಕ ಬರಹಗಾರರು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದು ನಿಜವೇ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ದೇವರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಆ ಭಾಗಕ್ಕೆ “ಹೌದು” ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದನೆಂದಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೇಗೂ, ಈ “ಹೌದು” ಎಂಬುದು ಅರ್ಹತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ: “ಹೌದು, ಕಾಣಿಕೆಯು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುವದು, ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಗಂಡಾಂತರಕ್ಕೀಡು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶರತ್ತುಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವದಾದರೆ ಮಾತ್ರವೇ.” ಪೌಲನು ಕಾಣಿಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದಾಗ, ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅನೇಕ ಯೆಹೂದ್ಯ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಪೌಲನ ಬಗ್ಗೆ ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಂದೂ, ಆತನು ತನ್ನ ಯೆಹೂದಿ ಪರಂಪರೆಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಂತಲೂ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿ ದ್ದಾರೆಂದೂ ಸಭೆಯ ನಾಯಕರು ಪೌಲನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 21:20b, 21). ನಾಯಕರು ಆತನನ್ನು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು

(ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 21:22-25).⁴⁹ ನಾವು ಮುಂದೆ ನೋಡಲಿರುವ ಪ್ರಕಾರ, ಪೌಲನು ಅವರ ಮನವಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಗ, ಅದರ ಫಲಿತವಾಗಿ ಒಂದು ದುರಂತವು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ.

ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂಬ ಪೌಲನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ದೇವರು ಉತ್ತರಿಸಿದನೋ? ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ, ಆತನು ಉತ್ತರಿಸಿದನು—ಮತ್ತು ಬಹುಶಃ ಆತನು “ಹೌದು” ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿರಬಹುದು. ಹೇಗೂ, ಉತ್ತರವು “ಹೌದು, ಆದರೆ. . .”

ಪೌಲನು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಂದ ಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕೊಳಗಾಗುವದನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಕೈಗಳೊಳಗಿಂದ ಕಾಪಾಡಲ್ಪಡಬೇಕೆಂದು ಸಹ ಬಯಸಿದ್ದನು. ದೇವರು ನನ್ನನ್ನು ಯೂದಾಯದಲ್ಲಿರುವ ಅವಿಧೇಯರ⁵⁰ ಕೈಗೆ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ. “ಯೂದಾಯದಲ್ಲಿರುವ ಅವಿಧೇಯರು” ಯೇಸುವನ್ನು ಮೆಸ್ಸೀಯನೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಒಡೆಯನಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವದಕ್ಕೆ ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದ ಯೆಹೂದ್ಯರೇ ಆಗಿದ್ದರು.

ತಾನು ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಕೈಸ್ತೇತರ ಯೆಹೂದ್ಯರಿಂದ ಹೇಗೆ ನಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುವೆನೋ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿತನಾಗಿರುವದಕ್ಕೆ ಪೌಲನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಾದರೋ ಆತನು ಯೆಹೂದ್ಯ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ತೊರೆದಿರುವ ನಂಬಿಕೆ ದ್ರೋಹಿಯಂತಿದ್ದನು. ಕೆಲವರು ಆತನನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಮೌನಗೊಳಿಸುವದು ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂಬದಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆತನ ಸುವಾರ್ತಾ ಪ್ರಯಾಣಗಳ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ, ಯೆಹೂದ್ಯರು ಆತನನ್ನು ರೋಮನ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮುಂದೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ತಂದಿದ್ದರು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 18:12), ಆತನನ್ನು ಹೊಡೆದಿದ್ದರು (2 ಕೊರಿಂಥ 11:24), ಮತ್ತು ಆತನನ್ನು ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಹೊಡೆದು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದಿದ್ದರು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 14:5). ಇದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ, ಆತನು ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದಾಗ, ಕೆಲವರು ಆತನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 9:28, 29). Bell ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ, “ಬೇರೆ ಇನ್ನೆನೂ ಅಲ್ಲ ಆದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಡಗಿನ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಶರೀರಸಂಬಂಧವಾದ ಸಹೋದರರ ಕಡೆಗಿದ್ದ ಭಾವೋದ್ರಿಕ್ತ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಆತನನ್ನು ಪುನಃ ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಡುವಂತೆ ಮನವೊಲಿಸಿರಬಹುದಾಗಿದೆ.”⁵¹

ಪೌಲನು ರೋಮಾಪುರದವರಿಗೆ ಪತ್ರಿಕೆ ಬರೆಯುವದನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಆತನು ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದನು. ಆತನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಅಪಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗ್ರಹಿಕೆಯಿತ್ತು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 20:23; 21:4, 10, 11); ಆದರೆ ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, “ನಾನು ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುವಿನ ಹೆಸರಿನ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿ . . . ಸಾಯುವದಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 21:13). ಹೇಗೂ, ತಾನು ಸಾಯುವದಿಲ್ಲ—ತಾನು ರೋಮಾಪುರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸ್ಟೇನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತನಾಗುವೆನೆಂದು—ಎಂದು ಆತನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದನು. ಆತನು “ಯೂದಾಯದಲ್ಲಿರುವ ಅವಿಧೇಯರ ಕೈಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂತ” ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

“ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂತಲೂ” ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥವು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟು

ನಂತರ ತಪ್ಪಿಸಲ್ಪಡುವದು ಎಂದಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. “ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂತಲೂ” ಎಂಬುದಕ್ಕಾಗಿರುವ ಪದವು *rhúomai* (*rhúomai*) ಎಂಬದರಿಂದ ಬಂದದ್ದಾಗಿದೆ, ಅದರರ್ಥವು “ಅವರಿಂದ ಸಂರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವದು” ಎಂದಾಗಿರಬಲ್ಲದಾಗಿದೆ.⁵² KJVಯಲ್ಲಿ “ಅವರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವಂತೆ” ಎಂದಿರುತ್ತದೆ. ಪೌಲನು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಯಸಿದ್ದು ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೊಂದಿಗಿನ ಯಾವದೇ ಕಾದಾಟದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಆಗಿದ್ದಿರಬಹುದಾಗಿದೆ.

ದೇವರು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ಪೌಲನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದನೋ? ಹೌದು—ಆದರೆ ಬಹುಶಃ ಆತನು ಉತ್ತರಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗಬಹುದಿದ್ದ ಅಪಾಯದ ಕುರಿತ ಪೌಲನ ಕಳಕಳಿಯು ನಿಜವೆಂದು ಸಾಭಿತಾಗಿತ್ತು. ಆತನು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ, ಜನರ ಗುಂಪೊಂದು ಅಲ್ಲಿತ್ತು, ಘೋರವಾದದ್ದನ್ನು ನಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 21:27-30). ಜನರ ಗುಂಪು ಪೌಲನನ್ನು ಇನ್ನೇನೂ ಹೊಡೆದು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗ, ಕರ್ತನು ಆತನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದನು. ಹೇಗೆ? ಒಬ್ಬ ದೇವದೂತನನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವ ಮೂಲಕವೋ? ಇಲ್ಲ. ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಜೊತೆ ಕೈಸ್ತರ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೋ? ಇಲ್ಲ. ಕರ್ತನು ಆತನನ್ನು ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿದ್ದ ರೋಮನ್ ಸೈನಿಕರ ಮೂಲಕ ಕಾಪಾಡಿದನು, ಅವರು ಆತನನ್ನು ವಶಕ್ಕೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡರು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 21:31-34).

ಅದಾದ ಕೂಡಲೇ, ನಾಲ್ಕತ್ತು ಮಂದಿ ಯೆಹೂದ್ಯರು “ಪೌಲನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ತನಕ ಅನ್ನಪಾನವೇನೂ ಮುಟ್ಟುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಶಪಥಮಾಡಿಕೊಂಡರು” (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 23:12). ಪುನಃ, ಕರ್ತನು ಪೌಲನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದನು—ಅಪೊಸ್ತಲರ ಸೋದರಳಿಯನ ಮೂಲಕವಾಗಿ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 23:16-22) ಮತ್ತು ಕೆಲವು ರೋಮನ್ ಸೈನಿಕರ ಮೂಲಕವಾಗಿ. ಸೈನಿಕರು ಆತನನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೈಸರೈಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು, ಅಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಹಾಕಲಾಯಿತು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 23:23-35). ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ, ಯೆಹೂದ್ಯರು ಮಾರ್ಗ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಂಚು ಹಾಕಿ ಆತನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಸಂಚು ರೂಪಿಸಿದ್ದರು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 25:1-3). ಈ ಸಾರಿ, ಅಪೊಸ್ತಲನು ಕೈಸರಿನಿಗೆ ಮನವಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವದಕ್ಕೆ ತನಗಿದ್ದ ರೋಮಾಪುರದ ಹಕ್ಕುತನವನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದರಿಂದ ಕರ್ತನು ಆತನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದನು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 25:9-12). ವರ್ಷಗಳ ಮುಂಚೆ, ಜನನದ ವೇಳೆ ಆತನಿಗೆ ರೋಮಾಪುರದ ಹಕ್ಕು (ಪೌರತ್ವವನ್ನು) ಒದಗಿಸುವ ಮೂಲಕ ಈ ಕಾಪಾಡುವಿಕೆಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿದ್ದನು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 22:25-28).⁵³

ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ, ಪೌಲನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ದೇವರ ಉತ್ತರವು ಒಂದು ಅರ್ಹತೆಯುಳ್ಳ “ಹೌದು” ಎಂದಾಗಿತ್ತು: “ಹೌದು, ನೀನು ಅವಿಧೇಯರ ಕೈಗೆ ತಪ್ಪಿಸಲ್ಪಡುವಿ, ಆದರೆ ನೀನು ಎಂದಿಗೂ ನಿರೀಕ್ಷೆಯೇ ಪಡೆದಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಸಂಭವಿಸುವದು.” ಪುನಃ, ದೇವರ ಉತ್ತರವು “ಹೌದು, ಆದರೆ . . .” ಎಂದಾಗಿತ್ತು.

ಪೌಲನು ರೋಮಾಪುರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡುವ ಕುರಿತಾಗಿ ಬಹು

ಕಾಲದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು (1:9, 10). ಈಗ, ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಡುವ ಮತ್ತು ಕಾಪಾಡಲ್ಪಡಬೇಕೆಂಬ ತನ್ನ ಬಯಕೆಯ ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಹೀಗೆ ನಾನು ದೇವರ ಚಿತ್ತಾನುಸಾರ ಆನಂದವುಳ್ಳವನಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಹೊಂದಲಾಗುವದು. ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿ ಆತನು ಇಚ್ಛಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಆಗಲೂ ಅದೊಂದು ಆತಂಕದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಸಮಯವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೂ ರೋಮಾಪುರವನ್ನು ತಲುಪಿ ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಸಹವಾಸದೊಂದಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುವದು ಎಂಥಹ ಒಂದು ಆನಂದದಾಯಕವಾದದ್ದು! Phillips ಭಾವಾನುವಾದವು ಹೀಗೆ ಇರುತ್ತದೆ, “ಆಗ ನಾನು ಒಂದು ಸಂತೋಷದ ಹೃದಯದೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುವೆನು, ಮತ್ತು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ರಜೆ ಕಾಲವನ್ನು ಸಹ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಆನಂದದಿಂದ ಕಳೆಯಬಹುದು.”

ದೇವರು ರೋಮಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಪೌಲನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದನೋ? ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಉತ್ತರಿಸಿದನು. ಹೇಗೂ, ಪುನಃ, “ಹೌದು” ಎಂಬುದು ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿ ನಂತರ ಅಲ್ಲಿಂದ ರೋಮಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ಪೌಲನಿಗೆ ಸುಮಾರು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಬದಲಾಗಿ, ಆ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಪ್ರಯಾಣವು ಮೂರು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವರ್ಷಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಪೌಲನು ಕನಿಷ್ಠ ಎರಡು ಅನಿಗದಿತ ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕ್ರೈಸ್ತರೊಡನೆ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಬೇಕಾಯಿತು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 24:27). ಆತನು ಕ್ರೈಸ್ತರನಿಗೆ ಮನವಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ರೋಮಾಪುರಕ್ಕೆ ಸಮುದ್ರ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ, ಆತನು ಮೆಲಿತೆದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಅನಿಗದಿತ ಆರು ತಿಂಗಳುಗಳನ್ನು ಕಳೆದನು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 28:11).

ಆತನು ಒಬ್ಬ ಸುವಾರ್ತಾ ಸೇವಕನಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಹೋದರರು ಹಾಗೂ ಸಹೋದರಿಯರ ಸಹವಾಸವನ್ನು ಆನಂದಿಸುವವನಾಗಿ ರೋಮಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಲುಪುವ ಬದಲಾಗಿ, ಆತನು ಒಬ್ಬ ಸೆರೆಯಾಳಾಗಿ ಬಂದು ತಲುಪಿದನು. ಆತನು “ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ” ರೋಮಾಪುರದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಆ ಬಳಿಕ ಸ್ಟೇನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಬದಲಾಗಿ (15:24), ಆತನು ಕ್ರೈಸ್ತರನ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾಯುವವನಾಗಿ ರೋಮಾಪುರದಲ್ಲಿ ಸರಪಣಿಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಳೆದನು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 28:20, 30). ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ, ದೇವರ ಉತ್ತರವು “ಹೌದು, ಆದರೆ . . .” ಎಂದಾಗಿತ್ತು: “ಹೌದು, ನೀನು ಕೊನೆಗೂ ರೋಮಾಪುರವನ್ನು ತಲುಪುವಿ, ಆದರೆ ನೀನು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅಲ್ಲ.”

ಪೌಲನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಮನವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇನ್ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ನಿರೀಕ್ಷೆವಾಗಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತನು ರೋಮಾಪುರದ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಸಂಗಡ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುವ ಕುರಿತಾಗಿ ಮಾಡುವಾಗ ಆ ಉದ್ದೇಶಿತ ಪ್ರಯಾಣವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ಹಿಂದಷ್ಟೆ, ಆತನು ಅವರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ

ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಸ್ವೇನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅವರಿಂದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದನು (15:24, 28). ಪೌಲನು ತನ್ನ ಪರಿಶ್ರಮಗಳನ್ನು ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ವರೆಗೂ ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಕುರಿತಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಉಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪೌಲನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸ್ವೇನ್ ದೇಶವನ್ನು ತಲುಪುವ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, “ದೇವರ ಉತ್ತರವು ಏನಾಗಿತ್ತು? ಪೌಲನು ಎಂದಾದರೂ ಸ್ವೇನ್ ದೇಶವನ್ನು ತಲುಪಿದನೋ?” ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾವು ಚಕಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ನಾವು ನಿಶ್ಚಿತತೆಯಿಂದ ಉತ್ತರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. Charles Hodge ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ಆತನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಕುರಿತು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಆದಿ [ಸಭೆಯ] ಬರಹಗಳಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಯಾವದೇ ಐತಿಹಾಸಿಕ ದಾಖಲೆಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ.” Hodge ಬಳಿಕ ಮುಂದುವರೆಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಹೇಗೂ, “ಇವರಲ್ಲಿ ಬಹುಪಾಲು ಬಹರಗಾರರು ಆತನು ಹೋಗಿರಬಹುದೆಂಬುದಾಗಿ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.”⁵⁴ ಪೌಲನು ಕುರಿತಾಗಿ ರೋಮಿನ Clementನು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬರೆದನು: “ಇಡೀ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಆತನು ನೀತಿಯನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದನು, ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನ ಮೀತಿಗಳನ್ನು ತಲುಪುವವನಾಗಿ ಆತನು ಪ್ರಭುಗಳ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ನುಡಿದನು.”⁵⁵ (ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವೇನ್ ದೇಶವು ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನ ಗಡಿಭಾಗವಾಗಿತ್ತು.) ಪೌಲನು ಒಂದು ಗುರಿಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟರೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನಿರಾಕರಿಸುವಂಥ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದನು,⁵⁶ ಆದ್ದರಿಂದ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಆತನು ಸ್ವೇನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸುವಾರ್ತೆ ಸಾರುವ ತನ್ನ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದಿರಬಹುದಾದ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಹೇಗೂ, ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ, ನಾವು ಇದನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಬಹುತೇಕ ವೇದ ಪಂಡಿತರು ನಂಬುವದೇನೆಂದರೆ, ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಘಟನೆಗಳಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ಬಳಿಕ, ಪೌಲನು ಕೈಸರನ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾನೆ. ಬಹುಶಃ ಈ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪೌಲನು 1 ತಿಮೊಥೆಯನಿಗೆ ಮತ್ತು ತೀತನಿಗೆ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದನು. ಆ ಬಳಿಕ, ರೋಮನ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಹಿಂಸೆಯು ಆರಂಭಗೊಂಡಾಗ, ಪೌಲನು ಪುನಃ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಮರಣ ದಂಡನೆಗೊಳಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು ಎಂದು ನಂಬಲಾಗುತ್ತದೆ (ನೋಡಿರಿ 2 ತಿಮೊಥೆ 4:6-8). ಪೌಲನು ಸ್ವೇನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೇ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ರೋಮಾಪುರದಲ್ಲಿ ಆತನು ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ಎರಡು ಸಂದರ್ಭಗಳ ನಡುವಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಸಂಭವಿಸಿರಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಪೌಲನು ಸ್ವೇನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ದೇವರ ಉತ್ತರವು “ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ನೀನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನು ನಿನಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದಾಗಿತ್ತು. ಪೌಲನು ಸ್ವೇನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದು ನಿಜವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ದೇವರ

ಉತ್ತರವು ಪುನಃ: “ಹೌದು, ಆದರೆ . . .” ಎಂದಾಗಿತ್ತು: “ಹೌದು, ಆದರೆ ನೀನು ಹೋಗುವ ಮುಂಚೆ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬಹಳ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಕಾಯಬೇಕಾಗುವದು.” ಎರಡರಲ್ಲಿ ಏನೇ ಸಂಭವಿಸಿದರೂ ಸರಿಯೇ, ದೇವರು ಪೌಲನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದನೆಂದು ನಾವು ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಲ್ಲೆವು.

ವಚನ 33. ಪೌಲನು ರೋಮಾಪುರದಲ್ಲಿನ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸೆಣದಾಡುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ, ಆತನು ಒಂದು ಕ್ಲುಪ್ತವಾದ ಅಂತ್ಯಾಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ—ಆತನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದನು (15:5, 6, 13). ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಶಾಂತಿದಾಯಕನಾದ ದೇವರು ನಿಮ್ಮಿಲ್ಲರೊಂದಿಗಿರಲಿ. ಆಮೆನ್. “ಶಾಂತಿ” ಎಂಬುದು εἰρήνη (eirēnē) ಎಂಬುದರ ಅನುವಾದವಾಗಿದ್ದು, ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಇಬ್ರಿಯ ವಂದನೆ ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಾದ שಲಮ್ (shalom) ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅನ್ಯಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಅಪೊಸ್ತಲನಾಗಿದ್ದ ಯೆಹೂದ್ಯನು ಅನ್ಯಜನರ ಪ್ರಾಬಲ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಒಂದು ಸಭೆಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಯೆಹೂದಿಯಾಗಿದ್ದ ಆಶೀರ್ವಾದವೊಂದನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ.

ಅನ್ಯಯಿಸುವಿಕೆ

ಯೇಸುವಿನ ಹೆಜ್ಜೆಬಾಡುಗಳಲ್ಲಿ (15:1-13)

1896ರಲ್ಲಿ, Charles Sheldon ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಬರೆದನು, ಅದು ಮುಂದೆ ಒಂದು ಮೇರುಕೃತಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು: *In His Steps*.⁵⁷ ಆ ಸಂಪುಟದ ಶಿರೋನಾಮೆಯನ್ನು 1 ಪೇತ್ರ 2:21ರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು: “ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನೀವು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರಿ; ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಹ ನಿಮಗೋಸ್ಕರ ಬಾಧೆಯನ್ನನುಭವಿಸಿ ನೀವು ತನ್ನ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಮಾದರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಹೋದನು” (ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು). ಪುಸ್ತಕವು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಮಾಡುವ ಮುನ್ನ, “ಯೇಸು ಆಗಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡಿರುತ್ತಿದ್ದನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಒಂದು ಸಭೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರು ಒಂದು ಶಪಥ ಮಾಡುವ ಕುರಿತ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ.⁵⁸

ನಾವು ಕಠಿಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವಾಗ “ಯೇಸು ಆಗಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡಿರುತ್ತಿದ್ದನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವವಿರುತ್ತದೆ—ಆದರೆ ಯೇಸು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಿರುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಾರೆವು. ರೋಮಾ 15:1-13ರಲ್ಲಿನ ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುವ ಕುರಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆವು. ಆ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಯೇಸು ಏನು ಮಾಡಿರುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ಪೌಲನು ನಮಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯೇಸುವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸತತವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿರಿ. ಆತನು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಚನದಲ್ಲಿಯೂ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ಮತ್ತು ಆತನ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, 3 ಮತ್ತು 7 ವಚನಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿರಿ: “ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಹ ತನ್ನ ಸುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ”; “ಆದದರಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು

ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ನೀವು ಸಹ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ." ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಪೌಲನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, "ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಯೇಸುವಿನ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿರಿ." ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೀಗೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, "ಇತರ ಕ್ರೈಸ್ತರೊಂದಿಗಿನ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ನಾನು ಯೇಸುವಿನ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಜಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೋ?"

ಯೇಸುವಿನ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಜಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು ಯಾವಾಗಲೂ ಸುಲಭವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ಚಿಕ್ಕ ಬಾಲಕನು ಆಳವಾದ ಹಿಮದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತುಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಅಗಲಿಸುತ್ತಾ ಇಡುವವನಾಗಿ ತಂದೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಯೇಸುವಿನ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಗುರುತುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರಮಿಸುವುದಾದರೆ ಮತ್ತು ಚಾಚುವುದಾದರೆ, ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಸರಿಹೊಂದುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನ ಜನರು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುವರು, ಮತ್ತು ಕರ್ತನ ಸಭೆಯು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುವದು.

ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಘರ್ಷ ಉಂಟಾಗುವಾಗ (15:1-13)

ಮೊದಲ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಯೆಹೂದ್ಯರು ಮತ್ತು ಅನ್ಯಜನರ ನಡುವೆ ಒಂದು ಆಗಾಧ ಅಂತರದ ವಿಭಜನೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತ್ತು. ಎರಡೂ ಗುಂಪಿನ ಜನರು ರೋಮಾಪುರದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಅವರ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದ್ದವು: ಅವರ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಒಂದೇ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಗಿದ್ದವು. ಯೆಹೂದ್ಯರು ಮತ್ತು ಅನ್ಯಜನರು ಕ್ರೈಸ್ತರಾದಾಗ, ಅವರು ತಾವು ಬೆಳೆದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೊಳಗಿಂದ ಇಂಥಿಂಥದ್ದವುಗಳನ್ನು "ಮಾಡಬೇಕು" ಮತ್ತು "ಮಾಡಬಾರದು" ಎಂಬ ಭಾವನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ಬಂದರು. ಕಾಲವು ಕಳೆದಂತೆ, ಇವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ದೇವರ ಚಿತ್ತದ ಕುರಿತಾದ ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಪರಿಪಕ್ವಗೊಳ್ಳುವವರಾಗಲಿದ್ದರು; ಆದರೆ, ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಅವರು ಒಂದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರಾಗಿ ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು? ಆ ವಿವಾದಾಂಶವನ್ನು ಕುರಿತೇ ಪೌಲನು ರೋಮಾ 15:1-13ರಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಇಂದು, ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಈಗಲೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ನಡುವಿನ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಯಾವದೇ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ ಸಭೆಯೇ ಆಗಲಿ ವ್ಯಾಪಕ ಪ್ರಮಾಣದ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳಿಂದ ಬಂದ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ:

ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಮತ್ತು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರು.

ಶ್ರೀಮಂತರು, ಬಡವರು, ಮತ್ತು ಅವರ ಮಧ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವವರು.

ವಿವಿಧ ಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರು.

ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಉದಾರವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದಿಗಳು.

ಕೇವಲ ಇಂದಿನ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬಲ್ಲಂಥ ಯುವ ಜನರು ಮತ್ತು ಒಂದು ಬೇರೆಯೇ ಆದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಹಿರಿಯರು.

ಕೈಸ್ತ ಮೌಲ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆಸಲ್ಪಟ್ಟವರು ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಲೌಕಿಕವಾದ ಪರಿಸರಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಲ್ಪಟ್ಟವರು.

ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವರು, ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದವರು, ಮತ್ತು ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವರು.

ರೋಮಾ 15:1-13ರ ಸಂದೇಶಗಳು ಪೌಲನ ದಿನದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಇಂದು ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿರುತ್ತವೆ: “ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ”; “ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಭಕ್ತಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿರಿ”; “ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಸುಖವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿರಿ.”

ಇಂದು ಬೇರೆ ದೇಶದ ಒಬ್ಬ ಮಿಶನರಿಯು ಇನ್ನೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವಾಗ ಆ ಸಂದೇಶಗಳ ಅಗತ್ಯತೆಯು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಿಶನರಿಯು ತನ್ನ ಹೊಸ ಪರಿಸರಗಳಲ್ಲಿನ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಮತ್ತು ನಿಷಿದ್ಧಗಳು ಯಾವವೆಂಬುದರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅರಿವು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಆತನು “ಮೇಲು ದೂಷಣೆಗೆ ಆಸ್ಪದವಾಗುವಂತೆ” ಯಾವದನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ (14:16). ನನ್ನ ಕುಟುಂಬವು ಅಸ್ಟ್ರೇಲಿಯ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡಾಗ, ನಾವು ಕೆಲವೊಂದು ಪದಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪದಗುಚ್ಛಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸದಿರುವದಕ್ಕೆ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಿತುಕೊಂಡೆವು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ, “ಹವಾಮಾನದಡಿಯಲ್ಲಿರು [under the weather]” ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬನು ಸೌಖ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅನಾರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದಲ್ಲಿ, ಅದರರ್ಥವು ಒಬ್ಬನು ಅಮಲಿನಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಮಿಶನರಿಗಳು ತಾವು ಮೊದಮೊದಲು ಒಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡಾಗ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆಯೇ ಹೇಗೆ ಸ್ಥಳೀಯ ನಿಷಿದ್ಧ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವದನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಒಬ್ಬನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು ನನಗೆ ನೆನಪಿರುತ್ತದೆ, ಏನೆಂದರೆ ಆತನು ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬನು ಏನನ್ನಾದರೂ ಎಡಗೈಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದೊಂದು ಅಪಮಾನವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಆತನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶಂಸಿಸದಿರುವದನ್ನು ಸಹ ಕಲಿತುಕೊಂಡಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬನು ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಸ್ವತ್ತಿನ ಒಡೆಯನು ಆ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಕೊಡುವ ನಿರ್ಬಂಧಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವೃತ್ತಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವರ್ಗಬೇಧ, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಜನರನ್ನು ಒಂದಾಗಿ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲಿ ಸಭೆಯು ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದದ್ದು (ನೋಡಿರಿ ಗಲಾತ್ಯ 3:26-28). ಹೇಗೂ, ಇದು ತನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಸಂಭವಿಸುವದೆಂದು ನಾವು ಯೋಚಿಸಕೂಡದು. ಇತರರು ಹೇಗೆ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾರೆಂಬದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ ತೋರುವವರು ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲಿಸುವವರು ಆಗಿರಬೇಕು. ನಾವು ರೋಮಾ 15:1-13ನ್ನು ಹೃದಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದಾದಲ್ಲಿ—ಅದರ ಸವಾಲಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಮೂಲತತ್ವಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವವರಾದಲ್ಲಿ—ನಾವೆಲ್ಲರೂ ದೇವರ ಒಂದೇ

ಕುಟುಂಬದವರಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತೇವೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು (15:4)⁵⁹

ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ಒಂದು ಪೊಟ್ಟಣವನ್ನು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕದಾದ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೀರೋ? “ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮತ್ತು ಗ್ರಂಥಗಳು” ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ವಿವರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಸವಾಲು ಸಹ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಯೇಸುವಿನ ಜೀವನ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕುರಿತ ಒಂದು ಗುಟ್ಟು, ಅದು ಏಕೈಕ ಗುಟ್ಟು ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅದು ಪವಿತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೊಂದಿಗಿನ ಆತನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

“ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು” ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಪದವು ಗ್ರೀಕ್.ನ γραφή (graphē) ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ, ಅದರರ್ಥವು “ಬರಹ” ಎಂಬುದು. ಈ ಗ್ರೀಕ್ ಪದವು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಐವತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.⁶⁰ NASBಯಲ್ಲಿ, ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ “ಶಾಸ್ತ್ರ” ಅಥವಾ “ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು” ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.⁶¹ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಆ ಗ್ರೀಕ್ ಪದವು “ಪವಿತ್ರ ಬರಹಗಳು” ಎಂಬ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು.

ನಾವು “ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮತ್ತು ಗ್ರಂಥಗಳು” ಎಂಬದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುವಾಗ, ನಾವು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಬರಹಗಳೊಂದಿಗೆ ಆತನಿಗಿರುವ ಸಂಬಂಧದ ಕುರಿತು ಗಮನಿಸಲಿದ್ದೇವೆ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಯೇಸು ಜೀವಿಸಿದ ಮತ್ತು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ದೇವರ ಚಿತ್ರವು ಅದೇ ಆಗಿತ್ತು. “. . . ದೇವರು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು . . . ಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನಾಗಿಯೂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದೀನನಾಗಿಯೂ ಬಂದನು” ಎಂದು ಗಲಾತ್ಯ 4:4 ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ (ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು). ಹೇಗೂ, ನಾವು ಮಾತಾಡಲಿರುವ ಮನೋವೃತ್ತಿಗಳು (ಮತ್ತು ತರುವಾಯದ ಕ್ರಿಯೆಗಳು) ಸ್ವತಃ ಯೇಸುವಿನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಾಗಿರುವ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಹ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತವೆ (ನೋಡಿರಿ 2 ಪೇತ್ರ 3:15, 16).

ಯೆಹೂದ್ಯರು ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಮೊದಲು ನಾವು ಯೇಸುವಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇತರರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೊಂದಿದ್ದ ಮನೋವೃತ್ತಿಗಳ—ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಅನೇಕ ಯೆಹೂದ್ಯರು ಹೊಂದಿದ್ದ ಮನೋವೃತ್ತಿಗಳ—ಬಗ್ಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

ನಮ್ಮ ಕ್ಷುಪ್ರವಾದ ಸಮೀಕ್ಷೆಯು ಎಜ್ರನಿಂದ ಆರಂಭಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ (ಎಜ್ರನು 7:6), ಆತನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಥಮ ಯೆಹೂದಿ ಅರ್ಥನಿರೂಪಣಕಾರ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆತನ ಸಂಗಡ ಒಂದು ಗುಂಪು ಜನರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಕೆಲಸವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮೂಲಭೂತ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುವದಾಗಿತ್ತು (ನೆಹ 8:3, 7). ಯೆಹೂದ್ಯರು ಇದನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಕೆಲಸದ ಆರಂಭವೆಂಬದಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದರು. ಕಾಲವು ಕಳೆದ ಹಾಗೆ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿರುವ ಪಾತ್ರ (ಸುರುಳಿಗಳು) ಮೇಲೆ ಗೌರವ ಮುಂದುವರೆಯಿತು, ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಕೆಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಮೌಖಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನ ಒತ್ತು ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ, ಈ ಮೌಖಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಡುವದಕ್ಕೆ ಸಂಕೋಚವಿತ್ತು, ಆದರೆ ಕ್ರಿ.ಶ. ಎರಡನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಬರೆದಿಡುವ ಕಾರ್ಯವು ಆರಂಭಗೊಂಡಿತು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ವಿಷಯ ವಸ್ತು ಇದ್ದವು: Haggadah, ಅದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಲ್ಲದ ಸಾಮಗ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು; ಮತ್ತು Halakah, ಅದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ (ಕಾನೂನಿಗೆ) ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವದಾಗಿತ್ತು. Halakah ಕುರಿತ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಉಲ್ಲೇಖನವು ಯೇಸುವಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಕಡೆಗಿದ್ದ ಮನೋವೃತ್ತಿಯ ಕುರಿತಾಗಿ ನಮಗೆ ಬಹಳಷ್ಟನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ:

ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕಿರುವಷ್ಟು ಸಮಾನವಾದ ಅಧಿಕಾರವಿತ್ತು. ಅದರ ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ಸ್ವಭಾವದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ಅದನ್ನು ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಅಧಿಕ ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. Halakahದ ಮೂಲವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಿಮೀತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. Halakahದ ಯಾವದೇ ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಅಥವಾ ಪದ್ಧತಿಯು ಬಲವನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲದ್ದಾಗಿತ್ತು.⁶²

ಯೇಸು ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿದ್ದ ಫರಿಸಾಯರ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಆಧಾರಿತ ನೇಮನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೇವರು ಯಾವುದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲೋ ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ರೂಪಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಕ್ಷುಲ್ಲಕವಾದದ್ದಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ಕೊಡುವವರಾಗಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದರು (ಮತ್ತಾಯ 23:23, 24).

ಕೆಲವು ಯೆಹೂದ್ಯರು ತಮ್ಮ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವವಿಲ್ಲದವುಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವೆಂದರೆ ಸದ್ದುಕಾಯರು, ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು "ಜ್ಞಾನೋದಯಗೊಂಡವರು" ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಯೆಹೂದ್ಯರು ಅಲೆಗ್ಸಾಂಡ್ರಿಯನ್ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಅರ್ಥನಿರೂಪಣೆ ವಿಧಾನದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗುವದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದರು.⁶³ ಈ ವಿಧಾನವು ಗ್ರೀಕ್‌ರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತ್ತು ಮತ್ತು ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಗ್ರೀಕ್‌ರ ವಿರುದ್ಧ ತಮ್ಮ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು "ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ" ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕೆಲವು ಯೆಹೂದ್ಯರು ಬಳಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು.⁶⁴ ಅವರು ಅನುಸರಿಸಿದ ಈ ದಾರಿಯು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅಪಕೀರ್ತಿಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡಿತು.

ಯೇಸು ತನ್ನ ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಉಪದೇಶವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದಾಗ, ಯೆಹೂದ್ಯರು ತಾವು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು; ಆದರೆ, ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಲ್ಲಿ, ಪವಿತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಕೆಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಈ ಮುಸುಕಾದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಎದುರಾಗಿ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಿರುವ ಸಂಬಂಧವು ಉಜ್ಜ್ವಲವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಿರುವ ಸಂಬಂಧದ ಬಗ್ಗೆ ಐದು ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸೋಣ.

1. ಆತನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಸದ್ಗುಣಯುಕ್ತ ಅಪನಂಬಿಕೆಗೆ ತಡ್ಡವಿದುದ್ದವಾಗಿ, ಯೇಸು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಆತನು ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದವುಗಳು, ದೇವರಿಂದ ಬಂದವುಗಳೆಂದು ನಂಬಿದನು. ಇದು ಮತ್ತಾಯ 5:18ರಲ್ಲಿನ ಆತನ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ: “ಆಕಾಶವೂ ಭೂಮಿಯೂ ಅಳಿದು ಹೋಗುವ ತನಕ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವೆಲ್ಲಾ ನೆರವೇರಿದ ಹೊರತು ಅದರೊಳಗಿಂದ ಒಂದು ಸೊನ್ನೆಯಾದರೂ ಒಂದು ಗಡುಸಾದರೂ ಅಳಿದುಹೋಗಲಾರದು.” ಇದು ಯೋಹಾನ್ 5:39ರಲ್ಲಿ ಸಹ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, “ನೀವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ . . . ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿರಲ್ಲ; ಅವುಗಳೂ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿಕೊಡುವವುಗಳಾಗಿವೆ.” ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಯೇಸು ಮಾರ್ಕ 7:9, 10ರಲ್ಲಿ, ದೇವರು ಮೋಶೆಯ ಮೂಲಕ ಮಾತಾಡಿದನೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: “ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ವ್ಯರ್ಥಮಾಡುತ್ತೀರಿ; ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ . . . ಮೋಶೆಯು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ” (ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು). ಮಾರ್ಕ 12:36ರಲ್ಲಿ, ದಾವೀದನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಅಂಶವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿರುತ್ತದೆ: “ನಾನು ನಿನ್ನ ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳ ಕೆಳಗೆ ಹಾಕುವ ತನಕ ನನ್ನ ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತಿಕೊಂಡಿರು ಎಂದು ಕರ್ತನು ನನ್ನ ಒಡೆಯನಿಗೆ ನುಡಿದನು ಎಂಬುದಾಗಿ ದಾವೀದನೇ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದನು” (ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು).

ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು (ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು) ದೇವರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳೆಂದು ಯೇಸು ನಂಬಿದ್ದನಾದ್ದರಿಂದ, ಅವುಗಳು ಸತ್ಯವೂ ನಿಖರವಾದವುಗಳೂ ಎಂದು ಆತನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿದನು. ಆತನು ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ “ನಿನ್ನ ವಾಕ್ಯವೇ ಸತ್ಯವು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ಯೋಹಾನ್ 17:17). ಆತನು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಸತ್ಯವಾದವುಗಳೆಂದು ನಂಬಿದ್ದನು; ಕಥೆಗಳು ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತವಾದವುಗಳೆಂದು ನಂಬಿದ್ದನು. ಆತನು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ತನ್ನ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಘಟನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಆಧಾರ ಮಾಡಿದನು, ಇಂದು ಅನೇಕ ಸಂದೇಹವಾದಿಗಳಿಂದ ಕೇವಲ ಕಟ್ಟುಕಥೆಗಳೆಂದು ದಾಳಿ ಮಾಡಲ್ಪಡುವಂತಹ ಆ ಕಥೆಗಳು ಸಹ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವು. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಹ ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿದನು:

ಸೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಥಮ ದಂಪತಿಗಳು, ಮತ್ತಾಯ 19:1-9ರಲ್ಲಿ (ನೋಡಿರಿ ಆದಿ 1; 2).

ನೋಹ ಮತ್ತು ಜಲಪ್ರಳಯ, ಮತ್ತಾಯ 24:37-39ರಲ್ಲಿ (ನೋಡಿರಿ ಆದಿ 6-9).
ನಾಶನಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದ ಸೊದೋಮ್ ಮತ್ತು ಗೊಮೋರ ಪಟ್ಟಣಗಳು, ಮತ್ತಾಯ 10:15; 11:23, 34; ಲೂಕ 10:12ರಲ್ಲಿ (ನೋಡಿರಿ ಆದಿ 18:20-19:29).

ದೇವರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳಾಗಿವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ದಶಾಜ್ಞೆಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದನು, ಮತ್ತಾಯ 19:17; ಯೋಹಾನ್ 15:10 (ನೋಡಿರಿ ವಿಮೋ 20:1-22).

ಮನ್ನಾದ ಅದ್ಭುತ, ಯೋಹಾನ್ 6:49ರಲ್ಲಿ (ನೋಡಿರಿ ವಿಮೋ 16:14-21).
ಯೋನನು ದೊಡ್ಡ ಮೀನಿನಿಂದ ನುಂಗಲ್ಪಡುವದು, ಮತ್ತಾಯ 12:39-41ರಲ್ಲಿ
(ನೋಡಿರಿ ಯೋನನು 1:17-2:10).
ಎಲೀಯನು ಚಾರೆಪ್ಪದ ವಿಧವೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವದು, ಲೂಕ 4:25, 26ರಲ್ಲಿ
(ನೋಡಿರಿ 1 ಅರಸು 17:8-24).
ನಾಮಾನನಿಗೆ ಅದ್ಭುತಕರವಾಗಿ ಸ್ವಸ್ಥವಾದದ್ದು, ಲೂಕ 4:27ರಲ್ಲಿ (ನೋಡಿರಿ
2 ಅರಸು 5:1-14).

ದುರಂತಕರವಾಗಿ, ಕೆಲವರು ಇಂದು ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು
ಆತನು ನಿಜವೆಂದು ದೃಢೀಕರಿಸಿದ್ದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ದೇವರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳೆಂದು ಮತ್ತು ಸತ್ಯವೆಂದು ಯೇಸು
ನಂಬಿದ್ದನಾದ್ದರಿಂದ, ಆತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳು ದೇವಜನರಿಗೆ ಏಕೈಕ ಪ್ರಮಾಣ ಎಂದು
ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿದನು. Halakah ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಮಾಣ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ.
ಆತನ ಪ್ರಮಾಣವು "ಕರ್ತನು ಹೀಗನ್ನುತ್ತಾನೆ" ಎಂಬುದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಯೇಸುವಿಗೆ ಲಿಖಿತ
ವಾಕ್ಯದಡೆಗೆ ಇದ್ದ ಮನೋವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತಾಯ 15:1-9 ವಚನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಹುಶಃ
ಬೇರೆ ಇನ್ನಾವ ವಾಕ್ಯಭಾಗವು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ದೃಷ್ಟಾಂತಪಡಿಸುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು
ತೋರುತ್ತದೆ:

ಆಗ ಯೆರೂಸಲೇಮಿನಿಂದ ಫರಿಸಾಯರೂ ಶಾಸ್ತ್ರೀಗಳೂ ಯೇಸುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು
— ನಿನ್ನ ಶಿಷ್ಯರು ಹಿರಿಯರಿಂದ ಬಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಯಾಕೆ ಮೀರುತ್ತಾರೆ? ಅವರು
ಕೈತೊಳಕೊಳ್ಳದೆ ಆಹಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆತನು ಅವರಿಗೆ
ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟದ್ದೇನೆಂದರೆ — ನೀವು ಸಹ ನಿಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ನಿಮಿತ್ತ ದೇವರ
ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಯಾಕೆ ಮೀರುತ್ತೀರಿ? ಹೇಗೆಂದರೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು
ಸನ್ಮಾನಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ ತಂದೆಯನ್ನಾಗಲಿ ತಾಯಿಯನ್ನಾಗಲಿ ದೂಷಿಸುವವನಿಗೆ
ಮರಣದಂಡನೆ ಆಗಬೇಕೆಂತಲೂ ದೇವರು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ನೀವೋ, ಯಾವನಾದರೂ ತನ್ನ
ತಂದೆಯನ್ನಾಗಲಿ ತಾಯಿಯನ್ನಾಗಲಿ ನೋಡಿ — ನಾನು ನಿನ್ನ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ
ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ದೇವರಿಗಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ನಿನ್ನ
ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಬೇಕಾದದ್ದಿಲ್ಲ ಅನ್ನುತ್ತೀರಿ. ಹೀಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯದ
ನಿಮಿತ್ತ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನಿರರ್ಥಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಕಪಟಿಗಳೇ, ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
ಯೆಶಾಯನು ವಿಹಿತವಾಗಿ ಪ್ರವಾದಿಸಿದ್ದಾನೆ; ಅವನು ಬರೆದದ್ದೇನೆಂದರೆ — ಈ ಜನರು
ಮಾತಿನಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ನನಗೆ ದೂರವಾಗಿದೆ.
ಮನುಷ್ಯರು ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನೇ ಅವರು ಬೋಧಿಸುವದರಿಂದ ನನಗೆ ಭಕ್ತಿ
ತೋರಿಸುವದು ವ್ಯರ್ಥ ಎಂಬುದೇ.

ಎರಡು ಪದಗುಚ್ಛಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಯೇಸುವಿನ ತುಟಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದವು: "ಬರೆದದೆ"
ಮತ್ತು "ನೀವು ಓದಲಿಲ್ಲವೋ?" ಸುವಾರ್ತೆಯ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಯೇಸು
ಮಾತಾಡುವಾಗ ಹದಿನೇಳು ಸಾರಿ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದು ಐದು ಸಾರಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಜನರು ಯೇಸುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಆತನು ಅವರನ್ನು ಲಿಖಿತ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ನಡಿಸಿದನು (ಮಾರ್ಕ 10:3). ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನಾದ ಯಾವನೊಬ್ಬನಿಗೆ “ದೇವರಾಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೋ” ಎಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು (ಮತ್ತಾಯ 19:17; ನೋಡಿರಿ ಮಾರ್ಕ 10:19; ಲೂಕ 18:20). ಶುದ್ಧಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕುಷ್ಟರೋಗಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಯಿತು, “ಮೋಶೆಯು ನೇಮಕಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ನಿನ್ನ ಶುದ್ಧಾಚಾರವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸು” (ಮಾರ್ಕ 1:44). ಒಬ್ಬ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕನು ಆತನನ್ನು ತಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ, ಯೇಸು ಅವನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ನೀಡಿದನು, “ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಏನು ಬರೆದಿದೆ? ಹೇಗೆ ಓದಿದ್ದೀ?” (ಲೂಕ 10:26).

ಪ್ರೇರಿತ ವಾಕ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಯೇಸುವಿಗಿರುವ ಗೌರವವನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತಗೊಳಿಸುವ ಒಂದು ವಾಕ್ಯಭಾಗವು ಲೂಕ 16ರಲ್ಲಿನ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತ ಮತ್ತು ಲಾಜರನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನು ಅಬ್ರಹಾಮನಿಗೆ ತನ್ನ ಐದು ಮಂದಿ ಸಹೋದರರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಲಾಜರನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ . . .

“ಆದರೆ ಅಬ್ರಹಾಮನು – ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವೂ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಅವೆ; ಅವುಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಿ ಅನ್ನಲು ಅವನು – ತಂದೆಯೇ, ಅಬ್ರಹಾಮನೇ, ಹಾಗಲ್ಲ” ಸತ್ತವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಒಬ್ಬನು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರೆ ಅವರು ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳುವರು ಅಂದನು. ಅಬ್ರಹಾಮನು ಅವನಿಗೆ – ಅವರು ಮೋಶೆಯ ಮಾತನ್ನೂ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಮಾತನ್ನೂ ಕೇಳದಿದ್ದರೆ ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದವನೊಬ್ಬನು ಜೀವಿತನಾಗಿ ಎದ್ದರೂ ಅವರು ಒಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು” (ಲೂಕ 16:29-31).

ದೇವರ ಲಿಖಿತ ವಾಕ್ಯವು ಬಲವುಳ್ಳದ್ದೆಂದು ಯೇಸು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿದನು.

ಈ ದಿನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನಾವು ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವ ಅಗತ್ಯವು ಎಷ್ಟಿರುತ್ತದೆ! ಬೈಬಲ್ ಅದರ ಘೋಷಿತ ವೈರಿಗಳಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಅದರ ಮಿತ್ರರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲವರಿಂದಲೂ ಆಕ್ರಮಣಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದೆ. ಬೈಬಲ್ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದಾದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿರಬೇಕು ಇಲ್ಲವೆ ದೇವರ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದು ಹೆಣಗಾಡುತ್ತಿರುವವರಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಲೌಕಿಕ ದಾಖಲಾತಿ ಆಗಿರಬೇಕಷ್ಟೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬಳಿಕ ಧಾರ್ಮಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಗೊಂದಲವು ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರಪೂರ್ವವಾದಿಗಳಿಂದ ರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಕೆಲವೊಂದು ಹೆಚ್ಚುವರಿ “ಪ್ರಕಟನೆಗಳು” ಮತ್ತು ಉಪಾಕಲ್ಪಿತ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಸಹ ಸೇರಿರುತ್ತವೆ. ನಾವು ಯೇಸುವಿನ ನಂಬಿಕೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗತಕ್ಕದ್ದು!

ದೇವರು ತನ್ನ ಲಿಖಿತ ವಾಕ್ಯದ ಮೂಲಕ ಮಾತಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಅದು ಸತ್ಯವಾದದ್ದು, ಮತ್ತು ಅದು ಅಧಿಕಾರಯುತವಾದದ್ದು. ನಾವು ಅದನ್ನು ಇದ್ದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡೋಣ!

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಏನು ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು Massachusetts ನಲ್ಲಿ Plymouth ತಪ್ಪಲಿಗೆ⁶⁵ ಎದುರಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಸ್ಮಾರಕದಿಂದ ದೃಷ್ಟಾಂತಗೊಳಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾಗಿದೆ: ಬೆಣಚು ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ದೈತ್ಯಾಕಾರದ ಪ್ರತಿಮೆ.

ಅದರ ಅಡಿಪಾಯದ ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜೀವಿತದ ನಾಲ್ಕು ಮಹಾ ಕಾರಣಾಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ: ಕಾನೂನು, ನೈತಿಕತೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯತೆ, ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ. ಇವುಗಳ ಮೇಲ್ದಡೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ ಆಕೃತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ, ನಂಬಿಕೆಯು ಬೈಬಲ್‌ನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ; ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಿಂದ, ಆಕೆಯು ದೇವರಡೆಗೆ ಬೆರಳು ತೋರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ದೇವರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆತನ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಡುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಬಲ್ಯತೆ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು.

2. ಆತನಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪರಿಚಯವಿತ್ತು. ಯೇಸು ಕೇವಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟವನು ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಆತನು ಅವುಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನು ಸಹ ಆಗಿದ್ದನು. ಅಸ್ಮೈಲಿಯಾದಲ್ಲಿರುವ ವೇಳೆ, ನಾನು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಜ್ಞಾನವಿದ್ದವನೊಬ್ಬನ ಸಂಗಡ ಹಲವಾರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಡಿದೆನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದ ಬಳಿಕ, ಆತನು ನನಗೆ ತಾನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿನ ಸಭೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಸಭಾಪಾಲಕನಾಗುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡನು. ಆತನು ಅಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಏನನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದನೆಂದು ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿದೆನು. ಆತನು ಮತ್ತು ಆತನ ಸಹಪಾಠಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪಂಗಡದ (denomination) ಆಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡರೆಂದು ಆತನು ನನಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಆತನಿಗೆ ಆಚಾರಗಳು ಗೊತ್ತಿದ್ದವು, ಆದರೆ ವಾಕ್ಯವು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ದಿನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಗೊತ್ತಿದ್ದವು, ಆದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಯೇಸುವಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಗೊತ್ತಿದ್ದವು.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಆತನಿಗೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಎಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆತನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಉರು ನಜರೇತಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವ ಕುರಿತು ಓದುತ್ತೇವೆ:

. . . ತನ್ನ ವಾಡಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಸಬ್ಬತ್ ದಿನದಲ್ಲಿ ಸಭಾಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಓದುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎದ್ದು ನಿಂತನು. ಆಗ ಯೆಶಾಯನಂಬ ಪ್ರವಾದಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಸುರುಳಿಯನ್ನು ಆತನ ಕೈಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿ ಆತನು ಆ ಸುರುಳಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಮಾತು ಬರೆದಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕಂಡು ಓದಿದನು; ಆ ಮಾತೇನೆಂದರೆ—

ಕರ್ತನ ಆತ್ಮನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅದೆ, . . . (ಲೂಕ 4:16-18).

ಸುರುಳಿಗಳು ಬೃಹತ್ ಗಾತ್ರ ಮತ್ತು ತೊಡಕಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದವುಗಳಾಗಿದ್ದವು; ವಾಕ್ಯಭಾಗಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಸುತ್ತುವ ಮತ್ತು ಬಿಚ್ಚುವ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಯಗಳು ಅಥವಾ ವಚನಗಳ ವಿಭಜನೆಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಯೇಸು ಕಂಡು ಹಿಡಿದ ವಾಕ್ಯಭಾಗವು ಯೆಶಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಂತ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದು (ಯೆಶಾಯ 61:1, 2). ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರುವಂತೆ, ಯೇಸು ಅದನ್ನು ಯಾವದೇ ಪ್ರಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಕಂಡು ಹಿಡಿದನು, ಅದೇನೂ ಅಲ್ಪ ಸಾಧನೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಯೇಸುವಿಗೆ ಕೇವಲ ಸುರುಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಂಡು

ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂಬುದು ಮಾತ್ರವೇ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಆತನು ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿಯಿಂದ ವಾಕ್ಯಭಾಗಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಹ ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು. ಸೈತಾನನು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಶೋಧನೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ಯೇಸುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಆತನ ಚೇಲದಲ್ಲಿ ಗುರುತು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ವಾಕ್ಯಭಾಗಗಳುಳ್ಳ ಬೈಬಲ್ ಆಗಲಿ, ವಿಷಯಗಳ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯುಳ್ಳ (concordance) ಬೈಬಲ್ ಆಗಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೇಗಿದ್ದರೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶೋಧನೆಗೂ “ಎಂಬದಾಗಿ ಬರೆದದೆಯಲ್ಲ” ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಕೊಡುವವನಾಗಿ, ಯೇಸು ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 8:3; 6:16; ಮತ್ತು 6:13ರಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾನೆ (ಮತ್ತಾಯ 4:1-11). ಯಾವ ಆಜ್ಞೆಯು ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂದು ಯೇಸುವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಆತನು ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 6:5 ಮತ್ತು ಯಾಜ 19:18ರಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ (ಮತ್ತಾಯ 22:37-40). ಆತನು ನೇವೆ ಮಾಡುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ, ಆತನು ದಾವೀದ, ಯೆಶಾಯ, ಹೋಶೇಯ, ಮತ್ತು ಇತರರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವವನು ಮಾಡಿದನು.

ಆತನಿಗೆ ಪ್ರೇರಿತ ವಾಕ್ಯದ ಕುರಿತ ಜ್ಞಾನವು ಆಯ್ದು ಭಾಗಗಳ ಕುರಿತಾದದ್ದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ತೋರ್ಪೆಯದ್ದಾಗಲಿ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಬಳಿಕ, ಎಮ್ಮಾಹುವಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆತನು ತನ್ನ ಕೆಲವು ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಗಡ ಮಾತಾಡಿದನು. “ಮೋಶೆಯ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಸಮಸ್ತ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿಷಯವಾಗಿರುವ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದನು” (ಲೂಕ 24:27; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು). ಆತನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದವರು ಆತನಿಗಿರುವ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲ (ಮತ್ತಾಯ 7:28, 29).

ಯೇಸು ಹೇಗೆ ವಾಕ್ಯದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು? ಆತನು ಆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅತಿಮಾನುಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡನೋ? ಯೇಸು ಯಾವಾಗಲೂ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಮಾತಾಡುವಂತೆ ಬಹುಶಃ ಒಂದು ದೈವಿಕ ಪ್ರೇರಣೆಯಿದ್ದಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕುರಿತಾಗಿದ್ದ ಜ್ಞಾನವು ಬೈಬಲ್ ಕುರಿತ ಜ್ಞಾನವು ನಮಗೆ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಬಂದದ್ದಾಗಿತ್ತು—ಬಯಕೆ, ಅಧ್ಯಯನ, ಮತ್ತು ಕಠಿಣ ಪರಿಶ್ರಮ.

ಲೂಕ 2:52 ತೋರ್ಪಡಿಸುವದೇನೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬ ಮಗುವಾಗಿ ಯೇಸು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೊಂಡನು: “ಯೇಸು ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ದೇಹಬಲ ದಲ್ಲಿಯೂ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದನು; ಇದಲ್ಲದೆ ದೇವರ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರ ದಯೆಯು ಆತನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂತು.” ಆತನು ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮರಿಯಳು ಮತ್ತು ಯೋನೇಫರ ಸಂಗಡ ಹೋದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆಸಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡುತ್ತೇವೆ: “ಮೂರು ದಿನದ ಮೇಲೆ ಆತನನ್ನು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡರು. ಆತನು ಬೋಧಕರ ನಡುವೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅವರ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದನು. ಆತನು ಅಡಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದವರೆಲ್ಲರು ಆತನ ಬುದ್ಧಿಗೂ ಉತ್ತರಗಳಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು” (ಲೂಕ 2:46, 47).

ಯೆಹೂದ್ಯ ಬಾಲಕರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು ಮತ್ತು ಒಂದು ಕಸುಬನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಯೇಸು ಅವೆರಡನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದನೆಂದು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿದನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು

ಕಲಿಯವದಕ್ಕಾಗಿ ಸಭಾಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವದು ಆತನಿಗೆ “ವಾಡಿಕೆ” ಆಗಿತ್ತು (ಲೂಕ 4:16). ಪರ್ವತದ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ, ಯೇಸು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದದ್ದೇನಂದರೆ, “ನೀತಿಗೆ ಹಸಿದು ಬಾಯಾರಿದವರು [ಒಂದು ಉತ್ಕಟವಾದ ಬಯಕೆ] . . . ಅವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವದು” (ಮತ್ತಾಯ 5:6). ಸ್ವತಃ ಆತನಿಗೇ ಆ ರೀತಿಯ ಬಯಕೆಯು ಇತ್ತು.

ಯೇಸು ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದಾಗ, “ಯೆಹೂದ್ಯರು ಅದಕ್ಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟು—ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದಿರುವ ಈತನಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ತಿಳಿದಿರುವದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು” (ಯೋಹಾನ್ 7:15). “ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದಿರುವದು” ಅಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಒಬ್ಬ ಪ್ರಾಯಸ್ಥನಾಗಿ ಯಾವದೇ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ, ಅಂದರೆ ಆತನು ಯಾವದೇ ರಬ್ಬಿಗಳ ಶಾಲೆಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಹಾಜರನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೇಗಿದ್ದರೂ, ಆತನಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಗೊತ್ತಿದ್ದವು. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವಂತೆ, ಆತನು ಆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಆತನಿಗಿದ್ದ ಬಯಕೆ, ಅಧ್ಯಯನ, ಮತ್ತು ಕಠಿಣ ಪರಿಶ್ರಮಗಳೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದವು.

ಇಂದು ಅದೇ ರೀತಿಯ ಗುಣಗಳ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳು ಕ್ರೈಸ್ತರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನೇಕರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಸಮೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ, ಸಮೀಕ್ಷೆಗೊಳ ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶೇಕಡಾ 80ರಷ್ಟು ಜನರು ಬೈಬಲ್ ದೇವರಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾದದ್ದೆಂದು ವಿಶ್ವಾಸಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಶೇಕಡಾ 50 ರಷ್ಟು ಜನರು ಮಾತ್ರವೇ ನಾಲ್ಕು ಸುವಾರ್ತೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಬೋಧಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ಗುಣಗಳನ್ನು ಕಾಣುವ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಬೋಧಕರು ಬೈಬಲ್‌ನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ.

ನಾವು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಅನ್ವಯಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ: ನಾವು ಬೈಬಲ್‌ನ್ನು ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದೇವೆ? ನಾನು KJV ತರ್ಜುಮೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಹಾನ್ 5:39 ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ: “ಬರಹಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಿರಿ;⁶⁶ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ನಿತ್ಯಜೀವ ಉಂಟೆಂದು ನೀವು ನೆನಸುತ್ತೀರಲ್ಲಾ; ಅವುಗಳೇ ನನ್ನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಿಕೊಡುವವುಗಳಾಗಿವೆ.” ಯೇಸು ತನ್ನ ಕಾಲದ “ಜ್ಞಾನೋದಯಗೊಂಡವರಿಗೆ” ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, “ನೀವು ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನಾದರೂ ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನಾದರೂ ತಿಳಿಯದೆ ತಪ್ಪುವವರಾಗಿದ್ದೀರಿ” (ಮತ್ತಾಯ 22:29; ನೋಡಿರಿ ಮಾರ್ಕ 12:24).

3. ಆತನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸಿದನು. ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಡೆಗೆ ಯೇಸುವು ಹೊಂದಿದ್ದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮರ್ಯಾದೆಯು ಲೂಕ 4:16ರಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಆತನು ಅದನ್ನು ಓದುವಾಗ, ಗೌರವದಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತವನಾಗಿ ಓದಿದನು. ಹೇಗೂ, ಯೇಸುವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಭಾಯಿಸಿದನು—ಆತನು ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಅರ್ಥನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಅನ್ವಯಗೊಳಿಸಿದನು—ಎಂಬುದರ ಮೇಲಿನ ಒತ್ತನ್ನು ನಾವು ನೋಡುವ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ.

ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ದೇವರಿಂದ ದೊರೆತಿರುವ ಪ್ರಕಟಣೆ—ಒಂದು ಬಯಲುಗೊಳಿಸುವಿಕೆ, ಹೊರತು ಮರೆಮಾಡುವಿಕೆ ಅಲ್ಲ; ಸರ್ವಶಕ್ತನಿಂದ ಒಂದು ಸಂವಹನ—ಎಂಬದಾಗಿ ಯೇಸು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿದನು. ಇತರರು ಪ್ರೇರಿತ ಬರಹಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಗೌರವ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು

ನಾವು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಬರಹಗಾರರ ಮೂಲ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಅಸದ್ಧೆ ಮಾಡಿದರು, ಅವರು “ಆಳವಾದ ಅರ್ಥಗಳಿಗಾಗಿ” ಹುಡುಕಾಡಿದರು, ಮತ್ತು ಸಾಂಕೇತಿಕಗೊಳಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಪವಿತ್ರ ಬರಹಗಳನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮನೋವೃತ್ತಿಯು ಅವರ ಮನೋವೃತ್ತಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿತ್ತು.

[ಕ್ರಿಸ್ತನ ಉಪದೇಶವು] ರಬ್ಬಿಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತಪ್ಪತಪ್ಪಾದ ವಿಪರೀತವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಕರಣದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಆತನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸರಳವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನಷ್ಟೇ ಮುಂದಿಡುತ್ತಿತ್ತು . . .

ದಾಖಲಾಗಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ, ಆತನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅರ್ಥನಿರೂಪಣೆಯು ಸರಳ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯತಃ ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಮತಲವಾದ ಮೇಲ್ವಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಅಕ್ಷರಶಃ ಅರ್ಥವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾಗಿದ್ದ ವಾಕ್ಯಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಕರಣದ ವಿಧಾನಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ, ಇದೇನೂ ಗಮನಾರ್ಹವಾದದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯೇನಲ್ಲ.⁶⁷

ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವ ಈ ವಿಧವನ್ನು ನಾನು “ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ” ವಿಧವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ—ನಾವು ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಹ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಅನುಸರಿಸುವ ವಿಧವು, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ, ಸಹಜವಾದ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಹೀಗೆ ಸುವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ಉಪಮಾಲಂಕಾರ ರಗಳಿಗೆ, ರೂಪಕೋಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ದಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವದಾಗಿದೆ.

ಇದು ವಿವರಣಶಾಸ್ತ್ರದ (hermeneutics)⁶⁸ ಮೇಲಿನ ಒಂದು ಪಾಠವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಯೇಸು ಹೇಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬದರಿಂದ ಬಹಳಷ್ಟನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ:

ಆತನು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಬಳಿಗೆ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವದೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಪಿಸಬೇಕೆಂಬದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದನು (ಮತ್ತಾಯ 13; ಮಾರ್ಕ 4:9, 12; ಲೂಕ 8:18).

ಆತನಿಗೆ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮೂಲ ಭಾಷೆಗಳ (ಇಬ್ರಿಯ ಮತ್ತು ಅರಾಮಿಕ್) ಮತ್ತು ತರ್ಜುಮೆಗಳ (ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ LXX) ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಚಯವಿತ್ತು.

ಆತನು ಸೈತಾನನಿಗೆ, “ಎಂಬದಾಗಿ ಸಹ ಬರೆದದೆ” (ಮತ್ತಾಯ 4:7) ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು, ಯಾವಾಗಲೂ ವಾಕ್ಯಭಾಗದ ಸನ್ನಿವೇಶದ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸುವುದು, ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ಬೈಬಲ್ ತನ್ನ ಅರ್ಥನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಬಿಡುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಮೂಲತತ್ವಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು.

ಯೇಸು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಒಂದು ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಬರೆದವರು ಯಾರು, ಅದು ಯಾರಿಗೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು, ಮತ್ತು ಅದು ಏಕೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಎಂಬದನ್ನು ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ವಾಕ್ಯಭಾಗದ ಸುತ್ತಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವೆಂಬದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತಾಯಿತು.

ಆತನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ನಡೆಗಳಲ್ಲಿ, ಆತನು ಸರಳವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಮಾನವ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಭೂತ "ನಿಯಮಗಳನ್ನು" ಅವಲೋಕಿಸಿದನು.

ಯೇಸು ಬೈಬಲನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅರ್ಥೈಸಿದ ವಿಧವು ಇಂದು ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಇಂದು ನಾವು ಲಂಗುಲಗಾಮಿಲ್ಲದ ಉಹಾಕಲ್ಪನೆಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಉಹಾಕಲ್ಪನೆಗಳು ಎಷ್ಟು ಲಂಗುಲಗಾಮಿಲ್ಲದೆ ಇರುತ್ತವೋ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಿಂಬಾಲಕರನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭವೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿ ಇರುವುದಾದರೆ, ನಮಗೆ ಸಹ ಆಗಾಗ ಬೈಬಲ್ ಅಧ್ಯಯನದ ಕಡೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮನೋವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆಂಬದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. Amos R. Wells ಈ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಬರೆದನು:

ಬೈಬಲಿನಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡುವದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವ ನೀವು
ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದು ಒದ್ದೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ,
ನೀವು ಬಳಲಿ ಮೋಣಕಾಲುರುವ ಮುನ್ನ,
ಮತ್ತು ಆಕಳಿಸಿ ಒಂದು ಅವಸರದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ,
ನೀವು ಬೇರೆ ಇನ್ನಾವ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಕಿರೀಟದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಡಕೊಳ್ಳುವಿರಿ—
ಕೀಲು ತಪ್ಪಿಸಿದ ಒಂದು ವಾಕ್ಯ,
ಕೇವಲ ಒಂದು ಒರಟಾದ ತಾಳ್ಮೆಯಿಲ್ಲದ ನೋಟ . . .⁶⁹

ಮನುಷ್ಯರು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಪುಸ್ತಕದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೈಬಲ್.ನೊಂದಿಗೆ ನಡಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಸತ್ಯವಲ್ಲವೋ? ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಚಿಕ್ಕ ಕಥೆಗಳ ಒಂದು ಸಂಪುಟವನ್ನು ಉಡುಗೋರೆಯ ಹಾಳೆಯಿಂದ ಸುತ್ತಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ ಮಿತ್ರನ ಬಳಿಗೆ ತಂದನು. ಆತನು ಮಿತ್ರನಿಗೆ, ನೀವು ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಆನಂದಿಸುವಿ. ನೀನು ಇದನ್ನು ತೆರೆದು ಎಲ್ಲಿಂದಾದರೂ ಓದಲಾರಂಭಿಸಬಹುದು ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಮಿತ್ರನು ಉತ್ತರಿಸಿ, "ಓ, ನನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂಚೆಯೇ ಬೈಬಲ್ ಇದೆ" ಅಂದನು. ದುರಾದ್ಯಷ್ಟಕರವೆಂದರೆ, ಕೆಲವರು ಬೈಬಲ್.ನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಚನಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಚನಗಳನ್ನು ಓದುವ ಪುಸ್ತಕವೆಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ, ಆ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿನ "ಯಾರು?"; "ಏನು?"; "ಯಾವಾಗ?"; ಅಥವಾ "ಎಲ್ಲಿ?" ಎಂಬದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಳಕಳಿಯನ್ನು ತೋರುವದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ತೋರುವವರಾಗುವಂತೆ ದೇವರು

ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಿ.

4. ಆತನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾದನು. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿದ್ದ ಸಂಬಂಧದ ಕುರಿತ ಒತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನಂಬುವುದು, ತಿಳಿದಿರುವುದು, ಮತ್ತು ಗೌರವಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಆತನು ಅವುಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿದ್ದನು.

ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಂತೆ, ನಾವು ಹಲವಾರು ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಯೇಸು ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಅಧಿಕಾರದಿಂದಲೂ ತುಂಬಿದವನಾಗಿ ಬಂದನು. ಯೇಸು ತನ್ನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಮತ್ತು ಶೋಧನೆಯ ಬಳಿಕ, “ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ತಿರಿಗಿ ಗಲಿಲಾಯಕ್ಕೆ ಹೋದನು” (ಲೂಕ 4:14). ಜನರು, “ಈತನು ಅಧಿಕಾರದಿಂದಲೂ ಬಲದಿಂದಲೂ ದೆವ್ವಗಳಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ, ಅವು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತವೆ” ಎಂದು ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡರು (ಲೂಕ 4:36). ಸ್ವತಃ ಯೇಸು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯಕುಮಾರನಿಗೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಉಂಟು” (ಲೂಕ 5:24). ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನು ಜನಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ 1,500 ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಳೆಯದಾಗಿತ್ತು. ಅದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಹಳೆಯದೇ! ಹಳೆಯದಾದ ಯಾವದನ್ನೇ ಆಗಲಿ ರೂಢಿತಪ್ಪಿದ್ದು ಮತ್ತು ಹಳತಾದದ್ದು (ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗದ್ದು) ಎಂಬುದಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಸದ್ಭಾವಕಾರ್ಯ ಭಾವನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಕರ್ತನು ಒಂದು ಹೊಸದಾದ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮವಾದ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಬಂದನು. “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಮೋಶೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು; ಕೃಪೆಯೂ ಸತ್ಯವೂ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮುಖಾಂತರ ಬಂದವು” (ಯೋಹಾನ್ 1:17). ಯೇಸು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದದ್ದೇನೆಂದರೆ, “. . . ಅಂತ ಹೇಳಿಯಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೀರಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳುವದೇನೆಂದರೆ” (ಮತ್ತಾಯ 5:38, 39; ನೋಡಿರಿ ಮತ್ತಾಯ 5:21, 22, 27, 28, 31-34, 43, 44). ಈ ಮೂರು ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿರಿ, ಮತ್ತು ಯಾವನಾದರೂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಯದೆಯೇ ನೀತಿವಂತನೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆತನು ಕರ್ತನೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಿರೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ.

ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ಯೇಸು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾದನು. ಆತನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆದನು. ಕೆಲ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ, ನಾನು ನನ್ನ ಕಿರಿಯ ಮಗಳಾದ Angi ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ Vincent van Gogh⁷⁰ ಮತ್ತು ಗತಕಾಲದ ಇತರ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಲಾದ ಗೌರವಾರ್ಪಣದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ನಾವು ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವ ಭಾವನೆಯೆಂದರೆ ಮಹಾ ಮೇಧಾವಿಗಳು “ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಆಡಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ” ಎಂಬ ಮುಕ್ತಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದವು. ಅದಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಯೇಸುವು—ಜೀವಿಸಿದ ಅತ್ಯಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಅತ್ಯಂಥ ಜ್ಞಾನಿ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂಥ ಪ್ರತಿಭಾವಂತನು—“ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ” ಬಾಳಿದನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಮುಂಚೆ ಗಮನಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ, “ಆತನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಾಧೀನನಾಗಿಯೂ ಬಂದನು” (ಗಲಾತ್ಯ 4:4). ಆತನು ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಿದನು ಮತ್ತು ಸತ್ತನು—ಮತ್ತು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆದನು. ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಡೆಗಿನ ಆತನ ದೋರಣೆಯು ಮತ್ತುಯ 5:17–20ರಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ:

ಮೋಶೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನಾಗಲಿ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ವಚನಗಳನ್ನಾಗಲಿ ತೆಗೆದುಹಾಕುವದಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಂದೆನೆಂದು ನೆನಸಬೇಡಿರಿ. ತೆಗೆದುಹಾಕುವದಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ; ನೆರವೇರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ — ಆಕಾಶವೂ ಭೂಮಿಯೂ ಅಳಿದು ಹೋಗುವ ತನಕ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವೆಲ್ಲಾ ನೆರವೇರಿ” ಹೊರತು ಅದರೊಳಗಿಂದ ಒಂದು ಸೊನ್ನೆಯಾದರೂ ಒಂದು ಗುಡುಸಾದರೂ ಅಳಿದುಹೋಗಲಾರದು. ಆದದರಿಂದ ಈ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಅಜ್ಜೆಗಳಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಒಂದನ್ನು ಮೀರಿ ಜನರಿಗೂ ಹಾಗೆ ಮೀರುವದಕ್ಕೆ ಬೋಧಿಸುವವನು ಪರಲೋಕರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕವನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು; ಆದರೆ ತಾನೇ ಆ ಅಜ್ಜೆಗಳಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಜನರಿಗೂ ಹಾಗೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಬೋಧಿಸುವವನು ಪರಲೋಕರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವನೆನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವನು. ನಿಮ್ಮ ನೀತಿಯು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮತ್ತು ಫರಿಸಾಯರ ನೀತಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಪರಲೋಕರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೇರಲಾರರಿ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಯೇಸುವಿನ ತಾಯಿಯು ಧನ್ಯಳು ಎಂಬುದಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯು ಹೇಳಿದಾಗ, ಆತನು ಹೀಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು, “ಹಾಗನ್ನಬೇಡ, ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಕೊಳ್ಳುವವರೇ ಧನ್ಯರು” (ಲೂಕ 11:28). ಆತನು ಇದನ್ನು ಸಹ ಹೇಳಿದನು, “ದೇವರ ಚಿತ್ತದಂತೆ ನಡೆಯುವವನೇ ನನಗೆ ತಮ್ಮನೂ ತಂಗಿಯೂ ತಾಯಿಯೂ ಆಗಬೇಕು” (ಮಾರ್ಕ 3:35). ಆತನ ಅತ್ಯಂಥ ದೊಡ್ಡ ಖಂಡನೆಯು ಸದ್ಗುಕಾಯರು ಮತ್ತು ಫರಿಸಾಯರಿಗಾಗಿ ಆಗಿತ್ತು. ಯಾಕೆಂದರೆ “ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೇ ಹೊರತು ನಡೆಯುವದಿಲ್ಲ” (ಮತ್ತಾಯ 23:3).⁷²

ಯೇಸು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾದನು ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳುವಾಗ, ಆತನು ಕೆಲವೊಂದು ಅಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆದನು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ ಆತನು ತಂದೆಯ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಜೀವನ, ತನ್ನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು ಎಂಬದೆ. ಆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಆತನ ಕುರಿತಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅವುಗಳು ಆತನ ಮರಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಸಹ ಮುಂತಿಳಿಸಿದವೆಂಬುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಯೇಸು “ಶಾಸ್ತ್ರ ವಚನಗಳು ನೆರವೇರುವಂತೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಆಯಿತು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ಮಾರ್ಕ 14:49; KJV; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು), ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸುವದಕ್ಕೆ ತನ್ನದಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರ್ಪಿಸಿದನು. ಪುನಃ ಪುನಃ, ಯೋಹಾನನ ಸುವಾರ್ತೆಯು ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವದೇನೆಂದರೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮರಣದ ಗಳಿಗೆಯು ಹತ್ತಿರವಾದಂತೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಘಟನೆಯು “ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮಾತು ನೆರವೇರಬೇಕಾಗಿದೆ” ಎಂಬುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಭವಿಸಿತು ಎಂಬದೆ (ಯೋಹಾನ 13:18; ನೋಡಿರಿ 15:25; 17:12; 19:36, 37).

ಯೇಸು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗುವದರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿದನೆಂಬುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ದೇವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ! ಅದು ಹಾಗಲ್ಲದೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆತನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ನೆರವೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯೆಂಬಂತೆ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇಡಲ್ಪಡುವ ಹಾಗೆ ಆತನು ಅದಕ್ಕೆ ಎಂದಿಗೂ ವಿಧೇಯನಾಗಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ (ಮತ್ತಾಯ 5:17; ಯೋಹಾನ್ 19:28, 30; ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 2:14). ಅದು ಹಾಗಲ್ಲವಾಗಿದ್ದರೆ, ಆತನು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಶಕೆಯು ಆರಂಭವಾಗುವಂತೆ—ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಹಾಗೂ ನನಗೆ ನಿತ್ಯಜೀವದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯು ಸಿಕ್ಕುವಂತಾಗುವ ಹಾಗೆ—ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವವನಾಗಿ ಆತನು ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಎರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ (ಇಬ್ರಿಯ 9:16, 17)!

ನಮ್ಮ ಲೋಕವು—ಬೈಬಲ್ ಕಡೆಗಿನ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದನೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂಥ ಅಸಡ್ಡೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂಥದ್ದು—ಬೈಬಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಕ್ಷರಕ್ಕೂ ವಿಧೇಯನಾದಂಥ ಯೇಸುವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಲಿ. ತಾನು ದೇವರ ಆಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ಹೊರತಾದವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, “ನಾನು ಸಹ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾದವನೇನಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಯೇಸುವಿನಿಂದ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಯೋಹಾನ್ ಆತನಿಗೆ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸದಿದ್ದಾಗ, ಕ್ರಿಸ್ತನು ಆತನಿಗೆ, “ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೋ; ಹೀಗೆ ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ಮತ್ತಾಯ 3:15). ನಾವು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ ಪವಿತ್ರ ಬರಹಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ದೇವರು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಿ.

5. ಆತನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡನು. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಕುರಿತಾಗಿ ನಾವು ಒಂದು ಕಡೇ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲಿದ್ದೇವೆ: ಆತನು ಅವುಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡನು. ಯೇಸು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿಲ್ಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಆತನಿಗಿರುವ ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಕೊರತೆಯಿರುವಂತೆ ಕಂಡಿರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ದೇವರ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ, ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, “ತಾನೇ ಆ ಆಜ್ಞೆಗಳಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಜನರಿಗೂ ಹಾಗೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಬೋಧಿಸುವವನು ಪರಲೋಕರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು” (ಮತ್ತಾಯ 5:19; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು).

ಯೇಸು ಜನರ ಗುಂಪುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡುವವನಾಗಿ ಪ್ರೇರಿತ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡನು. ಆತನು ಅವುಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಂಗಡ ಮಾತಾಡುವಾಗ ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ಸಹ ಹಂಚಿಕೊಂಡನು (ಲೂಕ 10:38, 39). ಆತನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಏನು ಹೇಳುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು (ಲೂಕ 24:27), ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಅವರ ಜೀವಿತಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಗೊಳಿಸಿದನು (ಮತ್ತಾಯ 19:18, 19), ಮತ್ತು ಆ ವಾಕ್ಯಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಅವರಿಗಿದ್ದ ತಪ್ಪುಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಸರಿಪಡಿಸಿದನು (ಮತ್ತಾಯ 19:7, 8).

ಆತನ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ, ಆತನು ಅದನ್ನೇ ಮಾಡುವಂತೆ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ನೇಮಕಗೊಳಿಸಿದನು. ಆತನು ಒಬ್ಬ ಭಾವಿ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, “ಸತ್ತವರೇ ತಮ್ಮವರಲ್ಲಿ ಸತ್ತುಹೋದವರ ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿ, ನೀನಂತೂ ಹೋಗಿ ದೇವರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡಿಸು” (ಲೂಕ 9:60).

ನಾವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಡೆಗೆ ಹೋದಿರುವ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯು ಇಲ್ಲಿದೆ: ನಾವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು (ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು) ನಂಬುತ್ತೇವೋ? ಹಾಗಿರುವುದಾದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇತರರಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಮಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಗೊತ್ತಿವೆಯೋ? ಗೊತ್ತಿರುವುದಾದಲ್ಲಿ ನಾವು ಆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೇರೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಬೇಕು. ನಾವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತೇವೋ? ಹಾಗಾದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸುವಂತೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡೋಣ (2 ತಿಮೊಥೆ 2:15). ನಮಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಕಳಕಳಿಯಿರುತ್ತದೋ? ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು "ಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಸಾರಿ" ಎಂದು ಯೇಸು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕರೆಗೆ ಓಗೊಡತಕ್ಕದ್ದು (ಮಾರ್ಕ 16:15). ಒಬ್ಬರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ, "ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದಿ ಹೃದಯವೂ ಒಬ್ಬ ಮಿಶನರಿಯಾಗಿದೆ; ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಹೊಂದಿರದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೃದಯವು ಒಂದು ಸೇವಾ (ಮಿಶನ್) ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ." ಯೇಸುವಿನ ಮಾತುಗಳು ಈಗಲೂ ಎದ್ದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡುತ್ತವೆ: "ಬೆಳೆಯು ಬಹಳ, ಕೆಲಸದವರು ಸ್ವಲ್ಪ" (ಲೂಕ 10:2).

ಮುಕ್ತಾಯ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು: ಆತನು ಅವುಗಳನ್ನು ನಂಬಿದನು, ಅವುಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದನು, ಅವುಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸಿದನು, ಅವುಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾದನು, ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡನು. ದೇವರ ವಾಕ್ಯದೊಂದಿಗಿರುವ ಆತನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಐದು ಮಾತುಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾರಾಂಶಗೊಳಿಸಬಹುದು:

ಕ್ರಿಸ್ತನು . . .

ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು (*admitted*).

ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನು (*committed*).

ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸ್ವತಃ ತಮಗಾಗಿ ಮಾತಾಡುವಂತೆ ಅನುಮತಿಸಿದನು (*permitted*).

ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ದೇವರ ಮೂಲತತ್ವಗಳಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಅಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು (*submitted*).

ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ರವಾನಿಸಿದನು (*transmitted*).

ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಕುರಿತು ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಏನಾಗಿರುತ್ತದೆ? ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಯಥಾರ್ಥನಾದ ಆದರೆ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ನಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನು "ನಮ್ಮನ್ನು ಪುನಃ ಉಜ್ಜೀವಿಸಗೊಳಿಸು" ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳ ಬಯಸಿದ್ದನು. ಬದಲಾಗಿ ಆತನು ಬಾಯಿ ತಪ್ಪಿ, "ನಮ್ಮನ್ನು ಪುನಃ ಬೈಬಲ್ ಗೊಳಿಸು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದನು. ನಾವು ಇಂದು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಕುರಿತಾಗಿರುವ ಅಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಉದಾಸೀನತೆಯನ್ನು ಕಾಣುವಾಗ, ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಸೂಕ್ತವಾದದ್ದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ: "ಓ ಕರ್ತನೇ, ಪುನರ್ಬೈಬಲ್ ಗೊಳಿಸು (re-Bible)!" ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಕಡೆಗೆ ಯೇಸುವಿದ್ದ ಮನೋಭಾವವನ್ನೇ ನಾವು ಹೊಂದಿರುವಂತೆ ದೇವರು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಿ.

ಕೈಸ್ತರ ಹಳೇ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಬಳಕೆ (15:4)

ರೋಮಾ 15:4ರಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, “ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬರೆದದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ನಾವು ಓದಿ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತವನ್ನೂ ಆದರಣೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿ ರಕ್ಷಣೆಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುವಂತೆ ಆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವು.” “ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬರೆದದ್ದೆಲ್ಲಾ” ಮತ್ತು “ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು” ಎಂಬ ಪದಗಳು ನಾವು ಕರೆಯುವಂಥ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.⁷³ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಹ “ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು” (ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು) ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ (ನೋಡಿರಿ 2 ಪೇತ್ರ 3:15, 16), ಆದರೆ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಆದಿ ಕೈಸ್ತರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಏಕೈಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಂದರೆ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿದ್ದವು. (ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದು, ಅವುಗಳನ್ನು ನಕಲು ಮಾಡಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸಭೆಗಳೊಳಗೆ ವಿತರಣೆ ಮಾಡಿ, ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಸಂಪುಟವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಗೊಳಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಿತ ಬರಹಗಾರರ ಸಮಯ, ಪರಿಶ್ರಮ ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು.)

ನಮ್ಮ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಿಂದ ಕಲಿಯುವ ಪಾಠ. ರೋಮಾ 15:4ರಿಂದ ಅನೇಕ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿರುವ ಅಥವಾ ಸೂಚ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿರುವ ಕೆಲವು ಸತ್ಯಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ.

1. ಲಿಖಿತ ವಾಕ್ಯದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ. ಕೆಲವರು ಲಿಖಿತ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕಡೆಗಣನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೂ, ಪೌಲನು “ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬರೆದದ್ದೆಲ್ಲಾ” ದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿಶ್ವಾಸ ಹೊಂದಿದ್ದನು. ರೋಮಾಪುರದವರಿಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆತನು ಪುನಃ ಪುನಃ, “ಎಂದು ಬರೆದದೆ” ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (1:17; 3:4, 10; 4:17; 8:36; 9:13, 33; 10:15; 11:8, 26; 12:19; 14:11; 15:3, 9, 21; ನೋಡಿರಿ 4:23; 15:4). ಲಿಖಿತ ವಾಕ್ಯವು ಇಂದಿಗೂ ಅಷ್ಟೇ ಸಾರಭೂತವಾಗಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು *ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದರ* ಮೂಲಕವಾಗಿ, ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಡುವವರಾದವು (ಯೋಹಾನ್ 20:30, 31).

2. ಲಿಖಿತ ವಾಕ್ಯದ ಪ್ರೇರಣೆ. “ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು” ಎಂಬ ಪದವು γραφή (*graphē*, “ಬರಹಗಳು”) ಎಂಬುದರ ಬಹುವಚನ ರೂಪವಾಗಿದೆ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿಗೆ, *graphē* ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಯೆಹೂದ್ಯರು ಪ್ರೇರಿತ ಬರಹಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು (ನೋಡಿರಿ ಮತ್ತಾಯ 21:42; 22:29; 2 ತಿಮೊಥೆ 3:16, 17). ರೋಮಾಪುರದವರಿಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂಚೆ, ಪೌಲನು “*ಪವಿತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ*” ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದನು (1:2; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು).

ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು *ಗ್ರಂಥಗಳ* (15:4) ಮೂಲಕ ಸಿಕ್ಕುವ ಆದರಣೆಯ ಕುರಿತು ಮಾತಾಡಿದ ಬಳಿಕ, ಆತನು ಆ ಆದರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವವನು *ದೇವರೇ* ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (15:5). ನಮ್ಮನ್ನು ಆದರಣೆಗೊಳಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟವನು ದೇವರೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ನಾವು ಬರುತ್ತೇವೆ. ಪೌಲನು ತನ್ನ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಬಳಸಿದನು ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳು ಕರ್ತನಿಂದ ಬಂದವುಗಳೆಂದು ಆತನು ನಂಬಿದ್ದನು.

3. ಲಿಖಿತ ವಾಕ್ಯದ ಅವಿನಾಶಿತ್ವ. ಇಷ್ಟೊಂದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮೂಲ

ವಾಕ್ಯವು ಎಷ್ಟೊಂದು ಕೆಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೆಂದರೆ ಈಗ ನಮಗೆ ಮೂಲ ವಾಕ್ಯವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಾಗುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಸಂದೇಹವಾದಿಗಳು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಹಾಗಿರುವದೆಂಬುದಾಗಿ ಪೌಲನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. Jim McGuiggan ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ,

ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ನಮಗೆ ಅತ್ಯಂಥ ನಿಖರವಾಗಿ ಕಾಲಕಾಲದಿಂದ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ನಾವು ಏನು ಓದುತ್ತೇವೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆವಿಡಬಹುದೆಂಬದರ ಲಾಭವನ್ನು ಪೌಲನು ಪಡೆದುಕೊಂಡನು. ಬೈಬಲ್ ಸರಿಪಡಿಸಲಾದಷ್ಟು ಕೆಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು? ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಬರಹಗಾರರು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುವಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.⁷⁴

ದೇವರು ತನ್ನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವೆನೆಂದು ವಾಗ್ಧಾನ ಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಆತನು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅದು ಅವಿನಾಶಿತ್ವವುಳ್ಳದ್ದು (ಮತ್ತಾಯ 24:35; 1 ಪೇತ್ರ 1:23).

4. ಲಿಖಿತ ವಾಕ್ಯದ ಉಪದೇಶ. ರೋಮಾ 15:4ರಲ್ಲಿ ಪೌಲನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಉದ್ದೇಶವು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳು ಯೆಹೂದ್ಯರಿಗಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸಹ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಎಂಬದನ್ನು ತಿಳಿಸುವದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಪೌಲನು ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಬರೆದಾಗ ಸಹ ಅದೇ ಅಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಕುರಿತಾಗಿ ಒಂದು ವಿಸ್ತೃತವಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಬಳಿಕ, ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, “ಅವರಿಗೆ [ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು] ಸಂಭವಿಸಿದ ಈ ಸಂಗತಿಗಳು ನಿದರ್ಶನರೂಪವಾಗಿವೆ; ಮತ್ತು ಯುಗಾಂತಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವವರಾದ ನಮಗೆ [ಕ್ರೈಸ್ತರು] ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳಾಗಿ ಬರೆದವೆ” (1 ಕೊರಿಂಥ 10:11). Moo ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ,

ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೈತಿಕ ಉಪದೇಶದ ಒಂದು ನೇರವಾದ ಮೂಲಧಾರವಲ್ಲದಾಗ್ಯೂ (ನೋಡಿರಿ 6:14, 15; 7:4-6), ಅದು ಈಗಲೂ ರಕ್ಷಣೆಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ದೇವಜನರಾಗಿ ಅವರಿಗಿರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತದೆ.⁷⁵

ಪೌಲನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ನೇರವಾದ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ “ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುವದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮುಂದುವರೆದ ಮೌಲ್ಯದ ಕುರಿತ ಒಂದು ಘಟಾಘೋಷವಾದ “ಕೌದು” ಎಂಬುದು ಸೇರಿರುತ್ತದೆ . . .⁷⁶

ಪೌಲನು ರೋಮಾಪುರದವರಿಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಬರೆದಾಗ ಆತನು ಸಂಗಡವಿದ್ದವರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ಎಂದರೆ ತಿಮೊಥೆಯನು (16:21). ಪೌಲನು ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆ ಯೌವನಸ್ಥನಿಗೆ ಬರೆದನು:

ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ನಿನಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪರಿಚಯವಾಯಿತಲ್ಲ. ಆ ಗ್ರಂಥಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿರುವ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ರಕ್ಷಣೆಹೊಂದಿಸುವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು

ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತವಾಗಿವೆ. ದೈವ ಪ್ರೇರಿತವಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವು ಉಪದೇಶಕ್ಕೂ ಖಂಡನೆಗೂ ತಿದ್ದುಪಾಟಿಗೂ ನೀತಿಶಿಕ್ಷೆಗೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ದೇವರ ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರವೀಣನಾಗಿ ಸಕಲಸತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗುವನು (2 ತಿಮೊಥೆ 3:15-17).

ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಿಂದ ಕಲಿಯುವ ಪಾಠಗಳು. ಮೊದಲ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ದುರುಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿತ್ತು (1 ತಿಮೊಥೆ 1:3-7), ಮತ್ತು ಅದು ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಹ ದುರುಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದೆ—ಇಂದು ಸಬ್ಬತ್ ದಿನವನ್ನು (ಏಳನೆಯ ದಿನ) ಆಚರಿಸುವದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ವಾದ್ಯಗಳ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಇತರ ಆಚಾರಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೇಗೂ, ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಆರು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾದ ಬಳಕೆಗಳಿರುತ್ತವೆ.

1. ಮೂಲೋತ್ಪತ್ತಿಯ ಕುರಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬಳಸಬಹುದು. ವಿಶ್ವವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿತು? ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು “ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯೆಡೆಗೆ ಕೈ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ (ಮಾರ್ಕ 10:6). ಜನರು ಹೇಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದರು? ಯೇಸು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, “ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದವನು ಆದಿಯಿಂದಲೇ ಅವರನ್ನು ಗಂಡುಹೆಣ್ಣಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿ . . . ಹೇಳಿದನೆಂಬುದಾಗಿ ನೀವು ಓದಲಿಲ್ಲವೋ?” (ಮತ್ತಾಯ 19:4; ನೋಡಿರಿ ಆದಿ 1:27). ಪೌಲನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, “ಮೊದಲನೆಯ ಮನುಷ್ಯನಾದ ಆದಾಮನು ಬದುಕುವ ಪ್ರಾಣಿಯಾದನೆಂದು ಬರೆದದೆಯಲ್ಲಾ” (1 ಕೊರಿಂಥ 15:45; ನೋಡಿರಿ ಆದಿ 2:7). ಮೂಲೋತ್ಪತ್ತಿಯ ಕುರಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವದಕ್ಕೆ, ಕೈಸ್ತನು ಆದಿಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಬಹುದು ಮತ್ತು ತಾನು ಸುರಕ್ಷಿತ ನೆಲದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು ಯಾಕೆಂದರೆ ಯೇಸು ಹಾಗೂ ಪೌಲನು ಸಹ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡಿದರು.

2. ಯೇಸುವಿನ ದೇವತ್ವನ್ನು ಸಾಭಿತುಪಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬಳಸಬಹುದು. ಯೇಸುವಿನ ಗವನಾರ್ಹವಾದ ಉಪದೇಶಗಳು (ಯೋಹಾನ 7:46), ಆತನ ಪಾಪರಹಿತತೆ (ಯೋಹಾನ 8:46), ಆತನು ಮಾಡಿದ ಅದ್ಭುತಗಳು (ಯೋಹಾನ 10:25), ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮುಂದುವರೆದಿರುವ ಆತನ ಪ್ರಭಾವಗೊಳಿಸುವಿಕೆ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 4:13), ಮತ್ತು ಮೀರಿಸಲಾಗದ ಆತನ ತ್ಯಾಗಮಯ ಪ್ರೀತಿ (ಯೋಹಾನ 10:11) ಸೇರಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಪುರಾವೆಗಳು ಯೇಸುವು ದೇವಕುಮಾರನೆಂದು ನಾವು ನಂಬುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹೇಗೂ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಬೋಧಕರು ಮತ್ತು ಬರಹಗಾರರಿಗೆ ಅತ್ಯಂಥ ಒಪ್ಪುಗೆಯಾದ ಪುರಾವೆಯೆಂದರೆ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಪುರಾವೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ಯೇಸು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿರುವ ವೇಳೆ, ಆತನು “ಮೋಶೆಯ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಗ್ರಂಥಗಳು ಮೊದಲುಗೊಂಡು” ಆರಂಭಿಸಿದನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ “ಸಮಸ್ತಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿಷಯವಾಗಿರುವ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು” ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು (ಲೂಕ 24:27; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನದು). Chris Bullard ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, “ನೀವು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಓದಿ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಯೇಸು ನೆರಳುಗಳಲ್ಲಿ

ನಿಂತಿರುವದನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ, ನೀವು ಅದನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಓದುವದೇ ಬಳಿತು.⁷⁷

ಸಭೆಯು ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡ ಬಳಿಕ, ಪ್ರೇರಿತ ಬೋಧಕರು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಘನತೆಗೇರಿಸುವದಕ್ಕೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಮೊರೆ ಹೋದರು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 2; 3; 4; 7; 8; 10; 13ರಲ್ಲಿನ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ).

3. ಛಾಯೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನದ ಮೂಲಕ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಳಸಬಹುದು. ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗಳ ನಿರರ್ಶನಗಳು ಮತ್ತು ಛಾಯೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ (ನೋಡಿರಿ ಇಬ್ರಿಯ 10:1). ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಹೊರತು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕೆಲವು ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು (ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಇಬ್ರಿಯ ಪುಸ್ತಕ) ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಮೆಸ್ಸೀಯನ (ಕ್ರಿಸ್ತನ) ಬರೋಣಕ್ಕೆ ಮುನ್‌ಚಿತ್ರಣವಾಗಿರುವಂಥ ನಿರರ್ಶನಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಛಾಯೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೊಂದು ಎಂದರೆ ಪನ್ನದ ಕುರಿ (ವಿಮೋ 12:21; ಯೋಹಾನ 1:29; 1 ಪೇತ್ರ 1:19). ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಎಂದರೆ ಯಾಕೋಬನ ಏಣಿ (ಆದಿ 28:12; ಯೋಹಾನ 1:51), ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾಮ್ರದ ಸರ್ಪ (ಅರಣ್ಯ 21:8, 9; ಯೋಹಾನ 3:14), ಮತ್ತು ಯೆಹೂದಿ ಮಹಾಯಾಜಕ (ಹಗ್ಗಾಯ 1:14; ಇಬ್ರಿಯ 4:14).

ಪುನಃ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅನೇಕ ಉಪದೇಶಗಳು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುನ್‌ಚಿತ್ರಣವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಕ್ರೈಸ್ತರು ನೋಹನ ದಿನದಲ್ಲಾದ ಜಲಪ್ರಳಯದ ಬಗ್ಗೆ ಓದಿದಾಗ (ಆದಿ 6-9), ಅವರಿಗೆ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದ ಕುರಿತಾದ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಉಪದೇಶವು (1 ಪೇತ್ರ 3:20, 21) ಮತ್ತು ಲೋಕಾಂತ್ಯವು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುವದಾಗಿತ್ತು (2 ಪೇತ್ರ 3:3-7). ಹೀಗೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಹೋಗಬಹುದಾಗಿದೆ (ನೋಡಿರಿ 1 ಕೊರಿಂಥ 10:1-12; ಗಲಾತ್ಯ 4:21-31).

4. ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಸಾಮ್ಯತೆಗಳನ್ನು ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಬಳಸಬಹುದು. ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿನ ಸಾಮ್ಯತೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗದೆಯೇ ಯಾವನೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಓದುವದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಮೂಲಭೂತವಾದ ತತ್ವಗಳು ಮಾರ್ಪಡದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಇಂದಿಗೂ ಸಹ ಮನುಷ್ಯನು ರೊಟ್ಟಿ ತಿಂದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಬದುಕುವದಿಲ್ಲ, ಮನುಷ್ಯನು ದೇವರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬಾರದು, ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನು ದೇವರೊಬ್ಬನನ್ನೇ ಆರಾಧಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅಷ್ಟೇ ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ (ಧರ್ಮೋ 8:3; 6:16, 13; ಮತ್ತಾಯ 4:4, 7, 10). ದೇವರಿಗೆ ಈಗಲೂ ಕೇವಲ "ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ ಸೇವೆ" ಯನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುವದಿಲ್ಲ (ಯೆಶಾಯ 29:13; ಮಾರ್ಕ 7:6), ಮತ್ತು ಈಗಲೂ ಎರಡು "ಮುಖ್ಯ ಆಜ್ಞೆಗಳು" ಇರುತ್ತದೆ (ಧರ್ಮೋ 6:5; ಯಾಜ 19:18; ಮತ್ತಾಯ 22:37-39).

ನಾವು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸಲು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪೌಲನು ಸುವಾರ್ತಾ ಬೋಧಕರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಯೇ ಮಾಡಿದನು (1 ಕೊರಿಂಥ 9:9, 10, 14; ಧರ್ಮೋ 25:4).

ಯಾಕೋಬನು ಪಕ್ಷಪಾತ ತೋರಿಸುವ ಪಾಪದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುವವನಾಗಿ ಇದನ್ನೇ ಮಾಡಿದನು (ಯಾಕೋಬ 2:1-11; ಯಾಜ 19:18; ವಿಮೋ 20:13, 14).

5. ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬಳಸಬಹುದು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ, ಎರಡು ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳ ನಡುವೆ ಕೆಲವು ತದ್ವಿರುದ್ಧತೆಗಳು ಸಹ ಇರುತ್ತವೆ. ನಿರರ್ಥಕಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಾಜ್ಯದ ಮೂಲತತ್ವಗಳು ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂಥ ಉಪಶಮನವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಪರ್ವತದ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ, ಯೇಸು ಪುನಃ ಪುನಃ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, “ಹೇಳಿದೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೀರಷ್ಟೆ” (ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ) ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ “ಆದರೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವದೇನೆಂದರೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ಮತ್ತಾಯ 5:21, 22, 27, 28, 31, 32, 33, 34, 38, 39, 43, 44).

ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಬ್ರಿಯ ಪುಸ್ತಕದ ಬರಹಗಾರನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮಹಾಯಾಜಕನಾಗಿರುವ ಕ್ರಿಸ್ತನು, “ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ಪಾಪಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಆಮೇಲೆ ಜನರ ಪಾಪಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡುವ [ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾಲದ] ಲೇವಿಕ ಮಹಾಯಾಜಕರಂತೆ ಈತನು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈತನು ತನ್ನನ್ನೇ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದನು” ಎಂಬುದೆ (ಇಬ್ರಿಯ 7:27). ರೋಮಾ 12:1ರಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ನಾವು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಸತ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಯಜ್ಜಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವವರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ “[ನಮ್ಮ] ದೇಹಗಳನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿಯೂ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಸಜೀವಯಜ್ಜವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು; ಇದೇ ನಿಮ್ಮ ವಿವೇಕಪೂರ್ವಕವಾದ ಆರಾಧನೆಯು” ಎಂಬುದಾಗಿ (ಸೂಚ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ) ಹೇಳಿದನು.

6. ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಆದರಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಬಳಸಬಹುದು. ರೋಮಾ 15:4ರಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳು ನಮಗೆ ನೀಡಬಹುದಾದ ಆದರಣೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಯೇಸು ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಾದ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದನು. ಆತನು ನೋಹನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿದನು (ಮತ್ತಾಯ 24:37, 38; ಆದಿ 6-9); ಲೋಟ ಮತ್ತು ಆತನ ಹೆಂಡತಿ (ಲೂಕ 17:28, 29, 32; ಆದಿ 19); ಸೊಲೋಮೋನ ಮತ್ತು ಶಬದ ರಾಣಿ (“ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶದ ರಾಣಿ”) (ಮತ್ತಾಯ 12:42; ಲೂಕ 11:31; 2 ಪೂರ್ವಕಾಲವೃತ್ತಾಂತ 9:1-12); ಎಲೀಯ ಮತ್ತು ವಿಧವೆ (ಲೂಕ 4:26; 1 ಅರಸು 17); ಮತ್ತು ಎಲೀಷ ಹಾಗೂ ನಾಮಾನನ ಕುರಿತಾಗಿ ಯೇಸು ಮಾತಾಡಿದನು (ಲೂಕ 4:27; 2 ಅರಸು 5).

ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪ್ರಯೋಜನಗಳೆಲ್ಲೊಂದೆಂದರೆ ಅದು ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವದರ ಅಥವಾ ಅವಿಧೇಯರಾಗುವದರ ಅಂತ್ಯ ಫಲಿತವು ಏನಾಗುವದೆಂಬದನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕತ್ತು ಅಥವಾ ಐವತ್ತಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ವರ್ಷಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಪ್ರತಿಫಲಗಳು ವಾಗ್ಧಾನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಮತ್ತು ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ, ಆದರೆ

ವಿಧೇಯರಾಗುವವರ ಅಥವಾ ಅವಿಧೇಯರಾಗುವವರ ಅಂತಿಮ ಗತಿಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನಷ್ಟೆ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ (ನೋಡಿರಿ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 5:1-11). ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ, ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಒಂದು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ವರ್ಷಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅದು ದೇವರ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟವರ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಕಿವಿಗೊಡುವದಕ್ಕೆ ವಿಫಲರಾದವರ—ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಏನು ಸಂಭವಿಸಿತು ಎಂಬ ಸತ್ಯದ—ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಿಂದ, ದೇವರು ತನಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವ ಜನರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ (ಇಬ್ರಿಯ 11). ಅಲ್ಲದೆ ಅವಿಧೇಯರಾಗುವವರ ಮೇಲೆ ವಿನಾಶವು ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂಬದರ ಕುರಿತು ಸಹ ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ (1 ಕೊರಿಂಥ 10:1-12).

ಮುಕ್ತಾಯ. ಇಂದು, ನಾವು ಯೇಸುವಿನ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಆದರೆ ಇದರರ್ಥವು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ನಮಗೆ ಯಾವದೇ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ್ದೆಂದು ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ನಾವು ಅದನ್ನು ಓದುವ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ “ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬರೆದದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ನಾವು ಓದಿ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತವೆನ್ನೂ ಆದರಣೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿ ರಕ್ಷಣೆಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುವಂತೆ ಆ ಗ್ರಂಥಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವು” (15:4).

“ಒಮ್ಮುಖವಾಗಿ” (15:5, 6)

ನಾನು “ಒಮ್ಮುಖವಾಗಿ” (15:6) ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವ ಕುರಿತು ಓದುವಾಗ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು “ಸಾಮರಸ್ಯ” (15:5; RSV) ಎಂಬ ಪದಗುಚ್ಛದೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಣೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ, ಪುರುಷರ ಚತುಷ್ಚ ತಂಡದಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ನಮ್ಮ ಸ್ವರಗಳು ಒಂದುಗೂಡಲ್ಪಟ್ಟು ನಾವು ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಡುವಾಗ, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ನಮ್ಮನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದುರದೃಷ್ಟಕರವಾಗಿ, ವರ್ಷಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ರಾಜ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮಲ್ಲೊಬ್ಬನು ಸ್ವರ—ತಪ್ಪಿ ಹಾಡಿದನು. (ಅದು ನಾನೇನೋ? ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.) ಸಾಮರಸ್ಯದ ಬದಲಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಅಪಸ್ವರವಿತ್ತು. ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಇಂಪಾಗಿ ಇರುವದರ ಬದಲಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಹಾಡುವಿಕೆಯು ಕಿವಿಗೆ ಕರ್ಕಶವಾಗಿರುವಂತೆ ಮತ್ತು ಹೃದಯ ಒಡೆಯುವಂತೆ ಇತ್ತು. ನಾವು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಜೊತೆ ಕೈಸ್ತರ ಕಡೆಗೆ ವ್ಯಷಮ್ಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ, ಹಾಡುವದರಲ್ಲಿನ ಅಸಾಮರಸ್ಯವು ಹೇಗೆ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಬೇಸರ ತರಿಸುತ್ತದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಅಸಾಮರಸ್ಯವು ದೇವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಬೇಸರ ತರಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿನ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಭಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಪೌಲನು ಕಲಿಸಿದನಂಬುದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿರಿ. ಇಂದು ಕೆಲವರು ಯೋಚಿಸುವದೇನೆಂದರೆ, ಇಬ್ಬರು ಕೈಸ್ತರ ಬಲವಾದ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವದಕ್ಕಿರುವ ಏಕೈಕ ದಾರಿಯೆಂದರೆ Dale Hartman ಕರೆಯುವಂಥ “ಭೌಗೋಳಿಕ ಪರಿಹಾರ”: “ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ”⁷⁸ ಎಂಬದೇ.

ರೋಮಾಪುರದಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಹೀಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವುದನ್ನು ಉಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಏನಂದರೆ, “ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುವ ಮತ್ತು ದಿನಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮತವಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಪರಸ್ಪರ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ಇರುವ ದಾರಿಯೆಂದರೆ ಗುಂಪನ್ನು ವಿಭಜಿಸುವದೇ. ನಾವೇಕೆ ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುವ ಮತ್ತು ಮಾಂಸ ತಿನ್ನದಿರುವ ಸಭೆಯ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು? ಅಲ್ಲದೆ ನಾವು ವಿಶೇಷ ದಿನಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ಮತ್ತು ಆಚರಿಸದಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಸಹ ರಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.” ಅದು ಪೌಲನು ನೀಡುವಂಥ ಪರಿಹಾರ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ನೀಡಿದ ಪರಿಹಾರವೇನೆಂದರೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು, ತನ್ನ ಸುಖವನ್ನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇತರರ “ಸುಖವನ್ನು” ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂಬುದೇ. ಆಗ ನಾವು “ಒಮ್ಮುಖವಾಗಿ . . . ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವೆವು”!

ಪೌಲನು ಅನ್ಯಜನರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸೇವೆ (15:14-33)

ಪೌಲನು ಅನ್ಯಜನರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸೇವೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಈ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಒಂದು ಪಾಠವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ: ಉದ್ದೇಶದ ಒಂದು ಪ್ರಕಟನೆ (15:14-22); ಯೋಜನೆಗಳ ಒಂದು ಪಠನ (15:23-29); ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಮನವಿ (15:30-33).

ಸಂವಹನದ (ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಶನ್) ಕಲೆ (15:14-29)

ಇಂದು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂಥ ಅಗತ್ಯವಿರುವದೆಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಂವಹನ. ವಿವಾಹಿತ ಸಂಗಾತಿಗಳು, “ನನ್ನ ಸಂಗಾತಿಯು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಂವಹನ ಮಾಡುವದೇ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುವದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾದ ಸಂವಹನಕ್ಕಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುವಂಥ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲೆನು. ತಮ್ಮ ಉದ್ಯೋಗದ ಮಾಲೀಕರು ಏನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದೇ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬದಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು ಗೊಣಗುತ್ತಾರೆ. ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ನಮ್ಮ ಸಭೆಯ ನಾಯಕರು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಸಂವಹನ ಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.”

ಆಂಗ್ಲದ “communicate” (ಸಂವಹನ) ಎಂಬ ಪದವು ಲ್ಯಾಟಿನ್‌ನ ಒಂದು ಪದದಿಂದ ಬಂದದ್ದಾಗಿದ್ದು ಆ ಪದದ ಮೂಲಭೂತ ಅರ್ಥವು “ಒಟ್ಟಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವುದು.” ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಗ್ರೀಕ್ ಪದವು κοινωνία (koinōnia) ಎಂಬುದು, ಅದರ ರೂಪಗಳು ರೋಮಾ 15:14-29ರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾರಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ (26ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ “[ಕಣದ] ಸಹಾಯ” ಎಂದು ಮತ್ತು 27ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ “ಪಾಲಾಗಾರರಾದ” ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ). ಇಂದು, ನಾವು ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಂವಹನ (communication) ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತೇವೆ.

ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಸಂವಹನ ಮಾಡುವದರ ಫಲಿತವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತವೆ—“ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ” ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವದು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ನಾವು ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಏನು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಬರೆಯುವದರಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ರೋಮಾಪುರದಲ್ಲಿರುವ ಕೈಸ್ತರೊಂದಿಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡನು. ಪೌಲನು ತನ್ನ ವಾಚಕರೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸಂವಹನ ಮಾಡಿದನೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವಾಗ, ಸಂವಹನ ಕಲೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಒಂದಷ್ಟು ವಿಷಯವನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಸಂವಹನದ ಕುರಿತಾಗಿ ನಾವು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಪಾಠಗಳಲ್ಲೊಂದೆಂದರೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವದರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ. ಒಬ್ಬರು ಮಾಡಿದ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸುವದು ಸುಲಭವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪೌಲನು ತನ್ನ ಸಹೋದರರಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಧಕಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಆ ಗುಣಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದನು. ಆತನು ರೋಮಾಪುರದಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ವಾಚಕರಿಗೆ ಅವರು “ನೀವಂತೂ ಒಳ್ಳೇತನದಿಂದ ಭರಿತರಾಗಿರೆಯೂ ಸಕಲ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ತುಂಬಿದವರಾಗಿಯೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಬುದ್ಧಿಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದೀರೆಂದು” ಹೇಳಿದನು (15:14). ಆತನ ಬಹುತೇಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿನ ಪರಿಚಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಹ ಪ್ರಶಂಸೆಯು ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಲ್ಲಿರುವ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕಾಣುವದಕ್ಕೆ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಬಳಿಕ ನಾವು “ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳುವದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು.

ನೀವು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಸಂವಹನ ಮಾಡುವಾಗ, ನೀವು ಏನು ಮಾಡಿರುವಿರೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ. ಹೇಗೂ, ಯಾವದೇ ಯಶಸ್ಸಿಗಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಮಹಿಮೆ ಸಲ್ಲಿಸುವದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿರಿ. ತಾನು ಯೆರೂಸಲೇಮ್ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಇಲ್ಲರಿಕದ ತನಕವೂ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಸಾರಿದ್ದೇನೆಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನೇ ಆತನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಡೆಸಿದನು ಎಂಬದನ್ನು ಆತನು ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸಿದನು (15:15-19). ಈ ವಿಧದಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ತಾನು ಮಾಡಿರುವದನ್ನು ಕುರಿತು ತಿಳಿಸಿದನು, ಅದು ಸಂವಹನದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಒಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಸಂವಹನವು ಆಳಕ್ಕೆ ಹೋದಂತೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ನಾವೇನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ನಾವು ಏಕೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದೆವು ಎಂಬುದು ಸಹ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಪೌಲನು “ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಹಾಕಿದ ಅಸ್ತಿವಾರದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಬಾರದು” ಎಂಬಕ್ಕಾಗಿ ತಾನು ಹೊಸ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರುತ್ತೇನೆಂಬ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವೈಖರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ (15:20-22). ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬದರ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವದರಿಂದ ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಸಂವಹನದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಉತ್ತಮ ಸಂವಹನದಲ್ಲಿ ಭವಿಷ್ಯದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು, ಗುರಿಗಳನ್ನು, ಮತ್ತು

ಕನಸುಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವದು ಸಹ ಸೇರಿರುತ್ತದೆ. ಪೌಲನು ಸ್ವೇನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾನು ಹೇಗೆ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲಿದ್ದೇನೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ವಾಚಕರಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದನು. ಆತನು ಇದನ್ನು ಹೇಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಪಾತ್ರ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಹಂಚಿಕೊಂಡನು: ಅವರು ಆತನ ಸೇವೆಯ ಪರಿಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವರೆಂಬುದಾಗಿ ಆತನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದನು (15:23-29).

ಮುತ್ತಾಯ. ರೋಮಾಪುರದಲ್ಲಿನ ಕ್ರೈಸ್ತರೊಂದಿಗೆ ಸಂವಹನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಪೌಲನ ಬಯಕೆಯು ಪ್ರಭಾವಗೊಳಿಸುವಂಥದ್ದಾಗಿದೆ. ಆತನು ಮಾಡಿದ ಸಂವಹನವು ಏನನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಆತನು ಬಯಸಿದನೋ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿತೋ? ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಸಂವಹನಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಾದ “ಸ್ವೀಕರಿಸುವವರ” ಜೊತೆಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ “ಕಳುಹಿಸುವವರ” ಅಗತ್ಯತೆಯು ಸಹ ಇರುತ್ತದೆ—ಆದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪೌಲನು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿದನು. ಆತನು ಇಟಲಿಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದಾಗ ರೋಮಾಪುರದ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಆತನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 28:14, 15).

ಇಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ, ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ, ದಾಂಪತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಂವಹನ ಅಗತ್ಯತೆಯು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬಹಳವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಡುವ ಸಿನಿಮಾ ಪಂಚ್ ಡೈಲಾಗಗಳಲ್ಲೊಂದೆಂದರೆ *Cool Hand Luke* ಎಂಬ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿರುವಂಥದ್ದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಜೈಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಯು ವ್ಯಂಗವಾಡುತ್ತಾ ಪ್ರಧಾನ ಪಾತ್ರದಾರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, “ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಯೇನೆಂದರೆ ನಾವು ಸಂವಹನದಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗಿರುವೆವು.”⁷⁹ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತೀವಾಗ, ಅದೊಂದು “ಸಂವಹನ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ವಿಫಲರಾಗಿರುವೆ” ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗುವದಕ್ಕೆ ಬಿಡಬೇಡಿರಿ.

ಪೌಲನ ಸೇವೆ (15:14-22)

John R. W. Stottನು ಪೌಲನ ಸೇವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸುವದಕ್ಕೆ ರೋಮಾ 15:14-22 ವಚನಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದನು. 15:14, 15 ವಚನಗಳನ್ನು ಪೀಠಿಕೆಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಆತನು ಈ ಮೂರು ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟನು: ಆತನ ಯಾಜಕತ್ವದ ಸೇವೆ (15:16, 17), ಆತನ ಶಕ್ತಿಭರಿತ ಸೇವೆ (15:18, 19a), ಮತ್ತು ಆತನ ಪ್ರವರ್ತಕ ಸೇವೆ (15:19b-22).⁸⁰

“ಉತ್ತರಿಸಲ್ಪಡದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು” (15:30-33)

1990ರಲ್ಲಿ, Garth Brooks ನು “Unanswered Prayers” (ಉತ್ತರಿಸಲ್ಪಡದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು) ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಹಾಡೊಂದನ್ನು ಬಿಡುಡೆಗೊಳಿಸಿದನು.⁸¹ ಅದರ ಕಥಾಹಂದರವು ಒಬ್ಬ ಯುವತಿಯು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನ ಕುರಿತಾಗಿರುತ್ತದೆ—ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಈಡೆರುವದಿಲ್ಲ.

ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ಆತನು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಎದುರ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಆಗ ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಆಕೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿದ್ದರೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು ಎಂಬದನ್ನು ಮನದಟ್ಟಾಯಿತು. ಹಾಡು ಈ ಮಾತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ: “ದೇವರ ಅತ್ಯಂಥ ದೊಡ್ಡ ವರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಎಂದರೆ ಉತ್ತರಿಸಲ್ಪಡದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು.” ಒಬ್ಬ ದೇಶಿಯ— ಮತ್ತು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ತಾರೆಯು ದೇವರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಕುರಿತಾಗಿ ಹಾಡಿದನೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ಹಾಡಿನ ದೇವಶಾಸ್ತ್ರವು ಇರಬೇಕಾದದ್ದೊಂದನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಆ ಯುವಕನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದನು; ಆತನ ಉತ್ತರವು “ಇಲ್ಲ” ಎಂದಾಗಿತ್ತು. ದೇವರು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ,⁸² ಆದರೆ ಆತನು ಯಾವಾಗಲೂ “ಹೌದು” ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಾರಿ, ಆತನ ಉತ್ತರವು “ಇಲ್ಲ,” “ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ತಾಳು” ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅಥವಾ ಇತರ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸೂಕ್ತವಾದ ಉತ್ತರ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೂ ನಾವು ಇಚ್ಛಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸದಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಕರ್ತನು ತಪ್ಪದೆ ಉತ್ತರಿಸುವನೆಂಬ ಭರವಸೆಯಿಂದ ನಾವು ಇರಬಹುದಾಗಿದೆ— ಒಂದು ವೇಳೆ ಉತ್ತರವು ಆತನು ಪೌಲನಿಗೆ ನೀಡಿದ ಉತ್ತರದಂತಿರಬಹುದು: “ಹೌದು, ಆದರೆ . . .” ಅಪೊಸ್ತಲನು ಕ್ರಮೇಣದಲ್ಲಿ ರೋಮಾಪುರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದನು, ಆದರೆ ಆತನು ಒಬ್ಬ ಕೈದಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನು.

ಪೌಲನು ದೇವರ ಉತ್ತರದಿಂದ ತೃಪ್ತಿಗೊಂಡಿದ್ದನೋ? 32ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿನ “ದೇವರ ಚಿತ್ತಾನುಸಾರ” ಎಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿರಿ: “ಹೀಗೆ ನಾನು ದೇವರ ಚಿತ್ತಾನುಸಾರ ಆನಂದವುಳ್ಳವನಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಹೊಂದಲಾಗುವದು.” ಪೌಲನು ತನ್ನ ಚಿತ್ತಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲಾಗಿ ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು (ನೋಡಿರಿ 1:10; 1 ಕೊರಿಂಥ 4:19). Stott ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ, “ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಉದ್ದೇಶವು . . . ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ನಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಬಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಆತನದ್ದಕ್ಕೆ ಸರಿಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದೇ ಆಗಿದೆ.”⁸³

“Unanswered Prayers” (ಉತ್ತರಿಸಲ್ಪಡದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು) ಹಾಡಿನ ಬರಹಗಾರರು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಪದಗುಚ್ಛಗಳನ್ನು ಬಳಸದಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅವರ ಮೂಲಭೂತ ಆಲೋಚನೆಯು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ದೇವರು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಿಗೆ “ಇಲ್ಲ”—ಅಥವಾ “ಹೌದು, ಆದರೆ . . .” ಎಂದು ಸಹ—ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ದೇವರ ಅತ್ಯಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ಅಡಿಪಡಿಪಟಿಗಳು

⁸²W. E. Vine, Merrill F. Unger, and William White, Jr., *Vine's Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words* (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1985), 455. ⁸³Ibid., 52. ⁸⁴ಬಹುಶಃ ಪೌಲನು ಮೂಲತತ್ವಗಳು ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿವಾದಾಂಶವನ್ನು ಮೀರಿದ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಅನ್ವಯಿತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಜಾತಿವಿಶಿಷ್ಟವಾದ

“ನರೆಯವನ” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಳಸಿರಬೇಕು. ‘ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ “ದೃಢವಿಲ್ಲದ” ಸಹೋದರನ “ಭಕ್ತಿವೃದ್ಧಿ” ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾದ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಆತನು ತನ್ನ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ವೇಳೆ ಆತನಿಗೆ ತಾಳ್ಮೆ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವದೇ. ⁵ಆದಿ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಕೀರ್ತನೆ 69ರನ್ನು ಮೆಸ್ಸೀಯನ ಸಂಬಂಧಿತ ಕೀರ್ತನೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದರು. ಅದು ಹಲವಾರು ವಾಕ್ಯಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ (ಯೋಹಾನ್ 2:17; 15:25; ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 1:20; ರೋಮಾ 11:9, 10). ⁶Charles Hodge, *Romans, The Crossway Classic Commentaries* (Wheaton, Ill.: Crossway Books, 1993), 378 ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು. ಗ್ರೀಕ್ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ “ಸ್ವರಣೆ ಮತ್ತು ಆದರಣೆಗಳ ದೇವರು” ಎಂದಷ್ಟೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು ದೇವರ ಗುಣಸ್ವಭಾವವನ್ನು (ಸ್ವರಣೆಯುಳ್ಳವನಾದ ಮತ್ತು ಆದರಣೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ದೇವರು) ಸೂಚಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಇವುಗಳು ದೇವರು ನಮಗೆ ಕೊಡುವಂಥ ಅಶೀರ್ವಾದಗಳಾಗಿವೆ ಎಂಬ ಅಲೋಚನೆಯು ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಸರಿಹೊಂದುವದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ⁷AB ಮತ್ತು MSG ತರ್ಜುಮೆಗಳು ಸಹ 5ನೇ ವಚನದಲ್ಲಿ “ಸಾವಿರಕ್ಕೂ” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತವೆ. ⁸Leon Morris, *The Epistle to the Romans* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1988), 502. ⁹ಅನೇಕ ತರ್ಜುಮೆಗಳು “ನಾನು” ಎಂಬುದರ ಬದಲಾಗಿ “ನೀವು” ಎಂದು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. Bruce M. Metzger ಹೀಗೆ ಬರೆದನು, “ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿನ (5-7 ವಚನಗಳು) ಮಧ್ಯಮ ಪುರುಷ ಬಹುವಚನದ ಇತರ ನಿದರ್ಶನಗಳೊಂದಿಗೆ ἡμεῖς [hēmas, ‘us’] ಎಂದು ಓದುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ὑμεῖς [humas, ಬಹುವಚನ ‘you’] ಎಂದು ಓದುವದು ಹೆಚ್ಚು ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಮತ್ತು ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ” (Bruce M. Metzger, *A Textual Commentary on the Greek New Testament*, 2d ed. [New York: United Bible Societies, 1994], 473). “ನಾವು” ಅಥವಾ “ನೀವು” ಯಾವುದು ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟರೂ ವಾಕ್ಯಭಾಗದ ಅರ್ಥವೆಂತೂ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

¹⁰Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 3d ed., rev. and ed. Frederick W. Danker (Chicago: University of Chicago Press, 2000), 1030. ¹²ಬಹುತೇಕ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ವಾಕ್ಯಭಾಗಗಳು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಗ್ರೀಕ್ ಅನುವಾದದಿಂದ (LXX) ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ¹³See 2 Sam. 22:50. ¹⁴“ಸಂಕೀರ್ತನವನ್ನು” ಎಂಬುದು ψάλλω (psallo) ಎಂಬದರಿಂದ ಬಂದದ್ದು, ಅದು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ “ಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು ಹಾಡುವುದು” ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. (*The Analytical Greek Lexicon* [London: Samuel Bagster & Sons, 1971], 441.) ¹⁵“ಸಂಕೀರ್ತಿಸಲಿ” ಎಂಬುದರ ಬದಲಾಗಿ ಹಲವಾರು ತರ್ಜುಮೆಗಳು “ಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು ಹಾಡಿರಿ” ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಹೋಲುವ ಪದವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತವೆ (NIV; JB; NCV). ¹⁶Morris, 506. ¹⁷Jim McGuiggan, *The Book of Romans, Looking Into The Bible Series* (Lubbock, Tex.: Montex Publishing Co., 1982), 419. ¹⁸Bauer, 805. ¹⁹R. C. Bell, *Studies in Romans* (Austin, Tex.: Firm Foundation Publishing House, 1957), 176. ²⁰G. Fitzer, “*tolmaō*,” in *Theological Dictionary of the New Testament*, ed. Gerhard Kittel and Gerhard Friedrich, trans. and abr. Geoffrey W. Bromiley (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 1183-84.

²¹ಜ್ಞಾಪಕಗೊಳಿಸುವುದು ಒಬ್ಬ ಬೋಧಕನ ಅಥವಾ ಉಪದೇಶಕನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಭಾಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಜ್ಞಾಪಕಗಳನ್ನು ತಾಜಾತನ ಮತ್ತು ಔಚಿತ್ಯ ಉಳ್ಳವುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಒಬ್ಬನು ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಪುನಃ ಒಂದೇ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಾರದು. ²²ಪೌಲನು ಅನೇಕ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ನಡಿಸಿದನು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 13:6-12; 14:3, 8-10; 16:16-18; 19:11, 12). ²³Vine, 682. ²⁴ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವದಾದರೆ ಇಲ್ಲರಿಕೆ ಸೀಮೆಯು ಸರ್ವಿಯಾ ಮತ್ತು ಮೊಂಟೇನೆಗೋ (ಎರಡೂ ಮುಂಚೆ ಯುಗೋಸ್ಲವಿಯಾದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದವು) ಮತ್ತು ಅಲ್ಬಾನಿಯಾದ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನೂ ಆಗೊಂಡಿದ್ದಂಥ ಪ್ರಾಂತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ²⁵Vine, 21. ²⁶1966 ರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ, *Star Trek* ಸರಣಿಯು “ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನೂ ಈ ಮುಂಚೆ ಹೋಗಿರದಂಥ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೋಗುವ” ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ಯಾತ್ರಿಗಳ ಕುರಿತ ಕಲ್ಪಿತ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ²⁷Reuel Lemmons, “111,400,000 People and One Preacher,” *Firm Foundation* (3 July 1956): 426. ²⁸John R. W. Stott, *The Message of Romans: God’s Good News for the World*, The Bible Speaks Today (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1994), 385. ²⁹Bauer, 873. ³⁰“ಆದರೆ ಈಗ ನಾನು . . . ಹೋಗುತ್ತೇನೆ”

ಎಂಬುದು ಆತನ ಹೊರಡುವಿಕೆ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

³¹“ಹಣದ ಸಹಾಯ” ಎಂಬುದು κοινωνία (koinōnia) ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಬಂದದ್ದಾಗಿದೆ. ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಕರ್ತನ ಸೇವೆಗೆ ನಾವು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿನ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ (12:13ರ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ). ³²Bruce Barton, David Veerman, and Neil Wilson, *Romans, Life Application Bible Commentary* (Wheaton, Ill.: Tyndale House Publishers, 1992), 283.

³³ಮಕದೋನ್ಯ ಮತ್ತು ಅಖಾಯಗಳು ಗ್ರೀಸ್‌ನ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಫಿಲಿಪ್ಪಿ ಮತ್ತು ಥೆಸಲೋನಿಕೆಗಳು ಮಕದೋನ್ಯದಲ್ಲಿನ ಪಟ್ಟಣಗಳಾಗಿದ್ದವು; ಕೊರಿಂಥವು ಅಖಾಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣವಾಗಿತ್ತು.

³⁴ಪಾಲನು ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ವೇಳೆ ಆತನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋದವರೊಳಗೆ ಅಸ್ತ ಸೀಮೆಗೆ ಸೇರಿದ ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿದ್ದರು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 20:4). ಇವರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ಎಫೆಸ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನಾಗಿದ್ದನು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 21:29). ³⁵ಬಹುಶಃ ಪಾಲನು ಇಲ್ಲಿ ಮೂಲತಃ ಯೆಹೂದ್ಯರಿಗೆ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಅಶೀರ್ವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗುವಂತೆ ಅನ್ಯಜನರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಯೆಹೂದ್ಯರು ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದರ ಫಲಿತವಾಗಿ ಸುವಾರ್ತೆಯು ಅನ್ಯಜನರ ಬಳಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು (11:17, 30, 31ರ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ). ³⁶Douglas J. Moo, *Romans, The NIV Application Commentary* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 2000), 497.

³⁷ಒಂದು ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾದ ಮಾತನ್ನು ಬಳಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಪಾಲನು “ಒಂದು ವ್ಯವಹಾರ ಭದ್ರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು” ಬಯಸಿದ್ದನು. ³⁸F. F. Bruce, *The Letter of Paul to the Romans*, 2d ed., The Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 14. ³⁹Moo, 495. ತಾಷೀರ್ಷಿನ ಉಲ್ಲೇಖವಿರುವ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ವಾಕ್ಯಭಾಗವೆಂದರೆ ಯೋನ 1:3). ⁴⁰William Barclay, *The Letter to the Romans*, rev. ed., The Daily Study Bible (Philadelphia: Westminster Press, 1975), 3.

⁴¹Merrill C. Tenney, *New Testament Survey* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1961), 308. ⁴²“ಹೇರಳವಾಗಿ [ಪರಿರೋಧಿಸಿ]” ಎಂಬುದು πλεῖρωμα (plērōma) ಎಂಬುದರಿಂದ ಬಂದದ್ದಾಗಿದೆ. ಫುನಃ, ಈ ಪದವು “ಅನ್ಯಜನಗಳ ಸಮುದಾಯವು ದೇವರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದು” ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವದಿಲ್ಲ (11:25, 26a ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ). ⁴³KJV ಮತ್ತು NKJV ತರ್ಜುಮೆಗಳಲ್ಲಿ “ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸುವಾರ್ತೆ” ಎಂದಿರುತ್ತದೆ. ⁴⁴ಪಾಲನು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ತನ್ನ ವಾಚಕರಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು (2 ಕೊರಿಂಥ 1:11; ಎಫೆಸ 6:19; ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 4:3; 1 ಥೆಸಲೋನಿಕೆ 5:25; 2 ಥೆಸಲೋನಿಕೆ 3:1).

⁴⁵ಇದು ದೇವರ ಎಲ್ಲಾ ಮೂರು ಸದಸ್ಯರನ್ನು—ದೇವರು, ಕ್ರಿಸ್ತನು, ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು—ಸೂಚಿಸಿ ಹೇಳುವ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಚನವು ಒಂದಾಗಿದೆ (ನೋಡಿರಿ ಮತ್ತಾಯ 3:16, 17; 28:19; ರೋಮಾ 8:9, 11; 1 ಕೊರಿಂಥ 12:4-7; 2 ಕೊರಿಂಥ 13:14; ಎಫೆಸ 2:18; 4:4-6; 1 ಪೇತ್ರ 1:2; ಯೂದನು 20, 21). ⁴⁶Adapted from Moo, 490. ⁴⁷Barton, Veerman, and Wilson, 284. ⁴⁸ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಪಾಲನ ಪ್ರಯಾಣಗಳ ಮತ್ತು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಲೂಕನು ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿಯೇ ಬರೆದಿರುತ್ತಾನೆ. ⁴⁹ಈ ಸಲಹೆಯು ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಿಕ ಅಪಾಯವನ್ನು ತಡುವ ಸಂಭಾವ್ಯವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿತ್ತು; ಆದರೆ ಪಾಲನು, “ಯಾರಾರಿಗೂ ಎಂಥಂಥವನಾಗಬೇಕೋ ಅಂಥಂಥವನಾಗಬೇಕೆಂಬ” ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿದ್ದವನಾಗಿ (1 ಕೊರಿಂಥ 9:22) ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದನು. ಈ ಘಟನೆಯ ಕುರಿತ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವಿವರಣೆಯು David L. Roper, *Acts 15—28, Truth for Today Commentary* (Searcy, Ark.: Resource Publications, 2001), 283-89 ರಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

⁵⁰“ಅವಿಧೇಯರು” ಎಂಬುದರ ಬದಲಾಗಿ ಕೆಲವು ತರ್ಜುಮೆಗಳು “ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದ” ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ಪದವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ; ಆದರೆ ἀπειθεῖ (apeitheō) ಎಂಬ ಗ್ರೀಕ್ ಪದದ ಅರ್ಥವು “ಅವಿಧೇಯರು” ಎಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದಾವರ್ತಿ, ಪಾಲನು ಒಂದು ವಿಧೇಯತೆಯುಳ್ಳ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು.

⁵¹Bell, 183. ⁵²Vine, 157. ⁵³David L. Roper, 325-29, 333-37 ರಲ್ಲಿ ಪೌರತ್ವದ ಕುರಿತ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ⁵⁴Hodge, 387. ⁵⁵1 Clement 5.7. ⁵⁶ಆತನ ಎರಡನೆಯ ಸುವಾರ್ತಾ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ, ಪಾಲನು ಅಸ್ತ ಸೀಮೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಸಲಿಲ್ಲ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 16:6). ಅನಂತರ, ಆ ಪ್ರಯಾಣದ ಅಂತ್ಯದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ, ಪಾಲನು ಅಸ್ತ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿರುವ ಎಫೆಸ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕ್ಷುಪ್ತ ಭೇಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 18:19-21). ಆತನು ಮೂರನೆಯ ಸುವಾರ್ತಾ ಪ್ರಯಾಣದ ವೇಳೆ

ಎಫೆಸಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 19:1, 10).

⁵⁷Charles Sheldon, *In His Steps* (N.p., 1896; reprint, Nashville: Broadman Press, 1935).

⁵⁸1990ರ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ, “What Would Jesus Do?”—ಯೇಸು ಏನು ಮಾಡಿರುತ್ತಿದ್ದನು?—(ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತರೂಪ WWJD) ಎಂಬುದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಅಮೆರಿಕದ ಹದಿಹರೆಯದ ಮಕ್ಕಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿತ್ತು. ಹೇಗೂ, ಬಹುತೇಕರಿಗೆ Sheldonನ ಪುಸ್ತಕದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಗೊತ್ತಿತ್ತು ಅಥವಾ ಏನೇನೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ⁵⁹ಈ ಪಾಠವು 1983ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ Sixth Annual Fort Worth Lecturesನಲ್ಲಿ ನಾನು ಮುಂದಿಟ್ಟ ಉಪನ್ಯಾಸದ ಮೇಲೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ⁶⁰*Graphē* ಎಂಬುದು ನಾಮಪದದ ರೂಪವಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿಯಾಪದ ರೂಪವಾದ *γράφω* (*graphō*) ಎಂಬ ಪದವು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ 190 ಸಾರಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ “ಬರೆ” ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಕೆಯಾದ ಒಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

⁶¹ಇದು KJVಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ⁶²H. E. Dana and R. E. Glaze, Jr., *Interpreting the New Testament* (Nashville: Broadman Press, 1961), 22. ⁶³ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಬರಹಗಾರನ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ದಸ್ತಾವೇಜಿನ ಸಂದೇಶವು ಒಂದು “ಸಾಂಕೇತಿಕ ನಿರೂಪಣೆ” ಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅದು ಬೇರೊಂದು ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಧಾನವು ಅರ್ಥನಿರೂಪಣೆಕಾರನ ಯೋಚನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುವದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಮೂಲ ಬರಹಗಾರನ ಉದ್ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಹೇಳುವದು. ⁶⁴ಕೆಲವು ಯೆಹೂದ್ಯರು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅದ್ಭುತಕರ ಅಂಶಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುಜುಗರ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಆ ಅಂಶಗಳನ್ನು “ಸಾಂಕೇತಿಕ ನಿರೂಪಣೆಗೊಳಿಸಿದರು” ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು “ಕಟ್ಟುಕಥೆಗಳು” ಎಂಬಂತೆ ಮಾಡಿದರು, ಹೀಗೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿದ್ದ ಗ್ರೀಕ್ ರಿಗೆ “ಹೆಚ್ಚು ಒಪ್ಪಬಲ್ಲದ್ದು” ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಕೆಲವರು ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬೈಬಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಅದ್ಭುತಗಳ ಬಗ್ಗೆ “ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ” ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ⁶⁵Plymouth, ಅಮೆರಿಕದ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿರುವ Massachusetts ನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಅದು Plymouth ತಪ್ಪಲಿನ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು New Englandನಲ್ಲಿ ಯುರೋಪಿಯನ್ನರ ಶಾಶ್ವತ ವಾಸದ ಮೊದಲ ಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತು. ⁶⁶ಮೂಲ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ, KJV ತರ್ಜುಮೆಯಲ್ಲಿರುವ “ನೀವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ . . . ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತೀರಲ್ಲಾ” ಎಂಬುದನ್ನು ಆಜ್ಞಾರ್ಥಕವಾಗಿ (“ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿರಿ”) ಎಂಬದಾಗಿ ಅಥವಾ ನಿಶ್ಚಯಾರ್ಥಕವಾಗಿ (“ನೀವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವತ್ತೀರವೇ”) ಎಂಬದಾಗಿ ಅನುವಾದಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಅದ್ಭುತದಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂಚೆ, ನಾನು ನಿಶ್ಚಯಾರ್ಥಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದನು (NASB ತರ್ಜುಮೆಯಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದನು); ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಆಜ್ಞಾರ್ಥಕ ರೂಪವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ (KJV ತರ್ಜುಮೆಯಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖ). ⁶⁷Dana and Glaze, 38. ⁶⁸“Hermeneutics” (ವಿವರಣಾಶಾಸ್ತ್ರ) ವು ಬೈಬಲ್‌ನ್ನು ಅರ್ಥನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡುವ ಕಲೆ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ⁶⁹Eleanor L. Doan, “Read It Through,” in *The Speaker’s Sourcebook* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 1962), 35. ⁷⁰Dutch ಚಿತ್ರಣಕಾರನಾದ Vincent van Gogh ಒಬ್ಬ ಚಿತ್ರಪ್ರಭಾವ ನಿರೂಪಣವಾದಿ ಆಗಿದ್ದನು. ಒಬ್ಬ ಚಿತ್ರಪ್ರಭಾವ ನಿರೂಪಣವಾದಿಯು ನಿಖರವಾದ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕಿಂತಲೂ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಅಚ್ಚುನ್ನು (ಪ್ರಭಾವವನ್ನು) ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

⁷¹ಯೇಸು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಮರಣಿಸಿದಾಗ “ಎಲ್ಲಾ” “ನೆರವೇರಿತು.” ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ದಾರಿಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಸರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು (ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 2:14). ಆ ಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿನ ತನಕ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಮೀರುವದಕ್ಕೆ ಯಾವನಿಗೂ—ಸ್ವತಃ ತಾನೂ ಸೇರಿದಂತೆ—ಹಕ್ಕು ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೇಸು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದನು. ⁷²ಫರಿಸಾಯರು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಅವರು ತಾವು ಬೋಧಿಸುವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸ್ವತಃ ಜೀವಿಸುವವರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. NIV ತರ್ಜುಮೆಯಲ್ಲಿ “ಅವರು ತಾವು ಬೋಧಿಸುವ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದಿರುತ್ತದೆ. ⁷³ಇಬ್ರಿಯ ಪುಸ್ತಕದ ಬರಹಗಾರನು ಎರಡು ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳನ್ನು *ಮೊದಲನೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆ* ಮತ್ತು *ಎರಡನೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆ* ಎಂಬದಾಗಿ ವಿರುದ್ಧ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿದನು (ಇಬ್ರಿಯ 8:7). ಆತನು ಎರಡನೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು “ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆ” ಎಂದು ಕರೆದನು (ಇಬ್ರಿಯ 8:13; 9:15 KJV), ಹೀಗೆ “ಮೊದಲನೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆ” ಯು ಹಳೆಯದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದನು. ⁷⁴McGuiggan, 412. ⁷⁵Moo, 471. ⁷⁶Ibid., 474. ⁷⁷Chris Bullard, “A Man with a Mission,” Overland Park church of Christ, Overland Park, Kansas, 13 January 1991, cassette ರಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಿದ ಪ್ರಸಂಗ. ⁷⁸Dale Hartman, sermon on conflict resolution preached at Eastside church of Christ, Midwest City, Oklahoma, 28 March 2004. ⁷⁹Donn Pearce and Frank Pierson, *Cool Hand Luke*, directed by Stuart Rosenberg (Warner Brothers-Seven Arts, 1967). ⁸⁰Stott, 379-81.

⁸¹Pat Alger, Larry Bastian, and Garth Brooks, “Unanswered Prayers” (1990).
⁸²ದೇವರು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಆತನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲದವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ವಾಗ್ದಾನವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ⁸³Stott, 389.